

Službeni list

Europske unije

C 409

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Svezak 57.

17. studenoga 2014.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2014/C 409/01 Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije* 1

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2014/C 409/02 Predmet C-47/12: Presuda Suda (prvo vijeće) od 11. rujna 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Finanzgericht Köln – Njemačka) – Kronos International Inc. protiv Finanzamt Leverkusen (Zahtjev za prethodnu odluku — Članci 49. UFEU-a i 54. UFEU-a — Sloboda poslovnog nastana — Članci 63. UFEU-a i 65. UFEU-a — Slobodno kretanje kapitala — Porezno zakonodavstvo — Porez na dobit — Propisi države članice o ukidanju dvostrukog oporezivanja raspodijeljene dobiti — Metoda računanja primijenjena na dividende koje su isplatila društva rezidentna u istoj državi članici kao i društvo primatelj — Metoda izuzimanja primijenjena na dividende koje su isplatila društva rezidentna u državi članici različitoj od države članice društva primatelja ili u trećoj državi — Razlika u tretiranju gubitaka društva primatelja dividendi) 2

2014/C 409/03	Spojeni predmeti C-204/12 do C-208/12: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 11. rujna 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Rechtbank van eerste aanleg te Brussel – Belgija) – Essent Belgium NV protiv Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt (Zahtjev za prethodnu odluku — Regionalni program potpore koji za postrojenja koja proizvode električnu energiju iz obnovljivih izvora energije predviđa dodjelu zelenih certifikata kojima se može trgovati — Obveza dobavljača električne energije da regulatornom tijelu svake godine predaju određenu kvotu certifikata — Odbijanje da se u obzir uzmu jamstva o podrijetlu iz drugih država članica Europske unije i država stranaka Sporazuma o EGP-u — Administrativna novčana kazna u slučaju da certifikati ne budu predani — Direktiva 2001/77/EZ — Članak 5. — Slobodno kretanje robe — Članak 28. UEZ-a — Članci 11. i 13. Sporazuma o EGP-u — Direktiva 2003/54/EZ — Članak 3.)	3
2014/C 409/04	Predmet C-382/12 P: Presuda Suda (treće vijeće) od 11. rujna 2014. – MasterCard, Inc., MasterCard International, Inc., MasterCard Europe SPRL protiv Europske komisije, Banco Santander, SA, Royal Bank of Scotland plc, HSBC Bank plc, Bank of Scotland plc, Lloyds TSB Bank plc, MBNA Europe Bank Ltd, British Retail Consortium, EuroCommerce AISBL, Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske (Žalba — Protužalbe — Dopuštenost — Članak 81. UEZ-a — Otvoreni sustav plaćanja debitnim, charge i kreditnim karticama — Automatske višestране međubankovne naknade — Udruženje poduzetnika — Ograničenja tržišnog natjecanja posljedicom — Kriterij sudskog nadzora — Pojam „akcesornog ograničenja” — Objektivna neophodnost i proporcionalnost — Primjereni „hipotetski slučajevi” — Dvostrani sustavi — Postupanje s prilogima prvostupajnske tužbe)	4
2014/C 409/05	Predmet C-525/12: Presuda Suda (drugo vijeće) od 11. rujna 2014. – Europska komisija protiv Savezne Republike Njemačke (Povreda obveze države članice — Okoliš — Direktiva 2000/60/EZ — Okvir za djelovanje Zajednice u području vodne politike — Povrat troškova vodnih usluga — Pojam ‘vodnih usluga’)	5
2014/C 409/06	Predmet C-527/12: Presuda Suda (peto vijeće) od 11. rujna 2014. – Europska komisija protiv Savezne Republike Njemačke (Povreda obveze države članice — Državne potpore nespojive s unutarnjim tržištem — Obveza povrata — Članak 108. stavak 2. UFEU-a — Uredba (EZ) br. 659/1999 — Članak 14. stavak 3. — Odluka Komisije — Mjere koje trebaju poduzeti države članice).	5
2014/C 409/07	Predmet C-602/12 P: Presuda Suda (sedmo vijeće) od 11. rujna 2014. – Gem-Year Industrial Co. Ltd, Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang) Co. Ltd protiv Vijeća Europske unije, Europske komisije, European Industrial Fasteners Institute AISBL (EIFI) (Žalba — Damping — Uredba (EZ) br. 384/96 — Članak 2. stavak 7. točka (c), prva alineja — Uredba (EZ) br. 2026/97 — Uredba (EZ) br. 91/2009 — Uvoz određenih željeznih ili čeličnih elemenata za pričvršćivanje podrijetlom iz Narodne Republike Kine — Tretman tržišnog gospodarstva — Troškovi glavnih ulaznih materijala u znatnoj mjeri odražavaju tržišne vrijednosti — Državne subvencije u korist sektora čelika u cjelini — Učinak)	6
2014/C 409/08	Predmet C-19/13: Presuda Suda (peto vijeće) od 11. rujna 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Consiglio di Stato, Italija) – Ministero dell’Interno protiv Fastweb SpA (Zahtjev za prethodnu odluku — Ugovori o javnoj nabavi — Direktiva 89/665/EEZ — Članak 2.d stavak 4. — Tumačenje i ocjena valjanosti — Postupci kontrole sklapanja ugovora o javnoj nabavi — Nevaženje ugovora — Isključenje)	6
2014/C 409/09	Predmet C-34/13: Presuda Suda (treće vijeće) od 10. rujna 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Krajský súd v Prešove – Slovačka) – Monika Kušionová protiv SMART Capitala, a.s. (Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 93/13/EEZ — Nepoštene ugovorne odredbe — Ugovor o potrošačkom kreditu — Članak 1. stavak 2. — Ugovorna odredba koja je odraz obvezne zakonske odredbe — Područje primjene direktive — Članak 3. stavak 1., članak 4., članak 6. stavak 1. i članak 7. stavak 1. — Osiguranje tražbine založnim pravom na nekretnini — Mogućnost ostvarivanja tog založnog prava prodajom na dražbi — Sudski nadzor).	7

2014/C 409/10	Predmet C-67/13 P: Presuda Suda (treće vijeće) od 11. rujna 2014. – Groupement des cartes bancaires (CB) protiv Europske komisije, BNP Paribas, BPCE, ranije Caisse Nationale des Caisses d'Epargne et de Prévoyance (CNCEP), Société générale SA (Žalba — Tržišno natjecanje — Zabranjeni sporazumi — Članak 81. stavak 1. UEZ-a — Sustav platnih kartica u Francuskoj — Odluka udruženja poduzetnika — Tržište izdavanja — Tarife primjenjive na 'nove sudionike na tržištu' — Članarina i tzv. mehanizmi 'reguliranje funkcije prihvaćanja' i 'buđenje uspavanih članova' — Pojam ograničenja tržišnog natjecanja 'prema cilju' — Ispitivanje stupnja štetnosti za tržišno natjecanje)	8
2014/C 409/11	Predmet C-88/13: Presuda Suda (drugo vijeće) od 11. rujna 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour de cassation – Belgija) – Philippe Gruslin protiv Beobank SA, prije Citibank Belgium SA (Zahtjev za prethodnu odluku — Sloboda poslovnog nastana — Slobodno pružanje usluga — Subjekti za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) — Direktiva 85/611/EEZ — Članak 45. — Pojam 'isplata sudionicima' — Izdavanje potvrda o udjelima na ime imateljima udjela)	8
2014/C 409/12	Predmet C-91/13: Presuda Suda (drugo vijeće) od 11. rujna 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Raad van State – Nizozemska) – Essent Energie Productie BV protiv Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (Sporazum o pridruživanju između Europske ekonomske zajednice i Turske i članak 13. Odluke br. 1/80 — Područje primjene — Uvođenje novih ograničenja slobode poslovnog nastana, slobodnog pružanja usluga i uvjeta pristupa zaposlenju — Zabrana — Sloboda pružanja usluga — Članci 56. i 57. UFEU-a — Upućivanje radnika — Državljeni trećih država — Uvjet radne dozvole za stavljanje radnika na raspolaganje)	9
2014/C 409/13	Predmet C-92/13: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 10. rujna 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – Gemeente 's-Hertogenbosch protiv Staatssecretaris van Financiën (Zahtjev za prethodnu odluku — Šesta direktiva o PDV-u — Članak 5. stavak 7. točka (a) — Oporezive transakcije — Pojam 'isporuka uz naknadu' — Prvo useljenje tijela lokalne vlasti u prostore koji su za njega izgrađeni na vlastitom zemljištu — Aktivnosti koje se obavljaju u svojstvu javnog tijela i u svojstvu poreznog obveznika)	10
2014/C 409/14	Predmet C-112/13: Presuda Suda (peto vijeće) od 11. rujna 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberster Gerichtshof – Austrija) – A protiv B i dr. (Članak 267. UFEU-a — Nacionalni ustav — Incidentalni postupak za obveznu ocjenu ustavnosti — Ispitivanje usklađenosti nacionalnog zakona i s pravom Unije i s nacionalnim ustavom — Nadležnost i izvršenje odluka u građanskim i trgovačkim stvarima — Nepostojanje domicila ili poznatog mjesta boravišta tuženika na području države članice — Ugovorena nadležnost u slučaju tužnikovog upuštanja u postupak — Privremeni zastupnik odsutnog tuženika)	10
2014/C 409/15	Predmet C-117/13: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 11. rujna 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesgerichtshof – Njemačka) – Technische Universität Darmstadt protiv Eugen Ulmer KG (Prethodno pitanje — Direktiva 2001/29/EZ — Autorsko pravo i srodna prava — Iznimke i ograničenja — Članak 5. stavak 3. točka (n) — Korištenje s ciljem istraživanja ili privatnog izučavanja djela ili drugih predmeta zaštite — Knjiga koja je pojedinim pripadnicima javnosti stavljena na raspolaganje putem posebnih uređaja u javnoj knjižnici — Pojam, djela koje nije podložno uvjetima kupnje ili uvjetima licenciranja' — Pravo knjižnice da digitalizira djelo koje se nalazi u njezinoj zbirci s ciljem da ga stavi na raspolaganje putem posebnih uređaja — Stavljanje na raspolaganje djela putem posebnih uređaja koji omogućuju njegovo tiskanje na papir ili pohranu na USB priključak)	11
2014/C 409/16	Predmet C-152/13: Presuda Suda (drugo vijeće) od 10. rujna 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Finanzgericht Düsseldorf – Njemačka) – Holger Forstmann Transporte GmbH & Co. KG protiv Hauptzollamt Münster (Zahtjev za prethodnu odluku — Oporezivanje — Direktiva 2003/96/EZ — Oporezivanje energenata i električne energije — Iznimke — Energenti pohranjeni u standardnim spremnicima komercijalnih vozila i namijenjeni za korištenje kao gorivo u tim istim vozilima — Pojam, standardni spremnik' u smislu članka 24. stavka 2. navedene direktive — Spremnici koje su ugradili proizvođači karoserija ili distributeri proizvođača vozila)	12

2014/C 409/17	Predmet C-219/13: Presuda Suda (treće vijeće) od 11. rujna 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Korkein hallinto-oikeus – Finska) – u postupku koji je pokrenuo K Oy (Zahtjev za prethodnu odluku — Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost — Direktiva 2006/112/EZ — Članak 98. stavak 2. — Prilog III. točka 6. — Snižena stopa PDV-a koja se primjenjuje samo na knjige tiskane na papiru — Knjige izdane u drugom fizičkom obliku osim papira koje podliježu standardnoj stopi PDV-a — Porezna neutralnost)	13
2014/C 409/18	Predmet C-270/13: Presuda Suda (drugo vijeće) od 10. rujna 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Consiglio di Stato – Italija) – Iraklis Haralambidis protiv Calogera Casillija (Zahtjev za prethodnu odluku — Sloboda kretanja radnika — Članak 45. stavci 1. i 4. UFEU-a — Pojam radnika — Zaposlenja u javnim službama — Funkcija predsjednika lučke uprave — Sudjelovanje u izvršavanju javnih ovlasti — Uvjet državljanstva).	13
2014/C 409/19	Predmet C-277/13: Presuda Suda (prvo vijeće) od 11. rujna 2014. – Europska komisija protiv Portugalske Republike (Povreda obveze države članice — Direktiva 96/67/EZ — 779/Članak 11. — Zračni promet — Zemaljske usluge — Odabir pružatelja usluga)	14
2014/C 409/20	Predmet C-291/13: Presuda Suda (sedmo vijeće) od 11. rujna 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Eparchiako Dikastirio Lefkosias – Cipar) – Sotiris Papasavvas protiv O Fileleftheros Dimosia Etaireia Ltd i dr. (Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 2000/31/EZ — Područje primjene — Spor zbog klevete).	14
2014/C 409/21	Predmet C-328/13: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 11. rujna 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberster Gerichtshof – Austrija) – Österreichischer Gewerkschaftsbund protiv Wirtschaftskammer Österreich – Fachverband Autobus-, Luftfahrt- und Schifffahrtsunternehmen („Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 2001/23/EZ — Zaštita prava zaposlenika kod prijenosa poduzeća, pogona ili dijelova poduzeća ili pogona — Obveza preuzimatelja da poštuje odredbe i uvjete rada dogovorene kolektivnim ugovorom sve do stupanja na snagu drugog kolektivnog ugovora — Pojam kolektivnog ugovora — Nacionalno zakonodavstvo koje propisuje da kolektivni ugovor koji je ukinut nastavlja proizvoditi učinke sve do stupanja na snagu drugog ugovora”)	15
2014/C 409/22	Predmet C-394/13: Presuda Suda (deveto vijeće) od 11. rujna 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Nejvyšší správní soud – Češka Republika) – Ministerstvo práce a sociálních věcí protiv B. (Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna sigurnost radnika migranata — Uredbe (EEZ) br. 1408/71 i (EZ) br. 883/2004 — Primjenjivo nacionalno zakonodavstvo — Određivanje nadležne države članice za dodjelu obiteljskog davanja — Situacija u kojoj radnik migrant i njegova obitelj žive u drugoj državi članici u kojoj se nalazi središte njihovih interesa i u kojoj je primljeno obiteljsko davanje — Zahtjev za obiteljsko davanje u državi članici podrijetla nakon prestanka prava na davanja u državi članici boravišta — Nacionalni propis države članice podrijetla koji predviđa dodjelu takvih davanja svakoj osobi s prijavljenim prebivalištem u toj državi).	16
2014/C 409/23	Predmet C-423/13: Presuda Suda (drugo vijeće) od 10. rujna 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Lietuvos vyriausioji administracinis teismas – Litva) – „Vilniaus energija” UAB protiv Lietuvos metrologijos inspekcijos Vilniaus apskrities skyrius (Zahtjev za prethodnu odluku — Slobodno kretanje robe — Mjere s istovrsnim učinkom — Direktiva 2004/22/EZ — Mjeriteljski pregledi mjernih sustava — Vodomjer za toplu vodu koji zadovoljava sve zahtjeve Direktive i spojen je na uređaj za daljinski (telemetrijski) prijenos podataka — Zabrana korištenja navedenog vodomjera bez prethodnog mjeriteljskog pregleda sustava)	17

2014/C 409/24	Predmet C-489/13: Presuda Suda (sedmo vijeće) od 11. rujna 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Hof van beroep te Antwerpen – Belgija) – Ronny Verest, Gaby Gerards protiv Belgische Staat (Zahtjev za prethodnu odluku — Porez na dohodak — Zakonodavstvo kojim se želi izbjeći dvostruko oporezivanje — Oporezivanje prihoda od nekretnina primljenih u državi članici koja nije država članica boravišta — Metoda izuzimanja uz pridržaj progresije u državi članici boravišta — Razlika u tretmanu nekretnina koje se nalaze u državi članici boravišta i onih u drugoj državi članici).	17
2014/C 409/25	Predmet C-491/13: Presuda Suda (treće vijeće) od 10. rujna 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Verwaltungsgericht Berlin – Njemačka) – Mohamed Ali Ben Alaya protiv Bundesrepublik Deutschland (Zahtjev za prethodnu odluku — Područje slobode, sigurnosti i pravde — Direktiva 2004/114/EZ — Članci 6., 7. i 12. — Uvjeti za prihvrat državljana trećih zemalja u svrhu studija — Odbijanje prihvata osobe koja udovoljava uvjetima predviđenima navedenom direktivom — Diskrecijska ovlast nadležnih tijela)	18
2014/C 409/26	Spojeni predmeti C-94/13 P, C-95/13 P, C-136/13 P, C-174/13 P, C-180/13 P, C-191/13 P i C-246/13 P: Rješenje Suda (deseto vijeće) od 4. rujna 2014. – Cooperativa tra i Lavoratori della Piccola Pesca di Pellestrina Soc. coop. arl i dr. (C-94/13 P), Alfier Costruzioni Srl i dr. (C-95/13 P), Cooperativa Mare Azzurro Socialpesca Soc. coop. arl, prije Cooperativa Mare Azzurro Soc. coop. arl, Cooperativa vongolari Sottomarina Lido Soc. coop. arl (C-136/13 P), Axitea SpA, prije La Vigile San Marco SpA (C-174/13 P), Vetrai 28 Srl, prije Barovier & Toso vetrerie artistiche riunite Srl i dr. (C-180/13 P), Confindustria Venezia, prije Unione degli industriali della provincia di Venezia (Unindustria) i dr. (C-191/13 P), Manutencoop Società Cooperativa, prije Manutencoop Soc. coop. arl i Astrocoop Universale Pulizie, Manutenzioni e Trasporti Soc. coop. arl, (Italija) (C-246/13 P) protiv Cooperativa Pescatori di San Pietro in Volta Soc. coop. arl i dr., Talijanske Republike, Europske komisije (Žalba — Državne potpore — Potpore u korist poduzetnika koji se nalaze na području Venecije i Chioggie — Članak 181. Poslovnika Suda)	19
2014/C 409/27	Predmet C-145/13 P: Rješenje Suda (deseto vijeće) od 4. rujna 2014. – Ghezzi Giovanni & C. Snc di Ghezzi Maurizio & C. protiv Cooperativa Mare Azzurro Socialpesca Soc. coop. arl, ranije Cooperativa Mare Azzurro Soc. coop. rl, Cooperativa vongolari Sottomarina Lido Soc. coop. rl, Europske komisije (Žalba — Državne potpore — Potpore u korist poduzetnika s poslovnim nastanom na području Venecije i Chioggie — Članak 181. Poslovnika Suda)	20
2014/C 409/28	Spojeni predmeti C-227/13 P do C-239/13 P: Rješenje Suda (deseto vijeće) od 4. rujna 2014. – Albergo Quattro Fontane Snc, (C-227/13 P), Hotel Gabrielli Srl, ranije Hotel Gabrielli Sandwirth SpA, (C-228/13 P), GE.AL.VE. Srl, (C-229/13 P), Metropolitan SpA, ranije Metropolitan Srl, (C-230/13 P), Hotel Concordia Srl, ranije Hotel Concordia Snc, (C-231/13 P), Società per l'industria alberghiera (SPLIA), (C-232/13 P), Principessa Srl, u stečaju, (C-233/13 P), Albergo Saturnia Internazionale SpA, (C-234/13 P), Savoia e Jolanda Srl, (C-235/13 P), Biasutti Hotels Srl, ranije Hotels Biasutti Snc, (C-236/13 P), Ge.A.P. Srl, (C-237/13 P), Rialto Inn Srl, (C-238/13 P), Bonvecchiati Srl, (C-239/13 P) protiv Comitato „Venezia vuole vivere“, Manutencoop Società Cooperativa, ranije Manutencoop Soc. coop. arl i Astrocoop Universale Pulizie, Manutenzioni e Trasporti Soc. coop. arl, Albergo ristorante „All'Angelo“ Snc, Europska komisija („Žalba — Državne potpore — Potpore za poduzeća koja su osnovana na području Venecije i Chioggie — Članak 181. Poslovnika Suda“).	21
2014/C 409/29	Predmet C-288/13 P: Rješenje Suda (osmo vijeće) od 4. rujna 2014. – Rütgers Germany GmbH, Rütgers Belgium NV, Deza, a.s., Industrial Química del Nalón, SA, Bilbaina de Alquitrane, SA protiv Europske agencije za kemikalije (ECHA-e) (Žalba — Članak 181. Poslovnika Suda — Uredba (EZ) br. 1907/2006 (Uredba REACH) — Članak 59. i Prilog XIII. — Prepoznavanje antracenskog ulja, nisko antracenskog, kao posebno zabrinjavajuće tvari koju treba podvrgnuti postupku odobrenja — Jednakost postupanja)	21

2014/C 409/30	Predmet C-289/13 P: Rješenje Suda (osmo vijeće) od 4. rujna 2014. – Cindu Chemicals BV, Deza, a.s., Koppers Denmark A/S, Koppers UK Ltd protiv Europske agencije za kemikalije (ECHA-e), Europske komisije (Žalba — Članak 181. Poslovnika Suda — Uredba (EZ) br. 1907/2006 (Uredba REACH) — Članak 59. i Prilog XIII. — Prepoznavanje antracenskog ulja, nisko antracenskog, kao posebno zabrinjavajuće tvari koju treba podvrgnuti postupku odobrenja — Jednakost postupanja)	22
2014/C 409/31	Predmet C-290/13 P: Rješenje Suda (osmo vijeće) od 4. rujna 2014. – Rütgers Germany GmbH, Rütgers Belgium NV, Deza, a.s., Koppers Denmark A/S, Koppers UK Ltd protiv Europske agencije za kemikalije (ECHA) (Žalba — Članak 181. Poslovnika Suda — Uredba (EZ) br. 1907/2006 (Uredba REACH) — Članak 59. i Prilog XIII. — Identifikacija antracenskog ulja (antracenske kaše) kao posebno zabrinjavajuće tvari, koja podliježe postupku davanja autorizacije — Jednako postupanje).	22
2014/C 409/32	Spojeni predmeti C-379/13 P do C-381/13 P: Rješenje Suda (deveto vijeće) od 10. srpnja 2014. – Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) protiv Europske komisije (Žalba — Odluka 83/673/EEZ — Uredba (EEZ) br. 2950/83 — Europski socijalni fond — Osposobljavanje — Umanjenje prvotno dodijeljenih financijskih potpora — Uredba (EZ, Euratom) br. 2988/95 — Zaštita financijskih interesa Europskih zajednica)	23
2014/C 409/33	Predmet C-435/13 P: Rješenje Suda (drugo vijeće) od 17. srpnja 2014. – Erich Kastenholtz protiv Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni), Qwatchme A/S (Žalba — Uredba (EZ) br. 6/2002 — Dizajni Zajednice — Članci 4. do 6., članak 25. stavak 1. točke (b) i (f), te članak 52. — Registrirani dizajn Zajednice koji predstavlja broččanik — Prethodni dizajn Zajednice — Zahtjev za proglašavanje ništavim)	23
2014/C 409/34	Predmet C-490/13 P: Rješenje Suda (osmo vijeće) od 17. srpnja 2014. – Cytochroma Development, Inc. protiv Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (Žalba — Članak 181. Poslovnika Suda — Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Članak 169. stavak 1. Poslovnika — Žalba koja se ne odnosi na izreku pobijane presude — Očito nedopuštena žalba)	24
2014/C 409/35	Predmet C-505/13: Rješenje Suda (deveto vijeće) od 17. srpnja 2014. (zahtjev za prethodnu odluku Administrativen sad – Varna – Bugarska) – Levent Redzheb Yumer protiv Direktor na Teritorijalna direksia na Natsionalna agentsia za prihodite – Varna (Porez na dohodak — Članak 2. UEU-a — Članci 20. i 21. Povelje Europske unije o temeljnim pravima — Načela pravne sigurnosti, djelotvornosti i proporcionalnosti — Pravo na umanjeње poreza na dohodak poljoprivrednika — Isključenje fizičkih osoba koje se bave poljoprivredom — Provedba prava Unije — Izostanak — Očita nenadležnost Suda)	24
2014/C 409/36	Predmet C-509/13 P: Rješenje Suda (šesto vijeće) od 4. rujna 2014. – Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones, SL protiv Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni), MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Žalba — Žig Zajednice — Uredba (EZ) br. 40/94 — Prijava za registraciju figurativnog žiga koji sadrži verbalni element 'METRO' u plavoj i žutoj boji — Prigovor nositelja figurativnog žiga Zajednice u bojama koji sadrži verbalni element 'GRUPOMETROPOLIS' — Odbijanje prigovora).	25
2014/C 409/37	Predmet C-535/13: Rješenje Suda (treće vijeće) od 17. srpnja 2014. (zahtjev za prethodnu odluku Monomeles Protodikeio Athinon – Grčka) – Honda Giken Kogyo Kabushiki Kaisha protiv Maria Patmanidi AE (Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 99. Poslovnika Suda — Žigovi — Pravo nositelja žiga da se suprotstavi prvom stavljanju u promet u Europskom gospodarskom prostoru (EGP), bez njegovog pristanka, proizvoda koji su označeni tim žigom)	25

2014/C 409/38	Predmet C-152/14: Rješenje Suda (osmo vijeće) od 4. rujna 2014. (zahtjev za prethodnu odluku Consiglio di Stato – Italija) – Autorità per l'energia elettrica e il gas protiv Antonella Bertazzi i dr. (Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 99. Poslovnika Suda — Socijalna politika — Direktiva 1999/70/EZ — Okvirni sporazum ETUC, UNICE i CEEP o radu na određeno vrijeme — Članak 4. — Ugovor o radu na određeno vrijeme u javnom sektoru — Postupak stabilizacije — Zapošljavanje radnika na određeno vrijeme kao dužnosnika bez javnog natječaja — Određivanje radnog staža — Potpuno neuzimanje u obzir razdoblja službe ostvarena u okviru ugovora o radu na određeno vrijeme — Načelo nediskriminacije)	26
2014/C 409/39	Predmet C-303/14: Tužba podnesena 24. lipnja 2014. – Europska komisija protiv Republike Poljske .	27
2014/C 409/40	Predmet C-407/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. kolovoza 2014. uputio Juzgado de lo Social número 1 de Córdoba (Španjolska) – María Auxiliadora Arjona Camacho protiv Securitas Seguridad España, S.A.	28
2014/C 409/41	Predmet C-410/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. kolovoza 2014. uputio Oberlandesgericht Düsseldorf (Njemačka) – Dr. Falk Pharma GmbH protiv DAK-Gesundheit.	29
2014/C 409/42	Predmet C-446/14 P: Žalba koju je 25. rujna 2014. podnijela Savezna Republika Njemačka protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 16. srpnja 2014. u predmetu T-295/12, Savezna Republika Njemačka protiv Europske komisije	29
2014/C 409/43	Predmet C-240/13: Rješenje predsjednika Suda od 18. kolovoza 2014. – Europska komisija protiv Republike Estonije koju podupiru: Savezna Republika Njemačka, Kraljevina Belgija, Kraljevina Nizozemska, Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske, Republika Poljska, Republika Finska, Kraljevina Švedska	31
2014/C 409/44	Predmet C-241/13: Rješenje predsjednika Suda od 18. kolovoza 2014. – Europska komisija protiv Republike Estonije koju podupiru Savezna Republika Njemačka, Kraljevina Belgija, Kraljevina Nizozemska, Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske, Republika Poljska, Republika Finska, Kraljevina Švedska	31
2014/C 409/45	Predmet C-118/14: Rješenje predsjednika Suda od 8. srpnja 2014. (zahtjev za prethodnu odluku Amtsgericht Rüsselsheim – Njemačka) – Peggy Kieck protiv Condor Flugdienst GmbH.	31
2014/C 409/46	Predmet C-119/14: Rješenje predsjednika Suda od 10. srpnja 2014. (zahtjev za prethodnu odluku Amtsgericht Rüsselsheim – Njemačka) – Henricus Cornelis Maria Niessen, Angelique Francisca Niessen Steeghs, Melissa Alexandra Johanna Niessen, Kenneth Gerardus Henricus Niessen protiv Condor Flugdienst GmbH	32
Opći sud		
2014/C 409/47	Predmet T-534/11: Presuda Općeg suda od 7. listopada 2014. – Schenker protiv Komisije („Pristup dokumentima — Uredba (EZ) br. 1049/2001 — Upravni spis i konačna odluka Komisije o zabranjenom sporazumu, javna verzija te odluke — Uskraćivanje pristupa — Obveza provođenja konkretnog i pojedinačnog ispitivanja — Iznimka vezana uz zaštitu komercijalnih interesa trećeg — Iznimka vezana uz zaštitu svrhe istraga — Prevladavajući javni interes”).	33
2014/C 409/48	Predmet T-300/12: Presuda Općeg suda od 8. listopada 2014. – Lidl Stiftung protiv OHIM-a – A Colmeia do Minho (FAIRGLOBE) („Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Prijava žiga Zajednice FAIRGLOBE — Raniji verbalni nacionalni žig GLOBO — Relativni razlozi za odbijanje — Izostanak stvarne uporabe ranijeg žiga — Članak 42. stavci 2. i 3. Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Pravilo 22. stavci 3. i 4. Uredbe (EZ) br. 2868/95”)	34

2014/C 409/49	Predmet T-531/12: Presuda Općeg suda od 7. listopada 2014. – Tifosi optics protiv OHIM-a – Tom Tailor (T) („Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Zajednice T — Raniji figurativni žig Zajednice T — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b), Uredbe (EZ) br. 207/2009“)	34
2014/C 409/50	Predmet T-39/13: Presuda Općeg suda od 3. listopada 2014. – Cezar protiv OHIM-a – Poli-Eco (Insert) („Dizajn Zajednice — Postupak za proglašavanje dizajna ništavim — Registrirani dizajn Zajednice koji predstavlja umetak — Raniji dizajn — Novost — Individualni karakter — Vidljiva obilježja sastavnog dijela složenog proizvoda — Ispitivanje ranijeg dizajna — Članci 3., 4., 5., 6. i članak 25. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 6/2002“)	35
2014/C 409/51	Predmet T-77/13: Presuda Općeg suda od 8. listopada 2014. – Laboratoires Polive protiv OHIM-a – Arbra & Ausonia (DODIE) („Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Zajednice DODIE — Raniji nacionalni verbalni žig DODOT — Relativni razlog za odbijanje — Nepostojanje vjerojatnosti dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Ovlast izmjene“)	36
2014/C 409/52	Predmeti T-122/13 i T-123/13: Presuda Općeg suda od 8. listopada 2014. – Laboratoires Polive protiv OHIM-a – Arbra & Ausonia (dodie) („Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Zajednice dodie — Raniji nacionalni verbalni žigovi DODOT — Relativni razlog za odbijanje — Nepostojanje vjerojatnosti dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009“)	36
2014/C 409/53	Predmet T-333/10: Rješenje Općeg suda od 17. rujna 2014. – ATC i dr. protiv Komisije (Izvanugovorna odgovornost — Uvoz ptica — Sporazum o iznosima naknade štete — Obustava postupka)	37
2014/C 409/54	Predmet T-34/11: Rješenje Općeg suda od 16. rujna 2014. – Canon Europa protiv Komisije („Tužba za poništenje — Carinska unija — Zajednička carinska tarifa — Tarifna i statistička nomenklatura — Razvrstavanje u kombiniranu nomenklaturu — Tarifni podbrojevi — Carine primjenjive na robu razvrstanu u te tarifne podbrojeve — Regulatorni akt koji sadrži provedbene mjere — Nedopuštenost“)	38
2014/C 409/55	Predmet T-35/11: Rješenje Općeg suda od 16. rujna 2014. – Kyocera Mita Europe protiv Komisije („Tužba za poništenje — Carinska unija — Zajednička carinska tarifa — Tarifna i statistička nomenklatura — Razvrstavanje u kombiniranu nomenklaturu — Tarifni podbrojevi — Carina koja se primjenjuje na robu razvrstanu u te tarifne brojeve — Regulatorni akti koji sadrže provedbene mjere — Nedopuštenost“)	38
2014/C 409/56	Predmet T-519/12: Rješenje Općeg suda od 10. rujna 2014. – mobile.international protiv OHIM-a – Komisija (PL mobile.eu) („Žig Zajednice — Zahtjev za proglašavanje žiga ništavim — Povlačenje zahtjeva za proglašavanje žiga ništavim — Obustava postupka“)	39
2014/C 409/57	Predmet T-3/13: Rješenje Općeg suda od 29. rujna 2014. – Ronja protiv Komisije („Tužba za poništenje — Pristup dokumentima — Uredba (EZ) br. 1049/2001 — Razmijenjeni dokumenti u okviru pritužbe u vezi s prenošenjem Direktive 2001/73/EZ — Dokumenti koji potječu iz država članica — Prigovor koji je istaknula država članice — Djelomična zabrana pristupa — Odluka kojom se dopušta potpun pristup nakon mjere upravljanja postupkom — Obustava postupka — Dokumenti koji potječu iz Komisije — Odluka kojom se dopušta potpun pristup — Nepokretanje od strane Komisije postupka protiv Austrije zbog povrede obveze — Nedopuštenost“)	40
2014/C 409/58	Predmet T-178/13: Rješenje Općeg suda od 23. rujna 2014. – Jaczewski protiv Komisije („Tužba za poništenje — Poljoprivreda — Pravni interes — Regulatorni akt koji podrazumijeva provedbene mjere — Nepostojanje osobnog utjecaja — Nedopuštenost“)	41

2014/C 409/59	Predmet T-354/13: Rješenje Općeg suda od 10. rujna 2014. – Zentralverband des Deutschen Bäckerhandwerks protiv Komisije („Tužba za poništenje — Zaštićena oznaka zemljopisnog podrijetla „Kołacz śląski” ili „Kołacz śląski” — Odbijanje zahtjeva za poništenje registracije — Akt koji se ne može pobijati pravnim lijekom — Nedopuštenost”)	41
2014/C 409/60	Predmet T-650/13: Rješenje Općeg suda od 10. rujna 2014. – Lomnici protiv Parlamenta („Tužba za poništenje — Predstavka upućena Europskom parlamentu koja se odnosi na novi zakon o slovačkom državljanstvu — Predstavka proglašena dopuštenom — Odluka o okončanju postupka — Akt koji se ne može pobijati pravnim lijekom — Nedopuštenost”)	42
2014/C 409/61	Predmet T-698/13 P: Rješenje Općeg suda 18. rujna 2014. – Marcuccio protiv Komisije („Žalba — Javna služba — Dužnosnici — Odbacivanje tužbe u prvom stupnju kao očito nedopuštene — Neistovjetnost tužbe podnesene putem telefaksa s naknadno dostavljenim izvornikom — Rok za tužbu — Nepravodobnost — Djelomično očito nedopuštena i djelomično očito neutemeljena žalba”)	42
2014/C 409/62	Predmet T-699/13 P: Rješenje Općeg suda 18. rujna 2014. – Marcuccio protiv Komisije (Žalba — Javna služba — Dužnosnici — Odbacivanje tužbe u prvostupanjskom postupku kao očito nedopuštene — Nedostatak istovjetnosti između tužbe podnesene putem telefaksa i kasnije podnesenog originala — Rok za tužbu — Nepravovremenost — Žalba koja je u dijelu očito nedopuštena, a u dijelu očito neosnovana)	43
2014/C 409/63	Predmet T-103/14 R II: Rješenje predsjednika Općeg suda od 18. rujna 2014. – Frucona Košice protiv Komisije („Privremena pravna zaštita — Državne potpore — Alkohol i jaka alkoholna pića — Otpis poreznog duga u okviru kolektivnog stečajnog postupka — Odluka kojom se potpora proglašava nespojivom s unutarnjim tržištem te se nalaže njezin povrat — Zahtjev za odgodu izvršenja — Novi zahtjev — Nepostojanje novih činjenica — Nepostojanje fumus boni juris — Nepostojanje hitnosti”)	44
2014/C 409/64	Predmet T-361/14: Tužba podnesena 23. srpnja 2014. – HB i dr. protiv Komisije	44
2014/C 409/65	Predmet T-561/14: Tužba podnesena 25. srpnja 2014. – „Jedan od nas” i dr. protiv Parlamenta i drugih	45
2014/C 409/66	Predmet T-573/14: Tužba podnesena 31. srpnja 2014. – Polyelectrolyte Producers Group i SNF protiv Komisije	45
2014/C 409/67	Predmet T-574/14: Tužba podnesena 1. kolovoza 2014. – EAEPC protiv Komisije.	47
2014/C 409/68	Predmet T-617/14: Tužba podnesena 10. kolovoza 2014. – Pro Asyl protiv EASO-a	48
2014/C 409/69	Predmet T-619/14: Tužba podnesena 14. kolovoza 2014. – Bionorica protiv Komisije	48
2014/C 409/70	Predmet T-620/14: Tužba podnesena 15. kolovoza 2014. – Diapharm protiv Komisije.	49
2014/C 409/71	Predmet T-640/14: Tužba podnesena 20. kolovoza 2014. – Beul protiv Parlamenta i Vijeća	50
2014/C 409/72	Predmet T-669/14: Tužba podnesena 15. rujna 2014. – Trioplast Industrier protiv Komisije	50
2014/C 409/73	Predmet T-673/14: Tužba podnesena 22. rujna 2014. – Italija protiv Komisije	52
2014/C 409/74	Predmet T-679/14: Tužba podnesena 19. rujna 2014. – Teva UK i dr. protiv Komisije	54
2014/C 409/75	Predmet T-687/14: Tužba podnesena 22. rujna 2014. – Novomatic protiv OHIM-a – Simba Toys (African SIMBA).	55

2014/C 409/76	Predmet T-692/14: Tužba podnesena 22. rujna 2014. – Puma protiv OHIM-a – Sinda Poland (Prikaz izmišljene životinje)	55
2014/C 409/77	Predmet T-694/14: Tužba podnesena 22. rujna 2014. – EREF protiv Komisije	56
2014/C 409/78	Predmet T-695/14: Tužba podnesena 26. rujna 2014. – Omega protiv OHIM-a (prikaz slike u crno-bijeloj boji)	57
2014/C 409/79	Predmet T-696/14 P: Žalba koju je 22. rujna 2014. podnio Bernat Montagut Viladot protiv presude Službeničkog suda od 15. srpnja 2014. u predmetu F-160/12, Montagut protiv Komisije	58
2014/C 409/80	Predmet T-697/14: Tužba podnesena 29. rujna 2014. – MIP Metro protiv OHIM-a – Associated Newspapers (METRO)	59
2014/C 409/81	Predmet T-700/14: Tužba podnesena 24. rujna 2014. – TV1 protiv Komisije	60
2014/C 409/82	Predmet T-704/14: Tužba podnesena 3. listopada 2014. – Marine Harvest protiv Komisije	61
2014/C 409/83	Predmet T-707/14: Tužba podnesena 2. listopada 2014. – Grundig Multimedia protiv OHIM-a (DetergentOptimiser)	62
2014/C 409/84	Predmet T-710/14: Tužba podnesena 6. listopada 2014. – Herbert Smith Freehills protiv Vijeća	63
2014/C 409/85	Predmet T-711/14: Tužba podnesena 7. listopada 2014. – Arcofin i dr. protiv Komisije	63
2014/C 409/86	Predmet T-509/13: Rješenje Općeg suda od 1. listopada 2014. – Ratioparts-Ersatzteile protiv OHIM-a – IIC (NORTHWOOD)	65
2014/C 409/87	Predmet T-678/13: Rješenje Općeg suda od 11. rujna 2014. – AEMN protiv Parlamenta	65
2014/C 409/88	Predmet T-679/13: Rješenje Općeg suda od 11. rujna 2014. – AEMN protiv Parlamenta	65

Službenički sud

2014/C 409/89	Predmet F-122/13: Rješenje Službeničkog suda (treće vijeće) od 10. rujna 2014. – Carneiro protiv Europol (Javna služba — Osoblje Europol — Neobnavljanje ugovora na određeno vrijeme — Preoblikovanje ugovora na određeno vrijeme u ugovor na neodređeno vrijeme — Tužba koja je djelomično očito nedopuštena, a djelomično očito pravno neutemeljena)	66
---------------	--	----

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije*

(2014/C 409/01)

Posljednja objava

SL C 395, 10.11.2014.

Prethodne objave

SL C 388, 3.11.2014.

SL C 380, 27.10.2014.

SL C 372, 20.10.2014.

SL C 361, 13.10.2014.

SL C 351, 6.10.2014.

SL C 339, 29.9.2014.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (prvo vijeće) od 11. rujna 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Finanzgericht Köln – Njemačka) – Kronos International Inc. protiv Finanzamt Leverkusen

(Predmet C-47/12) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Članci 49. UFEU-a i 54. UFEU-a — Sloboda poslovnog nastana — Članci 63. UFEU-a i 65. UFEU-a — Slobodno kretanje kapitala — Porezno zakonodavstvo — Porez na dobit — Propisi države članice o ukidanju dvostrukog oporezivanja raspodijeljene dobiti — Metoda uračunavanja primijenjena na dividende koje su isplatila društva rezidentna u istoj državi članici kao i društvo primatelj — Metoda izuzimanja primijenjena na dividende koje su isplatila društva rezidentna u državi članici različitoj od države članice društva primatelja ili u trećoj državi — Razlika u tretiranju gubitaka društva primatelja dividendi)

(2014/C 409/02)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Finanzgericht Köln

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Kronos International Inc.

Tuženik: Finanzamt Leverkusen

Izreka

1. Sukladnost s pravom Unije nacionalnog propisa kao što je onaj o kojemu je riječ u glavnom postupku, prema kojemu društvo rezidentno u državi članici ne može uračunati poreze na dobit plaćene u drugoj državi članici ili trećoj državi od društava kapitala platitelja dividendi, zbog izuzimanja od poreza tih dividendi u prvoj državi članici kada one potječu od udjela koji predstavljaju najmanje 10 % kapitala društva platitelja i, u ovom slučaju, stvarni udio društva kapitala koje prima dividende je viši od 90 % i društvo primatelj osnovano u skladu sa zakonodavstvom treće države, treba ocijeniti s obzirom na članke 63. UFEU-a i 65. UFEU-a.
2. Članak 63. UFEU-a treba tumačiti na način da se ne protivi primjeni metode izuzimanja na dividende koje su platila društva rezidentna u drugim državama članicama i trećim državama, kada se metoda uračunavanja primjenjuje na dividende koje su platila društva rezidentna u istoj državi članici kao i društvo primatelj, i da, u slučaju da to društvo primatelj posluje s gubitkom, metoda uračunavanja dovodi do toga da je porez koji je platilo rezidentno društvo platitelj dividende potpuno ili djelomično vraćen. Članak 63. UFEU-a treba tumačiti na način da se ne protivi primjeni metode izuzimanja na dividende koje su platila društva rezidentna u drugim državama članicama i trećim državama, kada se metoda uračunavanja primjenjuje na dividende koje su platila društva rezidentna u istoj državi članici kao i društvo primatelj, i da, u slučaju da to društvo primatelj posluje s gubitkom, metoda uračunavanja dovodi do toga da je porez koji je platilo rezidentno društvo platitelj dividende potpuno ili djelomično vraćen.

⁽¹⁾ SL C 98, 31.3.2012.

**Presuda Suda (četvrto vijeće) od 11. rujna 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Rechtbank van eerste aanleg te Brussel – Belgija) – Essent Belgium NV protiv Vlaamse
Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt**

(Spojeni predmeti C-204/12 do C-208/12) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Regionalni program potpore koji za postrojenja koja proizvode električnu energiju iz obnovljivih izvora energije predviđa dodjelu zelenih certifikata kojima se može trgovati —

Obveza dobavljača električne energije da regulatornom tijelu svake godine predaju određenu kvotu certifikata — Odbijanje da se u obzir uzmu jamstva o podrijetlu iz drugih država članica Europske unije i država stranaka Sporazuma o EGP-u — Administrativna novčana kazna u slučaju da certifikati ne budu predani — Direktiva 2001/77/EZ — Članak 5. — Slobodno kretanje robe — Članak 28. UEZ-a — Članci 11. i 13. Sporazuma o EGP-u — Direktiva 2003/54/EZ — Članak 3.)

(2014/C 409/03)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Essent Belgium NV

Tuženik: Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt

uz sudjelovanje: Vlaams Gewest, Vlaamse Gemeenschap (C-204/12, C-206/12 i C-208/12),

Izreka

1. Članak 5. Direktive 2001/77/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. rujna 2001. o promicanju električne energije proizvedene iz obnovljivih izvora energije na unutarnjem tržištu električne energije treba tumačiti u smislu da mu nije protivan nacionalni program potpore, poput onog o kojem je riječ u glavnom postupku, kojim je određeno da nadležno regionalno regulatorno tijelo dodjeljuje certifikate, kojima je moguće trgovati, za zelenu električnu energiju proizvedenu na području regije u pitanju i prema kojem su dobavljači električne energije dužni, pod prijetnjom administrativne novčane kazne, svake godine navedenom tijelu predati određeni broj takvih certifikata koji odgovara udjelu ukupne količine električne energije koju su isporučili u toj regiji, pri čemu tim dobavljačima nije dopušteno navedenu obvezu ispuniti tako da upotrijebe jamstva o podrijetlu iz drugih država članica Europske unije ili iz trećih zemalja članica Europskoga gospodarskog prostora.
2. Članke 28. i 30. UEZ-a kao i članke 11. i 13. Sporazuma o Europskom gospodarskom prostoru od 2. svibnja 1992. treba tumačiti u smislu da im nije protivan nacionalni program potpore poput onog opisanog u točki 1. ove izreke, pod uvjetom da:

— postoje mehanizmi koji osiguravaju uspostavljanje pravog tržišta certifikata na kojem se ponuda i potražnja stvarno mogu spojiti i uravnotežiti, tako da je dobavljačima i zainteresiranim korisnicima stvarno omogućeno da na njemu nabave certifikate pod poštenim uvjetima;

— način izračuna i iznos administrativne novčane kazne koju moraju platiti dobavljači koji nisu ispunili obvezu navedenu u točki 1. ove izreke utvrđeni su tako da ne prelaze ono što je nužno u svrhu poticanja proizvođača da stvarno povećaju svoju proizvodnju električne energije proizvedene iz obnovljivih izvora energije i dobavljača podvrgnutih navedenoj obvezi da pristupe stvarnoj kupnji potrebnih certifikata, pri čemu osobito valja izbjeđivati prekomjerno kažnjavanje spomenutih dobavljača.

3. Pravila o zabrani diskriminacije sadržana u članku 18. UFEU-a, članku 4. Sporazuma o Europskom gospodarskom prostoru od 2. svibnja 1992. i članku 3. stavku 1. Direktive 2003/54/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2003. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električne energije i stavljanju izvan snage Direktive 96/92/EZ treba tumačiti u smislu da im nije protivan nacionalni program potpore poput onog opisanog u točki 1. ove izreke.

⁽¹⁾ SL C 227, 28.7.2012.

Presuda Suda (treće vijeće) od 11. rujna 2014. – MasterCard, Inc., MasterCard International, Inc., MasterCard Europe SPRL protiv Europske komisije, Banco Santander, SA, Royal Bank of Scotland plc, HSBC Bank plc, Bank of Scotland plc, Lloyds TSB Bank plc, MBNA Europe Bank Ltd, British Retail Consortium, EuroCommerce AISBL, Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske

(Predmet C-382/12 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Protužalbe — Dopuštenost — Članak 81. UEZ-a — Otvoreni sustav plaćanja debitnim, charge i kreditnim karticama — Automatske višestrane međubankovne naknade — Udruženje poduzetnika — Ograničenja tržišnog natjecanja posljedicom — Kriterij sudskog nadzora — Pojam „akcesornog ograničenja” — Objektivna neophodnost i proporcionalnost — Primjereni „hipotetski slučajevi” — Dvostrani sustavi — Postupanje s prilogima prvostupanjske tužbe)

(2014/C 409/04)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelji: MasterCard, Inc., MasterCard International, Inc., MasterCard Europe SPRL (zastupnici: E. Barbier de La Serre, V. Brophy i B. Amory, avocats i T. Sharpe QC)

Druge stranke u postupku: Europska komisija (zastupnici: V. Bottka i N. Khan, agenti), Banco Santander SA, Royal Bank of Scotland plc (zastupnici: D. Liddell, *solicitor*, i M. M. Hoskins, *barrister*), HSBC Bank plc (zastupnik: R. Thompson, QC), Bank of Scotland plc, Lloyds TSB Bank plc (zastupnici: K. Fountoukakos-Kyriakakos i S. Wisking, *solicitors*, i J. Flynn, QC), MBNA Europe Bank Ltd (zastupnik: A. Davis, *solicitor*), British Retail Consortium (zastupnici: R. Marchini, *advocate*, i A. Robertson, *barrister*), EuroCommerce AISBL (zastupnik: J. Stuyck, *advocaat*), Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske (zastupnici: M. Holt i C. Murrell, agent, uz asistenciju M. J. Turner, QC, i M. J. Holmes, *barrister*)

Izreka

1. Žalba i protužalbe se odbijaju.
2. Nalaže se MasterCard Inc., MasterCard International Inc. i MasterCard Europe SPRL, osim vlastitih troškova koji se odnose na žalbu i protužalbe, snošenje i troškova Europske komisije koji se odnose na žalbu.
3. Nalaže se Royal Bank of Scotland plc, Bank of Scotland plc i Lloyds TSB Bank plc, osim vlastitih, i snošenje troškova Europske komisije koji se odnose na njihove odgovarajuće protužalbe.
4. HSBC Bank plc, MBNA Europe Bank Ltd, British Retail Consortium, EuroCommerce AISBL i Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 319, 20.10.2012.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 11. rujna 2014. – Europska komisija protiv Savezne Republike Njemačke

(Predmet C-525/12) ⁽¹⁾

(Povreda obveze države članice — Okoliš — Direktiva 2000/60/EZ — Okvir za djelovanje Zajednice u području vodne politike — Povrat troškova vodnih usluga — Pojam ‘vodnih usluga’)

(2014/C 409/05)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnik: E. Manhaeve i G. Wilms, agenti)

Tuženik: Savezna Republika Njemačka (zastupnici: T. Henze i J. Möller, agenti)

Intervenijenti koji podržavaju tužitelja: Kraljevina Danska (zastupnici: M. Wolff i V. Pasternak Jørgensen, agenti), Mađarska (zastupnici: M. Z. Fehér i K. Szíjjártó, agenti), Republika Austrija (zastupnik: C. Pesendorfer, agent), Republika Finska (zastupnici: J. Heliskoski i H. Leppo, agenti), Kraljevina Švedska (zastupnici: A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson i S. Johannesson, agenti), Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske (zastupnici: S. Behzadi-Spencer i J. Beeko, agenti, uz asistenciju M. G. Facenna, *barrister*)

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Europskoj komisiji nalaže se snošenje troškova.
3. Kraljevina Danska, Mađarska, Republika Austrija, Republika Finska, Kraljevina Švedska i Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske snose vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 26, 26.1.2013.

Presuda Suda (peto vijeće) od 11. rujna 2014. – Europska komisija protiv Savezne Republike Njemačke

(Predmet C-527/12) ⁽¹⁾

(Povreda obveze države članice — Državne potpore nespojive s unutarnjim tržištem — Obveza povrata — Članak 108. stavak 2. UFEU-a — Uredba (EZ) br. 659/1999 — Članak 14. stavak 3. — Odluka Komisije — Mjere koje trebaju poduzeti države članice)

(2014/C 409/06)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: T. Maxian Rusche i F. Erlbacher, agenti)

Tuženik: Savezna Republika Njemačka (zastupnici: T. Henze i K. Petersen, agenti)

Izreka

1. Ne poduzevši sve potrebne mjere kako bi od korisnika izvršila povrat državne potpore iz Odluke Komisije 2011/471/EU od 14. prosinca 2010. o državnoj potpori C 38/05 (ex NN 52/04) Njemačke u korist skupine Birea, Savezna Republika Njemačka povrijedila je obveze koje ima na temelju članka 108. stavka 2. UFEU-a i članka 14. stavka 3. Uredbe Vijeća (EZ) br. 659/1999 od 22. ožujka 1999. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka [108. UFEU-a] kao i članaka 1. do 3. te odluke.

2. Saveznoj Republici Njemačkoj nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 26, 26.1.2013.

Presuda Suda (sedmo vijeće) od 11. rujna 2014. – Gem-Year Industrial Co. Ltd, Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang) Co. Ltd protiv Vijeća Europske unije, Europske komisije, European Industrial Fasteners Institute AISBL (EIFI)

(Predmet C-602/12 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Damping — Uredba (EZ) br. 384/96 — Članak 2. stavak 7. točka (c), prva alineja — Uredba (EZ) br. 2026/97 — Uredba (EZ) br. 91/2009 — Uvoz određenih željeznih ili čeličnih elemenata za pričvršćivanje podrijetlom iz Narodne Republike Kine — Tretman tržišnog gospodarstva — Troškovi glavnih ulaznih materijala u znatnoj mjeri odražavaju tržišne vrijednosti — Državne subvencije u korist sektora čelika u cjelini — Učinak)

(2014/C 409/07)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelji: Gem-Year Industrial Co. Ltd, Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang) Co. Ltd (zastupnici: Y. Melin i V. Akritidis, odvjetnici)

Druge stranke u postupku: Vijeće Europske unije (zastupnici: J.-P. Hix i S. Boelaert, agenti, uz asistenciju G. Berrisch, Rechtsanwalt), Europska komisija (zastupnici: M. França i T. Maxian Rusche, agenti), European Industrial Fasteners Institute AISBL (EIFI) (zastupnik: J. Bourgeois, odvjetnik)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Društvima Gem-Year Industrial Co. Ltd i Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang) Co. Ltd nalaže se snošenje troškova Vijeća Europske unije i European Industrial Fasteners Institute AISBL (EIFI) koje su imali u ovom postupku.
3. Europska komisija snosi vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 101, 6.4.2013.

Presuda Suda (peto vijeće) od 11. rujna 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Consiglio di Stato, Italija) – Ministero dell’Interno protiv Fastweb SpA

(Predmet C-19/13) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Ugovori o javnoj nabavi — Direktiva 89/665/EEZ — Članak 2.d stavak 4. — Tumačenje i ocjena valjanosti — Postupci kontrole sklapanja ugovora o javnoj nabavi — Nevaženje ugovora — Isključenje)

(2014/C 409/08)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Ministero dell'Interno

Tuženik: Fastweb SpA

uz sudjelovanje: Telecom Italia SpA

Izreka

1. Članak 2.d stavak 4. Direktive Vijeća 89/665/EEZ od 21. prosinca 1989. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na primjenu postupaka kontrole na sklapanje ugovora o javnoj nabavi robe i javnim radovima, kako je izmijenjena Direktivom 2007/66/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2007., treba tumačiti na način da, u slučaju kad je ugovor o javnoj nabavi sklopljen bez prethodne objave obavijesti o nabavi u Službenom listu Europske unije, a da to nije dopušteno na temelju Direktive Europskog parlamenta i Vijeća 2004/18/EZ od 31. ožujka 2004. o koordinaciji postupaka za dodjelu ugovora o javnim radovima, ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama, ta odredba isključuje da se nabava proglašava nevažećom ako su stvarno ispunjeni uvjeti navedeni u toj odredbi, što mora provjeriti sud koji je postavio zahtjev za prethodnu odluku.
2. Pri razmatranju drugog pitanja nisu nađeni elementi koji bi bili takve naravi da utječu na valjanost članka 2.d stavka 4. Direktive 89/665, kako je izmijenjena Direktivom 2007/66.

(¹) SL C 86, 23.3.2013.

Presuda Suda (treće vijeće) od 10. rujna 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Krajský súd v Prešove – Slovačka) – Monika Kušionová protiv SMART Capitala, a.s.

(Predmet C-34/13) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 93/13/EEZ — Nepoštene ugovorne odredbe — Ugovor o potrošačkom kreditu — Članak 1. stavak 2. — Ugovorna odredba koja je odraz obvezne zakonske odredbe — Područje primjene direktive — Članak 3. stavak 1., članak 4., članak 6. stavak 1. i članak 7. stavak 1. — Osiguranje tražbine založnim pravom na nekretnini — Mogućnost ostvarivanja tog založnog prava prodajom na dražbi — Sudski nadzor)

(2014/C 409/09)

Jezik postupka: slovački

Sud koji je uputio zahtjev

Krajský súd v Prešove

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Monika Kušionová

Tuženik: SMART Capital, a.s.

Izreka

1. Odredbe Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim ugovornim uvjetima u potrošačkim ugovorima treba tumačiti u smislu da one nisu u suprotnosti s nacionalnim pravnim propisom kao što je onaj koji je predmet glavnog postupka, koji dopušta ispunjenje tražbine, koja se temelji na eventualno nepoštenim ugovornim odredbama, izvansudskim ostvarivanjem založnog prava na nekretnini koju je potrošač dao u osiguranje s obzirom na to da taj pravni propis u praksi ne čini nemogućim ili pretjerano teškim očuvanje prava koja ta direktiva priznaje potrošaču, provjera čega je na sudu koji je uputio zahtjev.

2. Članak 1. stavak 2. Direktive 93/13 treba tumačiti u smislu da je ugovorna odredba sadržana u ugovoru koji je prodavatelj robe ili pružatelj usluga sklopio s potrošačem isključena iz područja primjene te direktive samo je ako navedena ugovorna odredba odraz sadržaja obvezne zakonske ili regulatorne odredbe, provjera čega je na sudu koji je uputio zahtjev.

⁽¹⁾ SL C 141, 18.5.2013.

Presuda Suda (treće vijeće) od 11. rujna 2014. – Groupement des cartes bancaires (CB) protiv Europske komisije, BNP Paribas, BPCE, ranije Caisse Nationale des Caisses d'Épargne et de Prévoyance (CNCEP), Société générale SA

(Predmet C-67/13 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Tržišno natjecanje — Zabranjeni sporazumi — Članak 81. stavak 1. UEZ-a — Sustav platnih kartica u Francuskoj — Odluka udruženja poduzetnika — Tržište izdavanja — Tarife primjenjive na 'nove sudionike na tržištu' — Članarina i tzv. mehanizmi 'reguliranja funkcije prihvaćanja' i 'buđenje uspavanih članova' — Pojam ograničenja tržišnog natjecanja 'prema cilju' — Ispitivanje stupnja štetnosti za tržišno natjecanje)

(2014/C 409/10)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Groupement des cartes bancaires (CB) (zastupnici: F. Pradelles, O Fauré, C. Ornellas-Chancerelle, *avocats* i J. Ruiz Calzado, *abogado*)

Druge stranke u postupku: Europska komisija (zastupnici: O. Beynet, V. Bottka i B. Mongin, *agenti*), BNP Paribas (zastupnici: O. de Juvigny, D. Berg i M. P. Heusse, *avocats*), BPCE, ranije Caisse Nationale des Caisses d'Épargne et de Prévoyance (CNCEP) (zastupnici: A. Choffel, S. Hautbourg, L. Laidi i R. Eid, *avocats*), Société Générale SA (zastupnici: P. Guibert i P. Patat, *avocats*)

Izreka

1. Presuda Općeg suda Europske unije od 29. studenoga 2012., CB/Komisija (T 491/07) se ukida.
2. Predmet se vraća na ponovno odlučivanje Općem sudu Europske unije.
3. O troškovima će se odlučiti naknadno.

⁽¹⁾ SL C 114, 20.4.2013.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 11. rujna 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour de cassation – Belgija) – Philippe Gruslin protiv Beobank SA, prije Citibank Belgium SA

(Predmet C-88/13) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Sloboda poslovnog nastana — Slobodno pružanje usluga — Subjekti za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) — Direktiva 85/611/EEZ — Članak 45. — Pojam 'isplata sudionicima' — Izdavanje potvrda o udjelima na ime imateljima udjela)

(2014/C 409/11)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour de cassation

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Philippe Gruslin

Tuženik: Beobank SA, prije Citibank Belgium SA

Izreka

Obvezu iz članka 45. Direktive 85/611/EEZ Vijeća od 20. prosinca 1985. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na određene subjekte za ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS), kako je izmijenjena Direktivom 95/26/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. lipnja 1995., u skladu s kojom subjekt za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire, koji stavlja na tržište svoje udjele na teritoriju države članice različite od one u kojoj se taj subjekt nalazi, mora osigurati isplate sudionicima u državi članici gdje su udjeli stavljeni na tržište, treba tumačiti na način da ne uključuje izdavanje imateljima udjela potvrda o udjelima koje su na njihovo ime upisani u registru nositelja udjela koji vodi izdavatelj.

⁽¹⁾ SL C 147, 25.5.2013.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 11. rujna 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Raad van State – Nizozemska) – Essent Energie Productie BV protiv Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

(Predmet C-91/13) ⁽¹⁾

(Sporazum o pridruživanju između Europske ekonomske zajednice i Turske i članak 13. Odluke br. 1/80 — Područje primjene — Uvođenje novih ograničenja slobode poslovnog nastana, slobodnog pružanja usluga i uvjeta pristupa zaposlenju — Zabrana — Sloboda pružanja usluga — Članci 56. i 57. UFEU-a — Upućivanje radnika — Državljeni trećih država — Uvjet radne dozvole za stavljanje radnika na raspolaganje)

(2014/C 409/12)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Raad van State

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Essent Energie Productie BV

Tuženik: Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

Izreka

Članke 56. i 57. UFEU-a treba tumačiti u smislu da im je suprotan propis države članice, kao što je onaj u glavnom postupku, koji podvrgava upućivanje radnika od strane poduzetnika s poslovnim nastanom u drugoj državi članici poduzetniku korisniku s poslovnim nastanom u prvoj državi članici, koji ih koristi za obavljanje radova za račun drugog poduzetnika s poslovnim nastanom u istoj državi članici, uvjetu radne dozvole za njegove radnike.

⁽¹⁾ SL C 147, 25.5.2013.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 10. rujna 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – Gemeente ‘s-Hertogenbosch protiv Staatssecretaris van Financiën

(Predmet C-92/13) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Šesta direktiva o PDV-u — Članak 5. stavak 7. točka (a) — Oporezive transakcije — Pojam ‘isporuka uz naknadu’ — Prvo useljenje tijela lokalne vlasti u prostore koji su za njega izgrađeni na vlastitom zemljištu — Aktivnosti koje se obavljaju u svojstvu javnog tijela i u svojstvu poreznog obveznika)

(2014/C 409/13)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hoge Raad der Nederlanden

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Gemeente ‘s-Hertogenbosch

Tuženik: Staatssecretaris van Financiën

Izreka

Članak 5. stavak 7. točku (a) Šeste direktive Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakonodavstava država članica koja se odnose na poreze na promet – zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena porezna osnovica treba se tumačiti na način da se primjenjuje na situaciju poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, kada se tijelo lokalne vlasti prvi put useli u zgradu koju je izgradilo na vlastitom zemljištu i koju koristi u postotku od 94 % njegove površine za svoje aktivnosti u svojstvu javnog tijela i u postotku od 6 % njegove površine za svoje aktivnosti u svojstvu poreznog obveznika, što uključuje 1 % za izuzete gospodarske aktivnosti na koje se ne primjenjuje pravo na odbitak poreza na dodanu vrijednost. Međutim kasnije korištenje nekretnine za aktivnosti općine daje pravo na odbitak poreza koji je plaćen na temelju korištenja propisanog tom odredbom samo u omjeru koji odgovara njezinom korištenju za potrebe oporezivih transakcija na temelju članka 17. stavka 5. te direktive.

⁽¹⁾ SL C 147, 25.5.2013.

Presuda Suda (peto vijeće) od 11. rujna 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberster Gerichtshof – Austrija) – A protiv B i dr.

(Predmet C-112/13) ⁽¹⁾

(Članak 267. UFEU-a — Nacionalni ustav — Incidentalni postupak za obveznu ocjenu ustavnosti — Ispitivanje usklađenosti nacionalnog zakona i s pravom Unije i s nacionalnim ustavom — Nadležnost i izvršenje odluka u građanskim i trgovačkim stvarima — Nepostojanje domicila ili poznatog mjesta boravišta tuženika na području države članice — Ugovorena nadležnost u slučaju tuženikovog upuštanja u postupak — Privremeni zastupnik odsutnog tuženika)

(2014/C 409/14)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberster Gerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: A

Tuženici: B, C, D, E, F, G, H

Izreka

1. Pravo Unije i osobito članak 267. UFEU-a treba tumačiti na način da su mu protivni nacionalni propisi, poput onog u pitanju u glavnom postupku, prema kojem su redovni sudovi koji odlučuju povodom žalbe ili u zadnjem stupnju dužni, kada ocijene da je nacionalni zakon protivan članku 47. Povelje, u okviru postupka u tijeku pred njima postaviti ustavnom sudu zahtjev za opće ukidanje zakona umjesto da ga samo izuzmu od primjene u predmetnom slučaju, u mjeri u kojoj prioritetni karakter tog postupka za posljedicu ima spriječenost nacionalnih sudova, kako prije podnošenja takvog zahtjeva nacionalnom sudu nadležnom za ocjenu ustavnosti zakona tako i, ovisno o slučaju, nakon odluke tog suda o navedenom zahtjevu, da ostvare svoje pravo ili ispune svoju obvezu da Sudu upute prethodna pitanja. S druge strane, pravo Unije i osobito članak 267. UFEU-a treba tumačiti na način da mu nije protivan takav propis ako spomenuti redovni sudovi ostaju slobodni:

- u kojoj god fazi postupka to smatraли primjerenim, čak i na kraju incidentalnog postupka za ocjenu ustavnosti, uputiti Sudu bilo koje prethodno pitanje koje smatraju potrebnim,
- usvojiti sve mjere potrebne kako bi se osigurala privremena sudska zaštita prava koja proizlaze iz pravnog poretka Unije i
- izuzeti od primjene, na kraju takvog incidentalnog postupka, nacionalnu zakonsku odredbu ako je smatraju protivnom pravu Unije.

Na sudu je koji je uputio zahtjev za prethodnu odluku da provjeri može li se nacionalni propis u pitanju u glavnom postupku tumačiti u skladu s tim zahtjevima prava Unije.

2. Članak 24. Uredbe Vijeća (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima, čitan u svjetlu članka 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, treba tumačiti na način da, kada nacionalni sud, u skladu s nacionalnim pravom, postavlja privremenog zastupnika odsutnog tuženiku kojem tužba kojom se pokreće postupak nije dostavljena zato što se ne može utvrditi gdje boravi, upuštanje u postupak privremenog zastupnika odsutnog tuženika nema isti učinak kao upuštanje tuženika u postupak u smislu članka 24. te uredbe, čime se zasniva međunarodna nadležnost tog suda.

⁽¹⁾ SL C 226, 3.8.2013.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 11. rujna 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesgerichtshof – Njemačka) – Technische Universität Darmstadt protiv Eugen Ulmer KG

(Predmet C-117/13) ⁽¹⁾

(Prethodno pitanje — Direktiva 2001/29/EZ — Autorsko pravo i srodna prava — Iznimke i ograničenja — Članak 5. stavak 3. točka (n) — Korištenje s ciljem istraživanja ili privatnog izučavanja djela ili drugih predmeta zaštite — Knjiga koja je pojedinim pripadnicima javnosti stavljena na raspolaganje putem posebnih uređaja u javnoj knjižnici — Pojam, djela koje nije podložno uvjetima kupnje ili uvjetima licenciranja — Pravo knjižnice da digitalizira djelo koje se nalazi u njezinoj zbirci s ciljem da ga stavi na raspolaganje putem posebnih uređaja — Stavljanje na raspolaganje djela putem posebnih uređaja koji omogućuju njegovo tiskanje na papir ili pohranu na USB priključak)

(2014/C 409/15)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Technische Universität Darmstadt

Tuženik: Eugen Ulmer KG

Izreka

1. Pojam „uvjeti kupnje ili uvjeti licenciranja” iz članka 5. stavka 3. točke (n) Direktive 2001/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2001. o usklađivanju određenih aspekata autorskog i srodnih prava u informacijskom društvu treba tumačiti tako da zahtijeva da nositelj prava i ustanova predviđena tom odredbom poput javne knjižnice moraju sklopiti ugovor o licenci ili korištenju predmetnog djela kojim se određuju uvjeti pod kojima ga ta ustanova može koristiti.
2. Članak 5. stavak 3. točku (n) Direktive 2001/29, u vezi s njezinim člankom 5. stavkom 2. točkom (c), treba tumačiti tako da mu nije protivno to da država članica da javnim knjižnicama iz te odredbe pravo da digitaliziraju djela koja se nalaze u njihovim zbirkama ako je ta radnja reproduciranja potrebna radi stavljanja tih djela na raspolaganje korisnicima putem posebnih uređaja u prostorijama tih ustanova.
3. Članak 5. stavak 3. točku (n) Direktive 2001/29 treba tumačiti tako da ne obuhvaća radnje poput tiskanja djela na papir ili njihovu pohranu na USB priključak koje učine korisnici s posebnih uređaja postavljenih u javnim knjižnicama iz te odredbe. Nasuprot tome, takve radnje mogu se, u slučaju potrebe, dopustiti na temelju nacionalnog zakonodavstva kojim se prenose iznimke ili ograničenja iz članka 5. stavka 2. točke (a) ili (b) te direktive, ako su u svakom pojedinom slučaju ispunjeni uvjeti koje propisuju te odredbe, osobito onaj vezan za pravičnu naknadu koju mora dobiti nositelj prava.

⁽¹⁾ SL C 171, 15.6.2013.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 10. rujna 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Finanzgericht Düsseldorf – Njemačka) – Holger Forstmann Transporte GmbH & Co. KG protiv Hauptzollamt Münster

(Predmet C-152/13) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Oporezivanje — Direktiva 2003/96/EZ — Oporezivanje energenata i električne energije — Iznimke — Energenti pohranjeni u standardnim spremnicima komercijalnih vozila i namijenjeni za korištenje kao gorivo u tim istim vozilima — Pojam, standardni spremnik’ u smislu članka 24. stavka 2. navedene direktive — Spremnici koje su ugradili proizvođači karoserija ili distributeri proizvođača vozila)

(2014/C 409/16)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Finanzgericht Düsseldorf

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Holger Forstmann Transporte GmbH & Co. KG

Tuženik: Hauptzollamt Münster

Izreka

Pojam „standardni spremnik” iz članka 24. stavka 2. prve alineje Direktive Vijeća 2003/96/EZ od 27. listopada 2003. o restrukturiranju sustava Zajednice za oporezivanje energenata i električne energije treba tumačiti tako da ne isključuje trajno ugrađene spremnike na vozilima koje nije postavio proizvođač, pod uvjetom da ti spremnici omogućuju izravno korištenje goriva kako za pogon navedenih vozila tako i, prema potrebi, za rad sustava hlađenja ili drugih sustava za vrijeme prijevoza.

(¹) SL C 189, 29.6.2013.

Presuda Suda (treće vijeće) od 11. rujna 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Korkein hallinto-oikeus – Finska) – u postupku koji je pokrenuo K Oy

(Predmet C-219/13) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost — Direktiva 2006/112/EZ — Članak 98. stavak 2. — Prilog III. točka 6. — Snižena stopa PDV-a koja se primjenjuje samo na knjige tiskane na papiru — Knjige izdane u drugom fizičkom obliku osim papira koje podliježu standardnoj stopi PDV-a — Porezna neutralnost)

(2014/C 409/17)

Jezik postupka: finski

Sud koji je uputio zahtjev

Korkein hallinto-oikeus

Stranka glavnog postupka

K Oy

Izreka

Članak 98. stavak 2. prvi podstavak i Prilog III. točku 6. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 2009/47/EZ od 5. svibnja 2009., treba tumačiti na način da nisu protivni, ako se poštuje načelo porezne neutralnosti svojstveno zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, a što treba provjeriti sud koji je uputio zahtjev, nacionalnom zakonodavstvu, poput onog u glavnom postupku, u skladu s kojim knjige izdane u papirnatom obliku podliježu sniženoj stopi PDV-a, a knjige izdane u drugom fizičkom obliku, poput CD-a, CD-ROM-a ili USB ključa, standardnoj stopi tog poreza.

(¹) SL C 178, 22.6.2013.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 10. rujna 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Consiglio di Stato – Italija) – Iraklis Haralambidis protiv Calogera Casillija

(Predmet C-270/13) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Sloboda kretanja radnika — Članak 45. stavci 1. i 4. UFEU-a — Pojam radnika — Zaposlenja u javnim službama — Funkcija predsjednika lučke uprave — Sudjelovanje u izvršavanju javnih ovlasti — Uvjet državljanstva)

(2014/C 409/18)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Iraklis Haralambidis

Tuženik: Calogero Casilli

uz sudjelovanje: Autorità Portuale di Brindisi, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Regione Puglia, Provincia di Brindisi, Comune di Brindisi, Camera di Commercio Industria Artigianato ed Agricoltura di Brindisi

Izreka

U okolnostima poput onih u glavnom postupku članak 45. stavak 4. UFEU-a valja tumačiti na način da on ne dopušta državi članici da funkciju predsjednika lučke uprave učini dostupnom samo svojim državljanima.

⁽¹⁾ SL C 207, 20.7.2013.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 11. rujna 2014. – Europska komisija protiv Portugalske Republike

(Predmet C-277/13) ⁽¹⁾

(Povreda obveze države članice — Direktiva 96/67/EZ — 779/Članak 11. — Zračni promet — Zemaljske usluge — Odabir pružatelja usluga)

(2014/C 409/19)

Jezik postupka: portugalski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: P. Guerra e Andrade i F.W. Bulst, agenti)

Tuženik: Portugalska Republika (zastupnici: L. Inez Fernandes, T. Falcão i V. Moura Ramos, agenti)

Izreka

1. Nepoduzimanjem mjera potrebnih za organizaciju postupka odabira pružatelja zemaljskih usluga za kategorije „poslovi s prtljagom”, „rukovanje rampama” i „poslovi s teretom i poštom” u zračnim lukama Lisabona, Porta i Fara, sukladno članku 11. Direktive Vijeća 96/67/EZ od 15. listopada 1996. o pristupu tržištu zemaljskih usluga u zračnim lukama Zajednice (SL L 272, str. 36.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 3.), Portugalska Republika propustila je ispuniti svoje obveze koje je preuzela na temelju tog članka.
2. Portugalskoj Republici nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 233, 10.8.2013.

Presuda Suda (sedmo vijeće) od 11. rujna 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Eparchiako Dikastirio Lefkosias – Cipar) – Sotiris Papasavvas protiv O Fileleftheros Dimosia Etaireia Ltd i dr.

(Predmet C-291/13) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 2000/31/EZ — Područje primjene — Spor zbog klevete)

(2014/C 409/20)

Jezik postupka: grčki

Sud koji je uputio zahtjev

Eparchiako Dikastirio Lefkosias

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Sotiris Papasavvas

Tuženik: O Fileleftheros Dimosia Etaireia Ltd, Takis Kounnafi, Giorgios Sertis

Izreka

1. Članak 2. točku (2) Direktive 2000/31/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2000. o određenim pravnim aspektima usluga informacijskog društva na unutarnjem tržištu, posebno elektroničke trgovine (Direktiva o elektroničkoj trgovini) treba tumačiti tako da pojam „usluge informacijskog društva” u smislu te odredbe obuhvaća usluge pružanja informacija putem interneta za koje njihov davatelj ne prima naknadu od primatelja usluga, nego se naplaćuje od prihoda ostvarenih od oglašavanja na internetskoj stranici.
2. Direktiva 2000/31 ne protivi se, u predmetima poput onoga u glavnom postupku, primjeni pravila građanske odgovornosti za klevetu.
3. Ograničenja građanske odgovornosti navedena u člancima 12. do 14. Direktive 2000/31 ne odnose se na slučaj novinskog izdavačkog društva koje ima interentsku stranicu na kojoj objavljuje elektroničku verziju novina, a to se društvo pored toga naplaćuje iz prihoda od komercijalnog oglašavanja na toj stranici, jer ono poznaje objavljene informacije i ima nadzor nad njima, bez obzira na to je li pristup navedenoj stranici naplatan ili besplatan.
4. Ograničenja građanske odgovornosti navedena u člancima 12. do 14. Direktive 2000/31 mogu se primjenjivati u okviru spora između pojedinaca o građanskoj odgovornosti za klevetu ako su ispunjeni uvjeti navedeni u tim člancima.
5. Članci 12. do 14. Direktive 2000/31 ne omogućuju davatelju usluga informacijskog društva da se usprotivi podnošenju sudske tužbe zbog građanske odgovornosti protiv njega i, posljedično, određivanju privremenih mjera od strane nacionalnog suda. Davatelj usluga može se pozvati na ograničenja odgovornosti predviđena tim člancima u skladu s odredbama nacionalnog prava u koje su prenesena ili, ako nisu prenesena, u skladu s usklađenim tumačenjem nacionalnog prava. Međutim, u okviru spora poput onoga u glavnom postupku Direktiva 2000/31 ne može sama po sebi nametati obveze za pojedinca i stoga se nije moguće protiv njega na nju pozivati.

(¹) SL C 207, 20.7.2013.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 11. rujna 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberster Gerichtshof – Austrija) – Österreichischer Gewerkschaftsbund protiv Wirtschaftskammer Österreich – Fachverband Autobus-, Luftfahrt- und Schifffahrtsunternehmen

(Predmet C-328/13) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 2001/23/EZ — Zaštita prava zaposlenika kod prijenosa poduzeća, pogona ili dijelova poduzeća ili pogona — Obveza preuzimatelja da poštuje odredbe i uvjete rada dogovorene kolektivnim ugovorom sve do stupanja na snagu drugog kolektivnog ugovora — Pojam kolektivnog ugovora — Nacionalno zakonodavstvo koje propisuje da kolektivni ugovor koji je ukinut nastavlja proizvoditi učinke sve do stupanja na snagu drugog ugovora”)

(2014/C 409/21)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberster Gerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Österreichischer Gewerkschaftsbund

Tuženici: Wirtschaftskammer Österreich – Fachverband Autobus-, Luftfahrt- und Schifffahrtsunternehmen

Izreka

Članak 3. stavak 3. Direktive Vijeća 2001/23/EZ od 12. ožujka 2001. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na zaštitu prava zaposlenika kod prijenosa poduzeća, pogona ili dijelova poduzeća ili pogona treba tumačiti na način da čine „odredbe i uvjete rada koji su određeni putem kolektivnog ugovora”, u smislu te odredbe, odredbe i uvjeti rada koji su dogovoreni kolektivnim ugovorom i koji nastavljaju, u smislu prava države članice, usprkos ukidanja navedenog ugovora proizvoditi učinke na radne odnose koji su njime bili uređeni prije nego što je ugovor ukinut, sve dok navedeni radni odnosi ne budu podvrgnuti novom kolektivnom ugovoru ili dok se s odnosnim radnicima ne zaključi novi individualni sporazum.

⁽¹⁾ SL C 274, 21.9.2013.

Presuda Suda (deveto vijeće) od 11. rujna 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Nejvyšší správní soud – Češka Republika) – Ministerstvo práce a sociálních věcí protiv B.

(Predmet C-394/13) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna sigurnost radnika migranata — Uredbe (EEZ) br. 1408/71 i (EZ) br. 883/2004 — Primjenjivo nacionalno zakonodavstvo — Određivanje nadležne države članice za dodjelu obiteljskog davanja — Situacija u kojoj radnik migrant i njegova obitelj žive u drugoj državi članici u kojoj se nalazi središte njihovih interesa i u kojoj je primljeno obiteljsko davanje — Zahtjev za obiteljsko davanje u državi članici podrijetla nakon prestanka prava na davanja u državi članici boravišta — Nacionalni propis države članice podrijetla koji predviđa dodjelu takvih davanja svakoj osobi s prijavljenim prebivalištem u toj državi)

(2014/C 409/22)

Jezik postupka: češki

Sud koji je uputio zahtjev

Nejvyšší správní soud

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Ministerstvo práce a sociálních věcí

Tuženik: B.

Izreka

1. Uredbu Vijeća (EEZ) br. 1408/71 od 14. lipnja 1971. o primjeni sustava socijalne sigurnosti na zaposlene osobe, samozaposlene osobe i njihove obitelji koje se kreću unutar Zajednice, kako je izmijenjena i ažurirana Uredbom Vijeća (EZ) br. 118/97 od 2. prosinca 1996., kako je izmijenjena Uredbom (EZ) br. 592/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. lipnja 2008., a osobito njezin članak 13., valja tumačiti na način da joj je protivno jednu državu članicu smatrati nadležnom državom za dodjelu obiteljskog davanja jednoj osobi zbog same činjenice da ima prijavljeno prebivalište na području te države a da pritom ni ona ni članovi njezine obitelji ne rade niti uobičajeno borave u toj državi članici. Članak 13. te uredbe treba tumačiti na način da mu je protivno da država članica koja u odnosu na određenu osobu nije nadležna istoj dodjeljuje obiteljska davanja, osim ako postoji jasna i osobito tijesna veza između situacije o kojoj je riječ i područja te države članice.

2. Uredbu (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti, kako je izmijenjena Uredbom (EZ) br. 988/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009., a osobito njezin članak 11., valja tumačiti na način da joj je protivno smatrati jednu državu članicu nadležnom državom za dodjelu obiteljskog davanja jednoj osobi zbog same činjenice da ta osoba ima prijavljeno prebivalište na području te države a da pritom ni ona ni članovi njezine obitelji ne rade niti uobičajeno borave u toj državi članici.

⁽¹⁾ SL C 260, 7.9.2013.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 10. rujna 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Litva) – „Vilniaus energija” UAB protiv Lietuvos metrologijos inspekcijos Vilniaus apskrities skyrius

(Predmet C-423/13) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Slobodno kretanje robe — Mjere s istovrsnim učinkom — Direktiva 2004/22/EZ — Mjeriteljski pregledi mjernih sustava — Vodomjer za toplu vodu koji zadovoljava sve zahtjeve Direktive i spojen je na uređaj za daljinski (telemetrijski) prijenos podataka — Zabrana korištenja navedenog vodomjera bez prethodnog mjeriteljskog pregleda sustava)

(2014/C 409/23)

Jezik postupka: litavski

Sud koji je uputio zahtjev

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: „Vilniaus energija” UAB

Tuženik: Lietuvos metrologijos inspekcijos Vilniaus apskrities skyrius

Izreka

Članak 34. UFEU-a i Direktivu 2004/22/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o mjernim instrumentima treba tumačiti na način da se protive nacionalnim propisima i praksi prema kojima vodomjer za toplu vodu koji zadovoljava sve zahtjeve te direktive, a spojen je na uređaj za daljinski (telemetrijski) prijenos podataka, treba smatrati mjernim sustavom zbog čega se ne može koristiti sukladno svojoj namjeni sve dok se kao takav ne podvrgne mjeriteljskom pregledu zajedno s tim uređajem.

⁽¹⁾ SL C 304, 19.10.2013.

Presuda Suda (sedmo vijeće) od 11. rujna 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Hof van beroep te Antwerpen – Belgija) – Ronny Verest, Gaby Gerards protiv Belgische Staat

(Predmet C-489/13) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Porez na dohodak — Zakonodavstvo kojim se želi izbjeći dvostruko oporezivanje — Oporezivanje prihoda od nekretnina primljenih u državi članici koja nije država članica boravišta — Metoda izuzimanja uz pridržaj progresije u državi članici boravišta — Razlika u tretmanu nekretnina koje se nalaze u državi članici boravišta i onih u drugoj državi članici)

(2014/C 409/24)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hof van beroep te Antwerpen

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Ronny Verest, Gaby Gerards

Tuženik: Belgische Staat

Izreka

Članak 63 UFEU-a treba tumačiti na način da mu je protivan propis države članice kao što je onaj o kojemu je riječ u glavnom postupku, s obzirom na to da primjenom klauzule o progresiji sadržane u konvenciji o sprečavanju dvostrukog oporezivanja može imati za posljedicu višu stopu poreza na prihod zbog same činjenice da metoda utvrđivanja prihoda od nekretnina dovodi do toga da se prihodi od nekretnina koje nisu izdane u najam, a nalaze se u drugoj državi članici, procjenjuju na viši iznos od onih koji dolaze od takve imovine koja se nalazi u prvoj državi članici. Na sudu koji je uputio zahtjev jest da provjeri je li to doista učinak propisa o kojemu je riječ u glavnom postupku.

⁽¹⁾ SL C 352, 30.11.2013.

**Presuda Suda (treće vijeće) od 10. rujna 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Verwaltungsgericht Berlin – Njemačka) – Mohamed Ali Ben Alaya protiv Bundesrepublik
Deutschland**

(Predmet C-491/13) ⁽¹⁾

*(Zahtjev za prethodnu odluku — Područje slobode, sigurnosti i pravde — Direktiva 2004/114/EZ —
Članci 6., 7. i 12. — Uvjeti za prihvata državljanina trećih zemalja u svrhu studija — Odbijanje prihvata
osobe koja udovoljava uvjetima predviđenima navedenom direktivom — Diskrecijska ovlast nadležnih
tijela)*

(2014/C 409/25)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgericht Berlin

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Mohamed Ali Ben Alaya

Tuženik: Bundesrepublik Deutschland

Izreka

Članak 12. Direktive Vijeća 2004/114/EZ od 13. prosinca 2004. o uvjetima prihvata državljanina trećih zemalja u svrhu studija, razmjene učenika, osposobljavanja bez naknade ili volonterstva treba tumačiti u smislu da je dotična država članica obvezna na svoje državno područje prihvatiti državljanina treće zemlje koji na njemu želi boraviti dulje od tri mjeseca u svrhu studija jer taj državljanin udovoljava uvjetima za prihvata koje taksativno predviđaju članci 6. i 7. te direktive i jer se država protiv njega ne poziva ni na jedan od u direktivi izričito navedenih razloga koji opravdavaju odbijanje dozvole boravka.

⁽¹⁾ SL C 344, 23.11.2013.

Rješenje Suda (deseto vijeće) od 4. rujna 2014. – Cooperativa tra i Lavoratori della Piccola Pesca di Pellestrina Soc. coop. arl i dr. (C-94/13 P), Alfier Costruzioni Srl i dr. (C-95/13 P), Cooperativa Mare Azzurro Socialpesca Soc. coop. arl, prije Cooperativa Mare Azzurro Soc. coop. arl, Cooperativa vongolari Sottomarina Lido Soc. coop. arl (C-136/13 P), Axitea SpA, prije La Vigile San Marco SpA (C-174/13 P), Vetrai 28 Srl, prije Barovier & Toso vetrerie artistiche riunite Srl i dr. (C-180/13 P), Confindustria Venezia, prije Unione degli industriali della provincia di Venezia (Unindustria) i dr. (C-191/13 P), Manutencoop Società Cooperativa, prije Manutencoop Soc. coop. arl i Astrocoop Universale Pulizie, Manutenzioni e Trasporti Soc. coop. arl, (Italija) (C-246/13 P) protiv Cooperativa Pescatori di San Pietro in Volta Soc. coop. arl i dr., Talijanske Republike, Europske komisije
(Spojeni predmeti C-94/13 P, C-95/13 P, C-136/13 P, C-174/13 P, C-180/13 P, C-191/13 P i C-246/13 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Državne potpore — Potpore u korist poduzetnika koji se nalaze na području Venecije i Chioggie — Članak 181. Poslovnika Suda)

(2014/C 409/26)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Žalitelji: Cooperativa tra i Lavoratori della Piccola Pesca di Pellestrina Soc. coop. arl, Cooperativa Coopesca – Organizzazione tra Produttori e Lavoratori della Pesca – Chioggia Soc. coop. arl, Cooperativa San Marco fra Lavoratori della Piccola Pesca – Burano Soc. coop. arl (C-94/13 P), Alfier Costruzioni Srl, Azin Asfalti Srl, Barbato Srl, Group Srl, prije Impresa Costruzioni Civili e Montaggi Srl (ICCEM), Rossi Renzo Costruzioni Srl, Vettore Costruzioni Srl (C-95/13 P), Cooperativa Mare Azzurro Socialpesca Soc. coop. arl, prije Cooperativa Mare Azzurro Soc. coop. arl, Cooperativa vongolari Sottomarina Lido Soc. coop. arl (C-136/13 P), Axitea SpA, prije La Vigile San Marco SpA (C-174/13 P), Vetrai 28 Srl, prije Barovier & Toso vetrerie artistiche riunite Srl, Carlo Moretti Srl, Ferro & Lazzarini Srl, Fornace Mian Srl, prije Formia International Srl, Amelio Cenedese, prije Gino Cenedese & Figlio, La Murrina SpA, Nason & Moretti Srl, u likvidaciji, Venini SpA, De Majo Illuminazione Srl, prije Vetreria De Majo Srl (C-180/13 P), Confindustria Venezia, prije Unione degli industriali della provincia di Venezia (Unindustria), Comitato „Venezia vuole vivere“, Fiorital Srl, Ellemme Sas, prije Jesurum di M. e A. Levi Morenos Sas, Grafiche Veneziane Soc. coop. arl, prije Grafiche Veneziane Srl, Cantiere navale De Poli SpA, Capgemini BST SpA, prije Aive Srl, Tessuti Artistici Fortuny SpA, Rubelli SpA, prije Lorenzo Rubelli SpA, Tecnomare SpA (C-191/13 P), Manutencoop Società Cooperativa, prije Manutencoop Soc. coop. arl i Astrocoop Universale Pulizie, Manutenzioni e Trasporti Soc. coop. arl (C-246/13 P) (zastupnici: A. Vianello, A. Bortoluzzi i A. Veronese, *avvocati*)

Druge stranke u postupku: Cooperativa Pescatori di San Pietro in Volta Soc. coop. arl, Murazzo – Piccola Soc. coop. arl, RAM – Società Cooperativa fra Lavoratori della Pesca, Raccoglitori ed Allevatori di Molluschi, Confcooperative – Unione Provinciale di Venezia, Sacaim SpA, Camata Costruzioni Sas, Dal Carlo Mario & C. Srl, ACEA – Associazione dei Costruttori Edili ed Affini di Venezia e Provincia, Ghezzi Giovanni & C. Snc di Ghezzi Maurizio & C., Alfredo Barbini Srl, Aureliano Toso Srl, AVMazzega Srl, Effetre SpA, Mazzuccato International Srl, Tfz Internazionale Srl, V. Nason & C. Srl, Vetreria LAG Srl, Siram SpA, Bortoli Ettore Srl, Arsenale Venezia SpA, Albergo Quattro Fontane Snc, Hotel Gabrielli Srl, prije Hotel Gabrielli Sandwirth SpA, GE.AL.VE. Srl, Metropolitan SpA, prije Metropolitan Srl, Hotel Concordia Srl, prije Hotel Concordia Snc, Società per l'industria alberghiera (SPLIA), Principessa Srl, u likvidaciji, Albergo ristorante „All'Angelo“ Snc, Albergo Saturnia Internazionale SpA, Savoia e Jolanda Srl, Hotels Biasutti Srl, prije Hotels Biasutti Snc, Ge.A.P. Srl, Rialto Inn Srl, Bonvecchiati Srl, Europska komisija (zastupnici: V. Di Bucci, G. Conte i D. Grespan, *agenti*), Talijanska Republika

Izreka

1. Žalbe se odbijaju.

2. Cooperativa tra i Lavoratori della Piccola Pesca di Pellestrina Soc. coop. arl, Cooperativa Coopesca – Organizzazione tra Produttori e Lavoratori della Pesca – Chioggia Soc. coop. arl, Cooperativa San Marco fra Lavoratori della Piccola Pesca – Burano Soc. coop. arl, Alfier Costruzioni Srl, Azin Asfalti Srl, Barbato Srl, Group Srl, Rossi Renzo Costruzioni Srl, Vettore Costruzioni Srl, Cooperativa Mare Azzurro Socialpesca Soc. coop. arl, Cooperativa vongolari Sottomarina Lido Soc. coop. arl, Axitea SpA, Vetrai 28 Srl, Carlo Moretti Srl, Ferro & Lazzarini Srl, Fornace Mian Srl, Amelio Cenedese, La Murrina SpA, Nason & Moretti Srl, Venini SpA, De Majo Illuminazione Srl, Confindustria Venezia, Comitato „Venezia vuole vivere“, Fiorital Srl, Ellemme Sas, Grafiche Veneziane Soc. coop. arl, Cantiere navale De Poli SpA, Capgemini BST SpA, Tessuti Artistici Fortuny SpA, Rubelli SpA, Tecnomare SpA i Manutencoop Società Cooperativa nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 129, 4.5.2013.
SL C 147, 25.5.2013.
SL C 207, 20.7.2013.

Rješenje Suda (deseto vijeće) od 4. rujna 2014. – Ghezzi Giovanni & C. Snc di Ghezzi Maurizio & C. protiv Cooperativa Mare Azzurro Socialpesca Soc. coop. arl, ranije Cooperativa Mare Azzurro Soc. coop. rl, Cooperativa vongolari Sottomarina Lido Soc. coop. rl, Europske komisije

(Predmet C-145/13 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Državne potpore — Potpore u korist poduzetnika s poslovnim nastanom na području Venecije i Chioggie — Članak 181. Poslovnika Suda)

(2014/C 409/27)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Žalitelj: Ghezzi Giovanni & C. Snc di Ghezzi Maurizio & C (zastupnice: R. Volpe i C. Montagner, avvocatess)

Druge stranke u postupku: Cooperativa Mare Azzurro Socialpesca Soc. coop. arl, ranije Cooperativa Mare Azzurro Soc. coop. rl, Cooperativa vongolari Sottomarina Lido Soc. coop. rl, Europska komisija (zastupnici: . V. Di Bucci, G. Conte i D. Grespan, agenti)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Ghezzi Giovanni & C. Snc di Ghezzi Maurizio & C. nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 207, 20.7.2013.

Rješenje Suda (deseto vijeće) od 4. rujna 2014. – *Albergo Quattro Fontane Snc*, (C-227/13 P), *Hotel Gabrielli Srl*, ranije *Hotel Gabrielli Sandwirth SpA*, (C-228/13 P), *GE.AL.VE. Srl*, (C-229/13 P), *Metropolitan SpA*, ranije *Metropolitan Srl*, (C-230/13 P), *Hotel Concordia Srl*, ranije *Hotel Concordia Snc*, (C-231/13 P), *Società per l'industria alberghiera (SPLIA)*, (C-232/13 P), *Principessa Srl*, u stečaju, (C-233/13 P), *Albergo Saturnia Internazionale SpA*, (C-234/13 P), *Savoia e Jolanda Srl*, (C-235/13 P), *Biasutti Hotels Srl*, ranije *Hotels Biasutti Snc*, (C-236/13 P), *Ge.A.P. Srl*, (C-237/13 P), *Rialto Inn Srl*, (C-238/13 P), *Bonvecchiati Srl*, (C-239/13 P) protiv *Comitato „Venezia vuole vivere”*, *Manutencoop Società Cooperativa*, ranije *Manutencoop Soc. coop. arl* i *Astrocoop Universale Pulizie, Manutenzioni e Trasporti Soc. coop. arl*, *Albergo ristorante „All'Angelo” Snc*, Europska komisija

(Spojeni predmeti C-227/13 P do C-239/13 P) ⁽¹⁾

(„Žalba — Državne potpore — Potpore za poduzeća koja su osnovana na području Venecije i Chioggie — Članak 181. Poslovnika Suda”)

(2014/C 409/28)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Žalitelji: *Albergo Quattro Fontane*, (C-227/13 P), *Hotel Gabrielli Srl*, ranije *Hotel Gabrielli Sandwirth SpA*, (C-228/13 P), *GE.AL.VE. Srl*, (C-229/13 P), *Metropolitan SpA*, ranije *Metropolitan Srl*, (C-230/13 P), *Hotel Concordia Srl*, ranije *Hotel Concordia Snc*, (C-231/13 P), *Società per l'industria alberghiera (SPLIA)*, (C-232/13 P), *Principessa Srl*, u stečaju, (C-233/13 P), *Albergo Saturnia Internazionale SpA*, (C-234/13 P), *Savoia e Jolanda Srl*, (C-235/13 P), *Biasutti Hotels Srl*, ranije *Hotels Biasutti Snc*, (C-236/13 P), *Ge.A.P. Srl*, (C-237/13 P), *Rialto Inn Srl*, (C-238/13 P), *Bonvecchiati Srl*, (C-239/13 P) (zastupnici: A. Bianchini i F. Busetto, *avvocati*)

Druge stranke u postupku: *Comitato „Venezia vuole vivere”*, *Manutencoop Società Cooperativa*, ranije *Manutencoop Soc. coop. arl* i *Astrocoop Universale Pulizie, Manutenzioni e Trasporti Soc. coop. arl*, *Albergo ristorante „All'Angelo” Snc*, Europska komisija (zastupnici: V. Di Bucci, G. Conte i D. Grespan, *agenti*)

Izreka

1. Žalbe se odbijaju.
2. Društvima *Albergo Quattro Fontane Snc*, *Hotel Gabrielli Srl*, *GE.AL.VE. Srl*, *Metropolitan SpA*, *Hotel Concordia Srl*, *Società per l'industria alberghiera (SPLIA)*, *Principessa Srl*, *Albergo Saturnia Internazionale SpA*, *Savoia e Jolanda Srl*, *Biasutti Hotels Srl*, *Ge.A.P. Srl*, *Rialto Inn Srl* et *Bonvecchiati Srl* nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 207, od 20.7.2013.

Rješenje Suda (osmo vijeće) od 4. rujna 2014. – *Rütgers Germany GmbH*, *Rütgers Belgium NV*, *Deza, a.s.*, *Industrial Química del Nalón, SA*, *Bilbaína de Alquitranes, SA* protiv Europske agencije za kemikalije (ECHA-e)

(Predmet C-288/13 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Članak 181. Poslovnika Suda — Uredba (EZ) br. 1907/2006 (Uredba REACH) — Članak 59. i Prilog XIII. — Prepoznavanje antracenskog ulja, nisko antracenskog, kao posebno zabrinjavajuće tvari koju treba podvrgnuti postupku odobrenja — Jednakost postupanja)

(2014/C 409/29)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelji: *Rütgers Germany GmbH*, *Rütgers Belgium NV*, *Deza, a.s.*, *Industrial Química del Nalón, SA*, *Bilbaína de Alquitranes, SA* (zastupnik: K. Van Maldegem, *avocat*)

Druga stranka u postupku: Europska agencija za kemikalije (ECHA) (zastupnici: M. Heikkilä, W. Broere i T. Zbihlejš, agenti, J. Stuyck i A.-M. Vandromme, advokaten)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Rütgers Germany GmbH, Rütgers Belgium NV, Deza a.s., Industrial Química del Nalón SA i Bilbaína de Alquitranes SA se nalaže snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 252, 31.8.2013.

Rješenje Suda (osmo vijeće) od 4. rujna 2014. – Cindu Chemicals BV, Deza, a.s., Koppers Denmark A/S, Koppers UK Ltd protiv Europske agencije za kemikalije (ECHA-e), Europske komisije

(Predmet C-289/13 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Članak 181. Poslovnika Suda — Uredba (EZ) br. 1907/2006 (Uredba REACH) — Članak 59. i Prilog XIII. — Prepoznavanje antracenskog ulja, nisko antracenskog, kao posebno zabrinjavajuće tvari koju treba podvrgnuti postupku odobrenja — Jednakost postupanja)

(2014/C 409/30)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Cindu Chemicals BV, Deza, a.s., Koppers Denmark A/S, Koppers UK Ltd (zastupnik: K. Van Maldegem, avokat)

Druge stranke u postupku: Europska agencija za kemikalije (ECHA) (zastupnici: M. Heikkilä, W. Broere i T. Zbihlejš, agenti, J. Stuyck i A.-M. Vandromme, advokaten), Europska komisija (zastupnici: E. Manhaeve i P. Oliver, agenti)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Cindu Chemicals BV, Deza a.s., Koppers Denmark A/S i Koppers UK Ltd se nalaže snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 252, 31.8.2013.

Rješenje Suda (osmo vijeće) od 4. rujna 2014. – Rütgers Germany GmbH, Rütgers Belgium NV, Deza, a.s., Koppers Denmark A/S, Koppers UK Ltd protiv Europske agencije za kemikalije (ECHA)

(Predmet C-290/13 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Članak 181. Poslovnika Suda — Uredba (EZ) br. 1907/2006 (Uredba REACH) — Članak 59. i Prilog XIII. — Identifikacija antracenskog ulja (antracenske kaše) kao posebno zabrinjavajuće tvari, koja podliježe postupku davanja autorizacije — Jednako postupanje)

(2014/C 409/31)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Rütgers Germany GmbH, Rütgers Belgium NV, Deza, a.s., Koppers Denmark A/S, Koppers UK Ltd (zastupnik: K. Van Maldegem, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska agencija za kemikalije (ECHA) (zastupnici: M. Heikkilä, W. Broere i T. Zbihlej, agenti, J. Stuyck i A.-M. Vandromme, odvjetnici)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Društvima Rütgers Germany GmbH, Rütgers Belgium NV, Deza a.s., Koppers Denmark A/S i Koppers UK Ltd nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 252, 31.8.2013.

Rješenje Suda (deveto vijeće) od 10. srpnja 2014. – Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) protiv Europske komisije

(Spojeni predmeti C-379/13 P do C-381/13 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Odluka 83/673/EEZ — Uredba (EEZ) br. 2950/83 — Europski socijalni fond — Osposobljavanje — Umanjenje prvotno dodijeljenih financijskih potpora — Uredba (EZ, Euratom) br. 2988/95 — Zaštita financijskih interesa Europskih zajednica)

(2014/C 409/32)

Jezik postupka: portugalski

Stranke

Žalitelj: Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) (zastupnici: L. Pinto Monteiro i N. Morais Sarmiento, advogados)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: D. Recchia i P. Guerra e Andrade, agenti)

Izreka

1. Žalbe se odbijaju.
2. Nalaže se Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 260, 7.9.2013.

Rješenje Suda (drugo vijeće) od 17. srpnja 2014. – Erich Kastenholtz protiv Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni), Qwatchme A/S

(Predmet C-435/13 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Uredba (EZ) br. 6/2002 — Dizajni Zajednice — Članci 4. do 6., članak 25. stavak 1. točke (b) i (f), te članak 52. — Registrirani dizajn Zajednice koji predstavlja brojčanik — Prethodni dizajn Zajednice — Zahtjev za proglašavanje ništavim)

(2014/C 409/33)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Erich Kastenholtz (zastupnik: L. Acker, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnik: D. Walicka, agent), Qwatchme A/S (zastupnik: M. Zöbisch, Rechtsanwalt)

Izreka

1. *Žalba se odbija.*
2. *Nalaže se M. Kastenholzu snošenje troškova.*

⁽¹⁾ SL C 304, 19.10.2013.

Rješenje Suda (osmo vijeće) od 17. srpnja 2014. – Cytochroma Development, Inc. protiv Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

(Predmet C-490/13 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Članak 181. Poslovnika Suda — Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Članak 169. stavak 1. Poslovnika — Žalba koja se ne odnosi na izreku pobijane presude — Očito nedopuštena žalba)

(2014/C 409/34)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Cytochroma Development, Inc (zastupnici: S. Malynicz, barrister, A. Smith, solicitor)

Druga stranka u postupku: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnik: A. Folliard-Monguiral, agent)

Izreka

1. *Žalba se odbacuje.*
2. *Društvu Cytochroma Development Inc. nalaže se snošenje troškova.*

⁽¹⁾ SL C 352, 30.11.2013.

Rješenje Suda (deveto vijeće) od 17. srpnja 2014. (zahtjev za prethodnu odluku Administrativen sad – Varna – Bugarska) – Levent Redzheb Yumer protiv Direktor na Teritorijalna direktsia na Natsionalna agentsia za prihodite – Varna

(Predmet C-505/13) ⁽¹⁾

(Porez na dohodak — Članak 2. UEU-a — Članci 20. i 21. Povelje Europske unije o temeljnim pravima — Načela pravne sigurnosti, djelotvornosti i proporcionalnosti — Pravo na umanjenje poreza na dohodak poljoprivrednika — Isključenje fizičkih osoba koje se bave poljoprivredom — Provedba prava Unije — Izostanak — Očita nenadležnost Suda)

(2014/C 409/35)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Administrativen sad – Varna

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Levent Redzheb Yumer

Tuženik: Direktor na Teritorijalna direktsia na Natsionalna agentsia za prihodite – Varna

Izreka

1. Sud Europske unije očito je nenadležan za odgovor na prethodna pitanja koja je Administrativen sad Varna (Bugarska) postavio odlukom od 5. rujna 2013.
2. Prvo i drugo postavljeno pitanje očito je nedopušteno u dijelu u kojem se odnosi na tumačenje članka 2. UEU-a.

⁽¹⁾ SL C 344, 23.11.2013.

Rješenje Suda (šesto vijeće) od 4. rujna 2014. – Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones, SL protiv Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni), MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG

(Predmet C-509/13 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Žig Zajednice — Uredba (EZ) br. 40/94 — Prijava za registraciju figurativnog žiga koji sadrži verbalni element 'METRO' u plavoj i žutoj boji — Prigovor nositelja figurativnog žiga Zajednice u bojama koji sadrži verbalni element 'GRUPOMETROPOLIS' — Odbijanje prigovora)

(2014/C 409/36)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones, SL (zastupnik: J. Carbonell Callicó, abogado)

Druge stranke u postupku: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnik: A. Poch, agent), MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (zastupnik: J.-C. Plate, Rechtsanwalt)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Društvu Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones SL nalaže se snošenje troškova postupka.

⁽¹⁾ SL C 336, 16.11.2013.

Rješenje Suda (treće vijeće) od 17. srpnja 2014. (zahtjev za prethodnu odluku Monomeles Protodikeio Athinon – Grčka) – Honda Giken Kogyo Kabushiki Kaisha protiv Maria Patmanidi AE

(Predmet C-535/13) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 99. Poslovnika Suda — Žigovi — Pravo nositelja žiga da se suprotstavi prvom stavljanju u promet u Europskom gospodarskom prostoru (EGP), bez njegovog pristanka, proizvoda koji su označeni tim žigom)

(2014/C 409/37)

Jezik postupka: grčki

Sud koji je uputio zahtjev

Monomeles Protodikeio Athinon

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Honda Giken Kogyo Kabushiki Kaisha

Tuženik: Maria Patmanidi AE

Izreka

Članke 5. i 7. Prve direktive Vijeća 89/104/EZZ od 21. prosinca 1988. o usklađivanju zakonodavstava država članica o žigovima, koja je izmijenjena Sporazumom o europskom gospodarskom prostoru od 2. svibnja 1992., kao i članke 9. i 13. Uredbe Vijeća (EZ) br. 40/94 od 20. prosinca 1993. o žigu Zajednice, treba tumačiti na način da se nositelj žiga može suprotstaviti prvom stavljanju u promet bez njegovog pristanka u Europskom gospodarskom prostoru ili u Europskoj uniji, izvornih proizvoda koji su označeni tim žigom.

(¹) SL C 377, 21.12.2013.

Rješenje Suda (osmo vijeće) od 4. rujna 2014. (zahtjev za prethodnu odluku Consiglio di Stato – Italija) – Autorità per l'energia elettrica e il gas protiv Antonella Bertazzi i dr.

(Predmet C-152/14) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 99. Poslovnika Suda — Socijalna politika — Direktiva 1999/70/EZ — Okvirni sporazum ETUC, UNICE i CEEP o radu na određeno vrijeme — Članak 4. — Ugovor o radu na određeno vrijeme u javnom sektoru — Postupak stabilizacije — Zapošljavanje radnika na određeno vrijeme kao dužnosnika bez javnog natječaja — Određivanje radnog staža — Potpuno neuzimanje u obzir razdoblja službe ostvarena u okviru ugovora o radu na određeno vrijeme — Načelo nediskriminacije)

(2014/C 409/38)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Autorità per l'energia elettrica e il gas

Tuženici: Antonella Bertazzi, Annalise Colombo, Maria Valeria Contin, Angela Filippina Marasco, Guido Guissani, Lucia Lizzi, Fortuna Peranio

Izreka

1. Članak 4. Okvirnog sporazuma o radu sklopljenoga 18. ožujka 1999., koji se nalazi u privitku Direktive Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999. okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP, treba tumačiti na način da mu je protivan nacionalni propis poput onoga u predmetu iz glavnog postupka, koji potpuno zabranjuje uzimanje u obzir razdoblja službe koja je ostvario radnik na određeno vrijeme tijela javne vlasti za određivanje radnog staža tog radnika kod njegovog zapošljavanja na neodređeno vrijeme kao službenika od strane tog istog tijela javne vlasti, u okviru posebnog postupka stabilizacije njegova radnog odnosa, kada dužnosti koje se obavljaju u okviru ugovora o radu na određeno vrijeme odgovaraju onima koje obavlja trajno zaposleni službenik tog tijela javne vlasti, ako takvo isključenje nije opravdano „objektivnim razlozima” u smislu točki 1. i/ili 4. tog članka, što treba provjeriti sud koji je uputio zahtjev za prethodnu odluku. Sama činjenica da je radnik koji je radio na određeno vrijeme ostvario to razdoblje službe na temelju ugovora ili radnog odnosa na određeno vrijeme ne predstavlja takav objektivni razlog.

2. Cilj koji se sastoji od izbjegavanja pojave obratne diskriminacije u odnosu na trajno zaposlene službenike koji su zaposleni nakon uspješnog prolaska na općem natječaju ne može predstavljati „objektivan razlog” u smislu članka 4. točki 1. i/ili 4. Okvirnog sporazuma, kada, kao u predmetu iz glavnog postupka, predmetni nacionalni propisi u svim okolnostima potpuno isključuju uzimanje u obzir razdoblja službe koje su ostvarili radnici u okviru ugovora o radu na određeno vrijeme u svrhu određivanja njihovog radnog staža kod njihovog zapošljavanja na neodređeno vrijeme te stoga i visine njihove naknade za rad.

(¹) SL C 194, 24.6.2014.

Tužba podnesena 24. lipnja 2014. – Europska komisija protiv Republike Poljske

(Predmet C-303/14)

(2014/C 409/39)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: K. Mifsud-Bonnici i K. Herrmann)

Tuženik: Republika Poljska

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

- utvrdi da je Republika Poljska, time što Komisiju nije obavijestila o tijelima za certifikaciju osoblja i poduzeća i nazivima certifikata za osoblje i poduzeća koja se bave djelatnostima u odnosu na određene fluorirane stakleničke plinove koje su predmet provedbenih uredbama Komisije te time što nije donijela odredbe o kaznama u slučaju povrede odredaba Uredbe (EZ) br. 842/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. svibnja 2006. o određenim fluoriranim stakleničkim plinovima (¹) i priopćila ih Komisiji, povrijedila svoje obveze iz članka 5. stavka 2. u vezi s člankom 12. stavkom 3. Uredbe Komisije (EZ) br. 303/2008 (²), članka 12. stavka 3. Uredbe Komisije (EZ) br. 304/2008 (³), članka 7. stavka 1. Uredbe Komisije (EZ) br. 305/2008 (⁴), članka 6. stavka 1. Uredbe Komisije (EZ) br. 306/2008 (⁵), članka 4. stavka 2. Uredbe Komisije (EZ) br. 307/2008 (⁶), članka 1. Uredbe Komisije (EZ) br. 308/2008 (⁷) i članka 13. stavka 2. Uredbe 842/2006 Europskog parlamenta i Vijeća;
- Republici Poljskoj naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Članak 5. stavak 2. Uredbe br. 842/2006 države članice obvezuje da Komisiju obavješćuju o svojim programima osposobljavanja i certifikacije poduzeća i osoblja koji se bave instalacijom, održavanjem i servisiranjem opreme i sustava iz članka 3. stavka 1. te uredbe i prikupljanjem fluoriranih stakleničkih plinova. Ta je obveza precizirana provedbenim uredbama Komisije donesenim na temelju članka 5. stavka 1. Uredbe br. 842/2006.

Stoga se prvi tužbeni razlog temelji na tome da Republika Poljska Komisiju do sada još nije obavijestila o nazivima tijela za certifikaciju osoblja i poduzeća koji provode kontrolu propuštanja, instalaciju, održavanje ili servisiranje nepokretne rashladne i klimatizacijske opreme i dizalica topline te nepokretnih protupožarnih sustava i vatrogasnih aparata i obavljaju aktivnosti u vezi s prikupljanjem tih fluoriranih stakleničkih plinova te da nije priopćila nazive certifikata za osoblje i poduzeća koji ispunjavaju uvjete certifikacije utvrđene provedbenim uredbama Komisije. Usto, nisu priopćeni ni nazivi tijela za certifikaciju osoblja koje obavlja aktivnosti u vezi s prikupljanjem fluoriranih stakleničkih plinova iz visokonaponskih sklopničkih aparata i iz opreme prikuplja otapala na bazi fluoriranih stakleničkih plinova ni nazivi certifikata osoblja koje ispunjava uvjete certifikacije utvrđenih provedbenim uredbama Komisije. Poljska tijela Komisiji također nisu u obliku koji je propisan Uredbom Komisije br. 308/2008 priopćila nazive tijela za izdavanje potvrda za osoblje i nazive potvrda o osposobljavanju za osoblje koje ispunjava zahtjeve iz članka 3. stavka 2. i Priloga Uredbi 307/2008.

Drugi tužbeni razlog temelji se na tome da Komisiji nisu priopćene nacionalne odredbe o kaznama u slučaju povrede odredaba Uredbe br. 842/2006. Obveza utvrđivanja kazni i njihovog priopćavanja Komisiji osobito je važna kako bi se dao puni učinak obvezama koje su operatorima nepokretnih aplikacija nametnute člancima 3., 4. i 5. Uredbe br. 842/2006. Usto su utvrđivanje takvih kazni i njihovo priopćavanje Komisiji od bitnog značaja za osiguranje ispunjenja obveza kojima su na temelju članka 7. te uredbe podvrgnuti proizvođači proizvoda i opreme koji sadrže fluorirane stakleničke plinove. I povrede zabrane propisane u člancima 8. i 9. Uredbe br. 842/2006 treba u skladu s člankom 13. stavkom 1. kažnjavati nacionalnim pravilima koje je trebalo priopćiti Komisiji.

- (¹) (SL L 161, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 9., str. 60.)
- (²) Uredba Komisije (EZ) br. 303/2008 od 2. travnja 2008. o utvrđivanju, u skladu s Uredbom (EZ) br. 842/2006 Europskog parlamenta i Vijeća, minimalnih zahtjeva i uvjeta za uzajamno priznavanje certifikacije poduzeća i osoblja u pogledu nepokretne rashladne i klimatizacijske opreme i dizalica topline koji sadrže određene fluorirane stakleničke plinove (SL L 92, str. 3.).
- (³) Uredba Komisije (EZ) br. 304/2008 od 2. travnja 2008. o utvrđivanju, u skladu s Uredbom (EZ) br. 842/2006 Europskog parlamenta i Vijeća, minimalnih zahtjeva i uvjeta za uzajamno priznavanje certifikacije poduzeća i osoblja u pogledu nepokretnih protupožarnih sustava i vatrogasnih aparata koji sadrže određene fluorirane stakleničke plinove (SL L 92, str. 12.).
- (⁴) Uredba Komisije (EZ) br. 305/2008 od 2. travnja 2008. o utvrđivanju, u skladu s Uredbom (EZ) br. 842/2006 Europskog parlamenta i Vijeća, minimalnih zahtjeva i uvjeta za uzajamno priznavanje certifikacije osoblja koje rekuperira određene fluorirane stakleničke plinove iz visokonaponskih sklopnih aparata (SL L 92, str. 17.).
- (⁵) Uredba Komisije (EZ) br. 306/2008 od 2. travnja 2008. o utvrđivanju, u skladu s Uredbom (EZ) br. 842/2006 Europskog parlamenta i Vijeća, minimalnih zahtjeva i uvjeta za uzajamno priznavanje certifikacije osoblja koje iz opreme rekuperira otapala na bazi određenih fluoriranih stakleničkih plinova (SL L 92, str. 21.).
- (⁶) Uredba Komisije (EZ) br. 307/2008 od 2. travnja 2008. o utvrđivanju, u skladu s Uredbom (EZ) br. 842/2006 Europskog parlamenta i Vijeća, minimalnih zahtjeva za programe osposobljavanja i uvjeta za uzajamno priznavanje potvrda o osposobljavanju za osoblje u pogledu klimatizacijskih sustava u određenim motornim vozilima koji sadrže određene fluorirane stakleničke plinove (SL L 92, str. 25.).
- (⁷) Uredba Komisije (EZ) br. 308/2008 od 2. travnja 2008. o utvrđivanju, u skladu s Uredbom (EZ) br. 842/2006 Europskog parlamenta i Vijeća, formata koji države članice koriste za obavješćivanje o svojim programima osposobljavanja i certifikacije (SL L 92, str. 28.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 9., str. 156.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. kolovoza 2014. uputio Juzgado de lo Social número 1 de Córdoba (Španjolska) – María Auxiliadora Arjona Camacho protiv Securitas Seguridad España, S.A.

(Predmet C-407/14)

(2014/C 409/40)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de lo Social n° 1 de Córdoba

Stranke glavnog postupka

Tužiteljica: María Auxiliadora Arjona Camacho

Tuženik: Securitas Seguridad España, S.A.

Prethodna pitanja

Može li se članak 18. Direktive 2006/54/EZ (¹), kada propisuje da naknada štete žrtvi diskriminacije na temelju spola mora biti odvrćajuća (uz to što mora biti i stvarna, učinkovita te proporcionalna pretrpljenoj šteti), tumačiti na način da ovlašćuje nacionalnog suca da dosudi razumnu kaznenu odštetu koja je doista dodatne naravi, to jest da dodijeli dodatni iznos koji, iako nadilazi ono što je potrebno za cjelovito popravljivanje stvarne štete koju je pretrpjela žrtva, služi kao opomena drugima (i samom štetniku), pod uvjetom da je iznos o kojemu je riječ unutar granica onoga što je proporcionalno, čak i onda kada koncept kaznene odštete nije dio pravne tradicije nacionalnog suca?

(¹) Direktiva 2006/54/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. srpnja 2006. o provedbi načela jednakih mogućnosti i jednakog postupanja prema muškarcima i ženama u pitanjima zapošljavanja i rada (preinaka) (SL L 204, str. 23.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 1., str. 246.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. kolovoza 2014. uputio Oberlandesgericht Düsseldorf
(Njemačka) – Dr. Falk Pharma GmbH protiv DAK-Gesundheit**

(Predmet C-410/14)

(2014/C 409/41)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberlandesgericht Düsseldorf

Stranke glavnog postupka

Podnositelj zahtjeva: Dr. Falk Pharma GmbH

Druga stranka u postupku: DAK-Gesundheit

Treća osoba pozvana u postupak: Kohlpharma GmbH

Prethodna pitanja

Sudu Europske Unije upućuju se u skladu s člankom 267. UFEU-a sljedeća pitanja o tumačenju Direktive Europskog parlamenta i Vijeća 2004/18/EZ od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima, ugovora o javnoj nabavi te ugovora o javnim uslugama ⁽¹⁾ (u daljnjem tekstu: Direktiva):

1. Potpada li pod pojam ugovora o javnoj nabavi u skladu s člankom 1. stavkom 2. točkom (a) Direktive 2004/18/EZ situacija kada javni naručitelji provode otvoreni postupak unutar kojeg dodjeljuju ugovor o javnoj nabavi a da pritom ne odaberu jednog ili više gospodarskih subjekata („Open-House-model“)?
2. Ako na pitanje 1. treba odgovoriti tako da odabir jednog ili više gospodarskih subjekata jest obilježje ugovora o javnoj nabavi, postavlja se sljedeće pitanje: Treba li obilježje odabira gospodarskih subjekata u smislu članka 1. stavka 2. točke (a) Direktive 2004/18/EZ s obzirom na članak 2. Direktive 2004/18/EZ tumačiti tako da javni naručitelji mogu suzdržati se o odabira jednog ili više gospodarskih subjekata u okviru otvorenog postupka samo ako su ispunjene sljedeće pretpostavke:
 - provedba otvorenog postupka objavljuje se u cijeloj Europi,
 - utvrđuju se izričita pravila o sklapanju ugovora i pristupanju ugovoru,
 - uvjeti ugovora utvrđuju se unaprijed tako da nijedan gospodarski subjekt ne može utjecati na sadržaj ugovora,
 - gospodarskim subjektima jamči se pravo pristupanja ugovoru u svakom trenutku i
 - sklapanja ugovora objavljuju se u cijeloj Europi?

⁽¹⁾ (SL L 134, str. 114.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 1., str. 156.).

Žalba koju je 25. rujna 2014. podnijela Savezna Republika Njemačka protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 16. srpnja 2014. u predmetu T-295/12, Savezna Republika Njemačka protiv Europske komisije

(Predmet C-446/14 P)

(2014/C 409/42)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Savezna Republika Njemačka (zastupnici: T. Henze i J. Möller, agenti, Prof. Dr. T. Lübbig i Dr. M. Klasse, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

1. u potpunosti ukine pobijanu presudu Općeg suda (peto vijeće) od 16. srpnja 2014. u predmetu T-295/12;
2. Europskoj komisiji naloži snošenje troškova postupka.

Usto Savezna Republika Njemačka u potpunosti ostaje pri svojem tužbenom zahtjevu iz prvog stupnja.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Predmet ove žalbe je presuda Općeg suda od 16. srpnja 2014. u predmetu T-295/12, Savezna Republika Njemačka protiv Europske komisije, kojom je Opći sud odbio tužbu Savezne Republike Njemačke protiv Odluke Europske komisije od 25. travnja 2012. o mjeri SA.25051 (C 19/2010) (ex NN 23/2010) Njemačke u korist Zweckverband Tierkörperbeseitigung in Rheinland-Pfalz, Saarland, Rheingau-Taunus-Kreis i Landkreis Limburg-Weilburg (referentni broj C(2012) 2557 *final*).

Svojom žalbom Savezna Republika Njemačka osporava pogrešnu definiciju dokaznih kriterija koju je Opći sud uspostavio za utvrđivanje „očite pogreške u ocjeni” u slučaju da država članica definira uslugu od općeg gospodarskog interesa (UOGI) u sektoru koji pravom Unije nije usklađen. (Navodni) primatelj potpore u upravnom postupku o kojem je riječ je Zweckverband Tierkörperbeseitigung, Rheinland-Pfalz, ustanova koja je za zadaću održavanja higijene u slučaju epidemije održavanjem kapaciteta za uklanjanje uginulih životinja dobila državne kompenzacije. Odlučujuće za pitanje kvalifikacije tih kompenzacija kao potpora u pobijanoj presudi u biti jest to da Opći sud zadaće održavanja higijene u slučaju epidemija koje su povjerene Zweckverbandu nije kvalificirao kao UOGI.

Savezna Republika Njemačka svoju žalbu temelji na trima žalbenim razlozima.

Kao prvo, postoji povreda članka 107. stavka 1. UFEU-a i članka 106. stavka 2. UFEU-a jer su te odredbe u pobijanoj presudi pogrešno protumačene u smislu da su njemačka tijela pri kvalifikaciji rezervnih kapaciteta za slučaj epidemije kao UOGI počinila tako ozbiljne pogreške da njih prema mišljenju Općeg suda treba kvalificirati kao „očite”. Savezna Republika Njemačka ističe da pobijana presuda zadire u marginu prosudbe koja državama članicama pripada pri definiranju UOGI-a. Prema mišljenju Savezne Republike Njemačke, pri definiranju UOGI-a ipak ne postoji „očita pogreška u ocjeni”. Savezna Republika Njemačka upućuje na to da taj kriterij ocjene Komisija u odluci o kojoj je riječ nedvojbeno nigdje nije spomenula, da je Komisija i u postupku pred Općim sudom navela da nije obvezna dokazati postojanje „očite pogreške u ocjeni” te da ni obrazloženje Komisije u odluci ni obrazloženje Općeg suda u pobijanoj presudi sadržajno ne bi podupirali navodno postojanje „očite pogreške u ocjeni”.

Kao drugo, zbog pogrešnog utvrđenja gospodarske prednosti na temelju pogrešne ocjene kriterija iz presude Altmark ⁽¹⁾ postoji povreda članka 107. stavka 1. UFEU-a. Savezna Republika Njemačka među ostalim ističe pogrešku Općeg suda pri ocjeni trećeg kriterija iz presude Altmark (nužnost kompenzacije). Opći sud nije priznao da je Komisija počinila pravnu pogrešku propustivši ispitati premašuju li kompenzacije za rezervne kapacitete u slučaju epidemije dodatni neto trošak održavanja tih rezervnih kapaciteta. Umjesto toga, Komisija i nakon nje Opći sud *a priori* su odbacili nužnost takvih troškova upućivanjem na navodno nepostojanje potrebe za dodatnim rezervnim kapacitetima u slučaju epidemije.

Kao treće, postoji nedostatan obrazloženi pobijanje presude, osobito za to da pogreške koje su njemačka tijela navodno počinila treba kvalificirati kao osobito ozbiljne u smislu „očitosti”. Također nije obrazloženo zašto se mišljenje njemačkih tijela ne može zastupati ni s jednog aspekta.

⁽¹⁾ Presuda Altmark, C-280/00, EU:C:2003:415.

Rješenje predsjednika Suda od 18. kolovoza 2014. – Europska komisija protiv Republike Estonije koju podupiru: Savezna Republika Njemačka, Kraljevina Belgija, Kraljevina Nizozemska, Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske, Republika Poljska, Republika Finska, Kraljevina Švedska

(Predmet C-240/13) ⁽¹⁾

(2014/C 409/43)

Jezik postupka: estonski

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 189, 29.6.2013.

Rješenje predsjednika Suda od 18. kolovoza 2014. – Europska komisija protiv Republike Estonije koju podupiru Savezna Republika Njemačka, Kraljevina Belgija, Kraljevina Nizozemska, Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske, Republika Poljska, Republika Finska, Kraljevina Švedska

(Predmet C-241/13) ⁽¹⁾

(2014/C 409/44)

Jezik postupka: estonski

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 189, 29.6.2013.

Rješenje predsjednika Suda od 8. srpnja 2014. (zahtjev za prethodnu odluku Amtsgericht Rüsselsheim – Njemačka) – Peggy Kieck protiv Condor Flugdienst GmbH

(Predmet C-118/14) ⁽¹⁾

(2014/C 409/45)

Jezik postupka: njemački

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 184, 16.6.2014.

**Rješenje predsjednika Suda od 10. srpnja 2014. (zahtjev za prethodnu odluku Amtsgericht
Rüsselsheim – Njemačka) – Henricus Cornelis Maria Niessen, Angelique Francisca Niessen Steeghs,
Melissa Alexandra Johanna Niessen, Kenneth Gerardus Henricus Niessen protiv Condor Flugdienst
GmbH**

(Predmet C-119/14) ⁽¹⁾

(2014/C 409/46)

Jezik postupka: njemački

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 159, 26.5.2014.

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 7. listopada 2014. – Schenker protiv Komisije

(Predmet T-534/11) ⁽¹⁾

(„Pristup dokumentima — Uredba (EZ) br. 1049/2001 — Upravni spis i konačna odluka Komisije o zabranjenom sporazumu, javna verzija te odluke — Uskraćivanje pristupa — Obveza provođenja konkretnog i pojedinačnog ispitivanja — Iznimka vezana uz zaštitu komercijalnih interesa trećeg — Iznimka vezana uz zaštitu svrhe istraga — Prevladavajući javni interes”)

(2014/C 409/47)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Schenker AG (Essen, Njemačka) (zastupnici: C. von Hammerstein, B. Beckmann i C.-D. Munding, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: M. Kellerbauer, C. ten Dam i P. Costa de Oliveira, potom M. Kellerbauer, P. Costa de Oliveira i H. Leupold, agenti)

Intervenijenti koji podržavaju tužitelja: Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV (Amsterdam, Nizozemska) (zastupnik: M. Smeets, odvjetnik); Martinair Holland NV (Haarlemmermeer, Nizozemska) (zastupnici: R. Wesseling i M. Bredenoord-Spoek, odvjetnici); Société Air France SA (Roissy-en-France, Francuska) (zastupnici: A. Wachsmann i S. Thibault-Liger, odvjetnici); Cathay Pacific Airways Ltd (Queensway, Hong-Kong, Kina) (zastupnici: B. Bär-Bouyssièr, odvjetnik, M. Rees, solicitor, D. Vaughan, QC, i R. Kreisberger, barrister, potom M. Rees, D. Vaughan i R. Kreisberger); Air Canada (Quebec, Kanada) (zastupnici: J. Pheasant, solicitor, i C. Wünschmann, odvjetnik); Lufthansa Cargo AG (Frankfurt na Majni, Njemačka) i Swiss International Air Lines AG (Basel, Švicarska) (zastupnici: S. Völcker i E. Arsenidou, potom S. Völcker i J. Orologas, odvjetnici)

Predmet

Zahtjev za poništenje Odluke Komisije od 3. kolovoza 2011. o uskraćivanju pristupa upravnom spisu Odluke C (2010) 7694 finale (predmet COMP/39.258 – Zračni prijevoz tereta), u cjelovitoj verziji te odluke i njezinoj javnoj verziji.

Izreka

1. Poništava se Odluka Komisije od 3. kolovoza 2011. kojom se uskraćuje pristup upravnom spisu Odluke C (2010) 7694 finale (predmet COMP/39.258 – Zračni prijevoz tereta), u cjelovitoj verziji te odluke i njezinoj javnoj verziji, u dijelu u kojem je Komisija uskratila pristup dijelu javne verzije predmetne odluke na čiju se povjerljivost poduzetnici na koje se ona odnosi nisu pozvali ili se na nju više ne pozivaju.
2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. Društvu Schenker AG nalaže se snošenje vlastitih troškova kao i polovice troškova Europske komisije.
4. Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV, Martinair Holland NV, Société Air France SA, Cathay Pacific Airways Ltd, Air Canada, Lufthansa Cargo AG i Swiss International Air Lines AG snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 355, 3.12.2011.

Presuda Općeg suda od 8. listopada 2014. – Lidl Stiftung protiv OHIM-a – A Colmeia do Minho (FAIRGLOBE)

(Predmet T-300/12) ⁽¹⁾

(„Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Prijava žiga Zajednice FAIRGLOBE — Raniji verbalni nacionalni žig GLOBO — Relativni razlozi za odbijanje — Izostanak stvarne uporabe ranijeg žiga — Članak 42. stavci 2. i 3. Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Pravilo 22. stavci 3. i 4. Uredbe (EZ) br. 2868/95”)

(2014/C 409/48)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Njemačka) (zastupnici: M. Wolter i A. Berger, odvjetnici)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnik: A. Folliard-Monguiral, agent)

Druge stranka u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a: A Colmeia do Minho L^{da} (Aldeia de Paio Pires, Portugal)

Predmet

Tužba protiv odluke drugog žalbenog vijeća OHIM-a od 2. travnja 2012. (predmet R 1981/2010-2) koja se odnosi na postupak povodom prigovora između A Colmeia do Minho L^{da} i Lidl Stiftung & Co. KG.

Izreka

1. Poništava se odluka drugog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) od 2. travnja 2012. (predmet R 1981/2010-2) koja se odnosi na postupak povodom prigovora između A Colmeia do Minho L^{da} i Lidl Stiftung & Co. KG u dijelu u kojem je u njoj utvrđeno da je stvarna uporaba ranijeg žiga dovoljno pravno dokazana.
2. OHIM snosit će vlastite troškove kao i troškove Lidl Stiftung & Co.

⁽¹⁾ SL C 273, 8.9.2012.

Presuda Općeg suda od 7. listopada 2014. – Tifosi optics protiv OHIM-a – Tom Tailor (T)

(Predmet T-531/12) ⁽¹⁾

(„Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Zajednice T — Raniji figurativni žig Zajednice T — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b), Uredbe (EZ) br. 207/2009 “)

(2014/C 409/49)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Tifosi Optics, Inc (Watkinsville, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: A. Tornato i D. Hazan, a zatim R. Gilbey, odvjetnici)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnik: A. Folliard-Monguiral, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Tom Tailor GmbH (Hamburg, Njemačka) (zastupnici: O. Gillert, K. Vanden Bossche i B. Köhn-Gerdes, odvjetnici)

Predmet

Tužba protiv odluke drugog žalbenog vijeća OHIM-a od 17. rujna 2012. (predmet R-729/2011-2), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između Tom Tailor GmbH i Tifosi Optics, Inc.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Tifosi Optics, Inc. nalaže se snošenje vlastitih troškova, kao i troškova Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM) i Tom Tailor GmbH.

⁽¹⁾ SL C 46, 16.2.2013.

Presuda Općeg suda od 3. listopada 2014. – Cezar protiv OHIM-a – Poli-Eco (Insert)

(Predmet T-39/13) ⁽¹⁾

(„Dizajn Zajednice — Postupak za proglašavanje dizajna ništavim — Registrirani dizajn Zajednice koji predstavlja umetak — Raniji dizajn — Novost — Individualni karakter — Vidljiva obilježja sastavnog dijela složenog proizvoda — Ispitivanje ranijeg dizajna — Članci 3., 4., 5., 6. i članak 25. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 6/2002”)

(2014/C 409/50)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Cezar Przedsiębiorstwo Produkcyjne Dariusz Bogdan Niewiński (Ełk, Poljska) (zastupnici: M. Nentwig i G. Becker, zatim M. Nentwig, odvjetnici)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnici: F. Mattina, zatim P. Bullock, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Poli-Eco Tworzywa Sztuczne sp. z o.o. (Szprotawa, Poljska) (zastupnici: Rokicki, zatim D. Rzazewska, odvjetnici)

Predmet

Tužba protiv odluke trećeg žalbenog vijeća OHIM-a od 8. studenoga 2012. (predmet R 1512/2010-3) koja se odnosi na postupak za proglašavanje dizajna ništavim između Poli-Eco Tworzywa Sztuczne sp. z o.o. i Cezar Przedsiębiorstwo Produkcyjne Dariusz Bogdan Niewiński.

Izreka

1. Poništava se odluka trećeg žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) od 8. studenoga 2012. (predmet R 1512/2010-3).

2. OHIM će snositi, osim vlastitih troškova, i troškove društva Cezar Przedsiębiorstwo Produkcyjne Dariusz Bogdan Niewiński.
3. Društvo Poli-Eco Tworzywa Sztuczne sp. z o.o. će snositi vlastite troškove

⁽¹⁾ SL C 101, 6.4.2013.

Presuda Općeg suda od 8. listopada 2014. – Laboratoires Polive protiv OHIM-a – Arbora & Ausonia (DODIE)

(Predmet T-77/13) ⁽¹⁾

(„Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Zajednice DODIE — Raniji nacionalni verbalni žig DODOT — Relativni razlog za odbijanje — Nepostojanje vjerojatnosti dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Ovlast izmjene”)

(2014/C 409/51)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Laboratoires Polive (Levallois-Perret, Francuska) (zastupnik: A. Sion, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnik: P. Geroulakos, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Arbora & Ausonia, SL (Barcelona, Španjolska) (zastupnik: R. Guerras Mazón, odvjetnik)

Predmet

Tužba protiv odluke drugog žalbenog vijeća OHIM-a od 31. listopada 2012. (predmet R 1949/2011-2), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između Arbora & Ausonia, SLU i Laboratoires Polive.

Izreka

1. Poništava se odluka drugog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)(OHIM) od 31. listopada 2012. (predmet R 1949/2011 2).
2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. OHIM će snositi vlastite troškove kao i troškove Laboratoires Polive-a.
4. Arbora & Ausonia snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 108, 13.4.2013.

Presuda Općeg suda od 8. listopada 2014. – Laboratoires Polive protiv OHIM-a – Arbora & Ausonia (dodie)

(Predmeti T-122/13 i T-123/13) ⁽¹⁾

(„Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Zajednice dodie — Raniji nacionalni verbalni žigovi DODOT — Relativni razlog za odbijanje — Nepostojanje vjerojatnosti dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2014/C 409/52)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Laboratoires Polive (Levallois-Perret, Francuska) (zastupnik: A. Sion, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnik: P. Geroulakos, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Arbora & Ausonia, SL (Barcelona, Španjolska) (zastupnik: R. Guerras Mazón, odvjetnik)

Predmet

Dvije tužbe protiv dvije odluke drugog žalbenog vijeća OHIM-a od 28. studenoga 2012. (predmeti R 2324/2011-2 i R 2325/2011-2), koje se odnose na dva postupka provedom prigovora između Arbora & Ausonia, SLU i Laboratoires Polive-a.

Izreka

1. Predmeti T-122/13 i T-123/13 spajaju se u svrhu donošenja presude.
2. Poništavaju se odluke drugog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM) od 28. studenoga 2012. (predmeti R 2324/2011-2 i R 2325/2011-2).
3. OHIM će snositi vlastite troškove kao i troškove Laboratoires Polive-a.
4. Arbora & Ausonia, SLU snosit će vlastite troškove.

(¹) SL C 123, 27.4.2013.

Rješenje Općeg suda od 17. rujna 2014. – ATC i dr. protiv Komisije

(Predmet T-333/10) (¹)

(Izvanugovorna odgovornost — Uvoz ptica — Sporazum o iznosima naknade štete — Obustava postupka)

(2014/C 409/53)

Jezik postupka: nizozemski

Stranke

Tužitelji: Animal Trading Company (ATC) BV (Loon op Zand, Nizozemska); Avicentra NV (Malle, Belgija); Borgstein Birds and Zoofood Trading vof (Wamel, Nizozemska); Bird Trading Company Van der Stappen BV (Dongen, Nizozemska); New Little Birds Srl (Anagni, Italija); Vogelhuis Kloeg (Zevenbergen, Nizozemska); i Giovanni Pistone (Westerlo, Belgija) (zastupnici: M. Osse i J. Houdijk, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: prvotno F. Jimeno Fernández i B. Burggraaf, a zatim F. Jimeno Fernández i H. Kranenborg, agenti)

Predmet

Tužba za naknadu štete koju su tužitelji pretrpjeli zbog donošenja, najprije Odluke Komisije 2005/760/EZ od 27. listopada 2005. o određenim zaštitnim mjerama kod uvoza ptica u zatočeništvu u vezi s visoko patogenom influencom ptica u određenim trećim zemljama (SL L 285, str. 60.), kako joj je primjena produljena, i Uredbe Komisije (EZ) br. 318/2007 od 23. ožujka 2007. o utvrđivanju zahtjeva zdravlja životinja za uvoz određenih vrsta ptica u Zajednicu i o uvjetima njihove karantene (SL L 84, str. 7.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 19., str. 118.).

Izreka

1. Postupak se obustavlja.

2. *Animal Trading Company (ATC) BV, Avicentra NV, Borgstein Birds and Zoofood Trading vof, Bird Trading Company Van der Stappen BV, New Little Birds Srl, Vogelhuis Kloeg i M. Giovanni Pistone* snosit će vlastite troškove.
3. *Europska komisija* snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 274, 9.10.2010.

Rješenje Općeg suda od 16. rujna 2014. – Canon Europa protiv Komisije

(Predmet T-34/11) ⁽¹⁾

(„Tužba za poništenje — Carinska unija — Zajednička carinska tarifa — Tarifna i statistička nomenklatura — Razvrstavanje u kombiniranu nomenklaturu — Tarifni podbrojevi — Carine primjenjive na robu razvrstanu u te tarifne podbrojeve — Regulatorni akt koji sadrži provedbene mjere — Nedopuštenost”)

(2014/C 409/54)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Canon Europa NV (Amsterdam, Nizozemska) (zastupnici: P. De Baere i P. Muñiz, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: R. Lyal i L. Keppenne, agenti)

Predmet

Zahtjev za djelomično poništenje Priloga Uredbi Komisije (EU) br. 861/2010 od 5. listopada 2010. o izmjeni Priloga I. Uredbi Vijeća (EEZ) br. 2658/87 o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi (SL L 284, str. 1.).

Izreka

1. Tužba se odbacuje kao nedopuštena.
2. Nije potrebno odlučiti o zahtjevima za intervenciju Konica Minolta Business Solutions Europe GmbH i Olivetti SpA.
3. Canon Europa NV nalaže se snošenje vlastitih troškova kao i troškova Europske komisije.

⁽¹⁾ SL C 80, 12.3.2011.

Rješenje Općeg suda od 16. rujna 2014. – Kyocera Mita Europe protiv Komisije

(Predmet T-35/11) ⁽¹⁾

(„Tužba za poništenje — Carinska unija — Zajednička carinska tarifa — Tarifna i statistička nomenklatura — Razvrstavanje u kombiniranu nomenklaturu — Tarifni podbrojevi — Carina koja se primjenjuje na robu razvrstanu u te tarifne brojeve — Regulatorni akti koji sadrže provedbene mjere — Nedopuštenost”)

(2014/C 409/55)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Kyocera Mita Europe BV (Amsterdam, Nizozemska) (zastupnici: P. De Baere i P. Muñiz, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: R. Lyal i L. Keppenne, agenti)

Predmet

Zahtjev za djelomično poništenje Priloga Uredbi Komisije (EU) br. 861/2010 od 5. listopada 2010. o izmjeni Priloga I. Uredbi Vijeća (EEZ) br. 2658/87 o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi (SL, L 284, str. 1.).

Izreka

1. *Tužba se odbacuje kao nedopuštena.*
2. *Obustavlja se postupak po zahtjevima za intervenciju koje su podnijeli društvo Konica Minolta Business Solutions Europe GmbH i Olivetti SpA.*
3. *Nalaže se društvu Kyocera Mita Europe BV snošenje vlastitih troškova kao i troškova Europske komisije.*

⁽¹⁾ SL C 80, 12.3.2011.

Rješenje Općeg suda od 10. rujna 2014. – mobile.international protiv OHIM-a – Komisija (PL mobile.eu)

(Predmet T-519/12) ⁽¹⁾

(„Žig Zajednice — Zahtjev za proglašavanje žiga ništavim — Povlačenje zahtjeva za proglašavanje žiga ništavim — Obustava postupka”)

(2014/C 409/56)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: mobile.international GmbH (Kleinmachnow, Njemačka) (zastupnik: T. Lührig, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnik: D. Walicka, agent)

Druuga stranka u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a: Europska komisija

Predmet

Tužba protiv odluke prvog žalbenog vijeća OHIM-a od 6. rujna 2012. (predmet R 1401/2011-1), u vezi s postupkom za proglašavanje žiga ništavim između Europske komisije i mobile.international GmbH.

Izreka

1. *Obustavlja se postupak povodom tužbe.*
2. *Nalaže se tužitelju snošenje vlastitih troškova, kao i onih tuženika.*

⁽¹⁾ SL C 26, 26.1.2013.

Rješenje Općeg suda od 29. rujna 2014. – Ronja protiv Komisije**(Predmet T-3/13) ⁽¹⁾**

(„Tužba za poništenje — Pristup dokumentima — Uredba (EZ) br. 1049/2001 — Razmijenjeni dokumenti u okviru pritužbe u vezi s prenošenjem Direktive 2001/73/EZ — Dokumenti koji potječu iz država članica — Prigovor koji je istaknula država članice — Djelomična zabrana pristupa — Odluka kojom se dopušta potpun pristup nakon mjere upravljanja postupkom — Obustava postupka — Dokumenti koji potječu iz Komisije — Odluka kojom se dopušta potpun pristup — Nepokretanje od strane Komisije postupka protiv Austrije zbog povrede obveze — Nedopuštenost”)

(2014/C 409/57)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Ronja s.r.o. (Znojmo, Češka Republika) (zastupnik: E. Engin-Deniz, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: M. Noll-Ehlers i C. Zadra, agenti)

Predmet

Zahtjev za poništenje, s jedne strane, odluke Komisije od 6. rujna i 8. studenoga 2012. kojom se odbija potpuni pristup razmijenjenim dopisima između Komisije i Republike Austrije u okviru pritužbe 2008/4340, podnesene od strane tužitelja, u vezi s prenošenjem Direktive 2001/37/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2001. o usklađivanju zakona i drugih propisa država članica o proizvodnji, predstavljanju i prodaji duhanskih proizvoda (SL L 194, str. 26.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 49.) i, s druge strane, zahtjev za utvrđivanje činjenice da je Komisija nezakonito propustila protiv Republike Austrije pokrenuti postupak zbog povrede obveze koja se sastoji u kršenju članka 13. Direktive 2001/37 i članka 37. UFEU-a.

Izreka

1. Postupak se obustavlja glede drugog dijela tužbenog zahtjeva Ronje s.r.o., u dijelu u kojem se tiče poništenja odluke Europske komisije od 8. studenoga 2012. kojom se odbija potpun pristup dopisima Republike Austrije od 19. veljače i 8. svibnja 2009. upućenima Komisiji i koji su razmijenjeni između njih u okviru pritužbe 2008/4340 koju je podnijelo Ronja s.r.o. od strane u vezi s prenošenjem Direktive 2001/37/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2001. o usklađivanju zakona i drugih propisa država članica o proizvodnji, predstavljanju i prodaji duhanskih proizvoda (SL L 194, str. 26.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 49.).
2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. Ronji se nalaže snošenje vlastitih troškova kao i troškova Komisije u vezi sa zahtjevom za poništenje u dijelu u kojem su bili usmjereni protiv odluke Komisije od 6. rujna 2012. kojom je Komisija dopustila pristup dopisima od 23. prosinca 2008. i 18. ožujka 2009., koji su priopćeni Republici Austriji i razmijenjeni između njih u okviru pritužbe 2008/4340, u vezi sa zahtjevima kojima se traži potpun pristup zatraženoj dokumentaciji kao i u vezi sa zahtjevima kojima se traži da se utvrdi da je Komisija nezakonito propustila protiv Republike Austrije pokrenuti postupak zbog povrede obveze.
4. Komisiji se nalaže snošenje vlastitih troškova kao i troškova Ronje u vezi sa zahtjevima za poništenje u dijelu u kojem su oni bili usmjereni protiv Komisijine odluke od 8. studenoga 2012.

⁽¹⁾ SL C 79, 16.3.2013.

Rješenje Općeg suda od 23. rujna 2014. – Jaczewski protiv Komisije**(Predmet T-178/13) ⁽¹⁾****(„Tužba za poništenje — Poljoprivreda — Pravni interes — Regulatorni akt koji podrazumijeva provedbene mjere — Nepostojanje osobnog utjecaja — Nedopuštenost”)**

(2014/C 409/58)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Tužitelj: Grzegorz Jaczewski (Bielany, Poljska) (zastupnik: M. Goss, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: P. Rossi i A. Szmytkowska, agenti)

PredmetZahtjev za djelomično poništenje Provedbene odluke Komisije C (2012) 5049 *final*, od 24. srpnja 2012., kojom se dopušta dodjeljivanje dopunskih nacionalnih izravnih plaćanja u Poljskoj za 2012.**Izreka**

1. Tužba se odbacuje kao nedopuštena.
2. Grzegorzu Jaczewskiju nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 156, 1.6.2013.

Rješenje Općeg suda od 10. rujna 2014. – Zentralverband des Deutschen Bäckerhandwerks protiv Komisije**(Predmet T-354/13) ⁽¹⁾****(„Tužba za poništenje — Zaštićena oznaka zemljopisnog podrijetla „Kołocz śląski” ili „Kołacz śląski” — Odbijanje zahtjeva za poništenje registracije — Akt koji se ne može pobijati pravnim lijekom — Nedopuštenost”)**

(2014/C 409/59)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Zentralverband des Deutschen Bäckerhandwerks eV (Berlin, Njemačka) (zastupnici: I. Jung, M. Teworte-Vey, A. Renvert i J. Saatkamp, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: D. Triantafyllou i G. von Rintelen, agenti)

Predmet

Zahtjev za poništenje navodne Komisijine odluke sadržane u dopisu od 8. travnja 2013. glavnog direktora opće uprave Komisije „Poljoprivreda i ruralni razvoj”, prema kojoj je tužiteljev zahtjev za poništenje registracije zaštićene oznake zemljopisnog podrijetla „Kołocz śląski” ili „Kołacz śląski” bio nedopušten.

Izreka

1. Tužba se odbija kao nedopuštena.

2. Zentralverband des Deutschen Bäckerhandwerks eV nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 260, 7.9.2013.

Rješenje Općeg suda od 10. rujna 2014. – Lomnici protiv Parlamenta

(Predmet T-650/13) ⁽¹⁾

(„Tužba za poništenje — Predstavka upućena Europskom parlamentu koja se odnosi na novi zakon o slovačkom državljanstvu — Predstavka proglašena dopuštenom — Odluka o okončanju postupka — Akt koji se ne može pobijati pravnim lijekom — Nedopuštenost”)

(2014/C 409/60)

Jezik postupka: mađarski

Stranke

Tužitelj: Zoltán Lomnici (Budimpešt, Mađarska) (zastupnik: Z. Lomnici, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament (zastupnici: A. Pospíšilová Padowska i T. Lukácsi, agenti)

Predmet

Zahtjev za poništenje odluke Odbora za predstavke Parlamenta od 17. listopada 2013. kojom se okončava postupak povodom predstavke br. 1298/2013.

Izreka

1. Odbija se zahtjev Europskog parlamenta za obustavu postupka.
2. Tužba se odbacuje kao nedopuštena.
3. Nije potrebno odlučiti o zahtjevima za intervenciju Republike Slovačke i Mađarske.
4. Zoltán Lomnici snosit će vlastite troškove kao i troškove Parlamenta.
5. Republika Slovačka i Mađarska snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 71, 8.3.2014.

Rješenje Općeg suda 18. rujna 2014. – Marcuccio protiv Komisije

(Predmet T-698/13 P) ⁽¹⁾

(„Žalba — Javna služba — Dužnosnici — Odbacivanje tužbe u prvom stupnju kao očito nedopuštene — Neistovjetnost tužbe podnesene putem telefaksa s naknadno dostavljenim izvornikom — Rok za tužbu — Nepravodobnost — Djelomično očito nedopuštena i djelomično očito neutemeljena žalba”)

(2014/C 409/61)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Žalitelj: Luigi Marcuccio (Tricase, Italija) (zastupnik: G. Cipressa, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: C. Berardis-Kayser i G. Gattinara, agenti)

Predmet

Žalba protiv rješenja Službeničkog suda Europske unije (drugo vijeće) od 17. listopada 2013. Marcuccio/Komisija (F-127/12, Zb. SS, EU:F:2013:161), s ciljem ukidanja tog rješenja.

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Nalaže se Luigi Marcuccio snošenje vlastitih troškova kao i troškova Europske komisije u okviru ovog postupka.
3. Nalaže se L. Marcuccio naknaditi Općem sudu iznos od 2 000 eura temeljem članka 90. njegova Poslovnika.

⁽¹⁾ SL C 52, 22.2.2014.

Rješenje Općeg suda 18. rujna 2014. – Marcuccio protiv Komisije**(Predmet T-699/13 P) ⁽¹⁾**

(Žalba — Javna služba — Dužnosnici — Odbacivanje tužbe u prvostupanjskom postupku kao očito nedopuštene — Nedostatak istovjetnosti između tužbe podnesene putem telefaksa i kasnije podnesenog originala — Rok za tužbu — Nepravovremenost — Žalba koja je u dijelu očito nedopuštena, a u dijelu očito neosnovana)

(2014/C 409/62)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Žalitelj: Luigi Marcuccio (Tricase, Italija) (zastupnik: G. Cipressa, odvjetnik)

Druge stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: C. Berardis-Kayser i G. Gattinara, agenti)

Predmet

Žalba protiv rješenja Službeničkog suda Europske unije (drugo vijeće) od 17. listopada 2013., Marcuccio/Komisija (F-145/12, ZbSS, EU:F:2013:162), kojom se traži ukidanje tog rješenja.

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Nalaže se L. Marcucciu snošenje vlastitih troškova, kao i troškova Europske komisije u ovom postupku.
3. Nalaže se L. Marcucciu da Općem sudu naknadi iznos od 2 000 eura na temelju članka 90. Poslovnika tog suda.

⁽¹⁾ SL C 52, 22.2.2014.

Rješenje predsjednika Općeg suda od 18. rujna 2014. – Frucona Košice protiv Komisije**(Predmet T-103/14 R II)**

(„Privremena pravna zaštita — Državne potpore — Alkohol i jaka alkoholna pića — Otpis poreznog duga u okviru kolektivnog stečajnog postupka — Odluka kojom se potpora proglašava nespojivom s unutarnjim tržištem te se nalaže njezin povrat — Zahtjev za odgodu izvršenja — Novi zahtjev — Nepostojanje novih činjenica — Nepostojanje fumus boni juris — Nepostojanje hitnosti”)

(2014/C 409/63)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Frucona Košice a.s. (Košice, Slovačka) (zastupnici: K. Lasok, QC, B. Hartnett, J. Holmes, barristers, i O. Geiss, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: L. Armati, P.-J. Loewenthal i K. Walkerová, agenti)

Predmet

Zahtjev za odgodu izvršenja Odluke Komisije 2014/342/EU od 16. listopada 2013. o državnoj potpori SA.18211 (C 25/05) (ranije NN 21/05) koju je Republika Slovačka dodijelila društvu Frucona Košice a.s. (SL 2014, L 176, str. 38) u dijelu u kojem se Republici Slovačkoj nalaže da provede povrat potpore.

Izreka

1. Odbija se zahtjev za privremenu pravnu zaštitu.
2. O troškovima će se odlučiti naknadno.

Tužba podnesena 23. srpnja 2014. – HB i dr. protiv Komisije**(Predmet T-361/14)**

(2014/C 409/64)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelji: HB (Linz, Austrija); Hans Joachim Richter (Bremen, Njemačka); Carmen Arsene (Pitesti, Rumunjska); Robert Coates Smith (Glatton, Ujedinjena Kraljevina); Magdalena Anna Kuropatwinska (Varšava, Poljska); Nathalie Louise Klinge (Zuidbroek, Nizozemska) i Christos Yiapanis (Paphos, Cipar) (zastupnik: C. Kolar, odvjetnica)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi Odluku Europske komisije od 26. ožujka 2014. kojom je odbijena registracija planirane građanske inicijative naziva „Ethics for Animals and Kids”.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji u bitnome ističu da je Komisija svojom odlukom kojom je odbijena registracija planirane građanske inicijative naziva „Ethics for Animals and Kids” prekoračila granice svoje nadležnosti i povrijedila svoju dužnost zaštite, opću zabranu samovolje i članke 11. i 13. UFEU-a.

Tužba podnesena 25. srpnja 2014. – „Jedan od nas” i dr. protiv Parlamenta i drugih**(Predmet T-561/14)**

(2014/C 409/65)

*Jezik postupka: engleski***Stranke***Tužitelji:* Europska građanska inicijativa „Jedan od nas” i dr. (zastupnik: C. de La Hougue, odvjetnik)*Tuženici:* Europski parlament, Europska komisija i Vijeće Europske unije**Tužbeni zahtjev**

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi komunikaciju Komisije COM (2014) 355 *final*,
- podredno, poništi članak 10. stavak 1. točku c) Uredbe (EU) br. 211/2011,
- naloži tuženicima snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na tome da Komisijin odgovor na tužiteljev zakonodavni prijedlog i pitanja istaknuta u građanskoj inicijativi „Jedan od nas” nije zadovoljavajući, s obzirom na to da Komisija 1) nije zauzela nikakav stav o tome da je embrij ljudsko biće i 2) nije se očitovala u odnosu na očite proturječnosti.
2. Drugi tužbeni razlog temelji se na povredi demokratskog procesa, s obzirom na to da Komisija:
 - ne iznosi pravne razloge za svoju odluku kojom je odbila proslijediti tužiteljev prijedlog Parlamentu;
 - pogrešno tumači odredbe Uredbe br. 211/2011 ⁽¹⁾ te zadržava monopol u zakonodavnom postupku koji je suprotan odredbama Ugovora u pogledu međuinstitucionalnog dijaloga;
 - ne iznosi odvojeno pravne i političke zaključke, kako je to propisano Uredbom br. 211/2011.
3. Treći tužbeni razlog temelji se na nesukladnosti Uredbe br. 211/2011 s Ugovorima. Tužitelji tvrde da:
 - ciljevi Lisabonskog ugovora koji idu za time da se osnaži demokratska legitimacija institucija i ohrabri sudjelovanje europskih državljana u demokratskom procesu osuđeni su ako Komisija može na temelju subjektivnih i arbitrarnih razloga odbiti građansku inicijativu koju nije ispitao Parlament;
 - povrjeđuje se načelo vladavine prava ako odluku Komisije nije moguće sudski preispitati.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 211/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o građanskoj inicijativi (SL 2011 L 65, str. 1.).

Tužba podnesena 31. srpnja 2014. – Polyelectrolyte Producers Group i SNF protiv Komisije**(Predmet T-573/14)**

(2014/C 409/66)

*Jezik postupka: engleski***Stranke***Tužitelji:* Polyelectrolyte Producers Group (Bruxelles, Belgija) i SNF SAS (Andrézieux Bouthéon, Francuska) (zastupnici: R. Cana i A. Patsa, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- utvrdi da je tužba dopuštena i osnovana;
- poništi osporavani akt jer postavlja nepromjenjivu granicu koncentracije rezidua monomera na 100 ppm (dijelova na milijun);
- tuženiku naloži snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužitelji tužbom traže djelomično poništenje Odluke Komisije 2014/256/EU od 2. svibnja 2014. o utvrđivanju ekoloških mjerila za dodjelu znaka za okoliš EU-a za proizvode od prerađenog papira ⁽¹⁾.

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog prema kojem je Komisija povrijedila Uredbu o znaku za okoliš EU-a ⁽²⁾ kada je postavila nepromjenjivu granicu koncentracije rezidua monomera na 100 ppm u odjeljku (e) mjerila 1. dijela B mjerila B.3 Priloga osporavanoj odluci. Tužitelji navode da zahtjevi postavljeni u tom odjeljku:
 - krše članak 6. stavak 3. Uredbe o znaku za okoliš EU-a i Prilog I. toj Uredbi jer nisu utvrđeni na znanstvenoj osnovi;
 - krše članak 6. stavak 1. Uredbe o znaku za okoliš EU-a i Prilog I. toj uredbi jer ne uzimaju u obzir najnovije strateške ciljeve EU-a u području okoliša;
 - krše članak 6. stavak 3. točku (b) Uredbe o znaku za okoliš EU-a jer Komisija nije razmotrila izvedivost tih zahtjeva.
2. Drugi tužbeni razlog prema kojem je učinjena povreda obveze obrazlaganja kao i načela jednakosti i proporcionalnosti, s obzirom na to da osporavana odluka:
 - nema nikakve naznake ili objašnjenja u pogledu zahtjevâ postavljenih odjeljkom (e) mjerila 1. dijela B mjerila B.3;
 - jednako postupa prema različitim situacijama i različito prema jednakim situacijama, bez objektivnog opravdanja za takvu diskriminaciju;
 - nije nužna za postizanje zadanih ciljeva i postoje manje otegotne mjere.
3. Treći tužbeni razlog prema kojem je Komisija povrijedila obvezu dobrog upravljanja jer pri donošenju osporavane odluke nije pažljivo i nepristrano ispitala sve relevantne čimbenike i okolnosti.

⁽¹⁾ SL 2014 L 135, str. 24. Priopćeno pod brojem dokumenta C(2014) 2774.

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 66/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o znaku za okoliš EU-a (SL 2010 L 27, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 16., str. 184.)

Tužba podnesena 1. kolovoza 2014. – EAEPC protiv Komisije**(Predmet T-574/14)**

(2014/C 409/67)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: European Association of Euro Pharmaceutical Companies (EAEPC) (Bruxelles, Belgija) (zastupnici J. Buendía Sierra, L. Ortiz Blanco, Á. Givaja Sanz i M. Araujo Boyd, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- proglasi da je tužba za poništenje dopuštena;
- poništi Odluku Europske komisije od 27. svibnja 2014. u predmetu br. COMP/AT.36957 *Glaxo Wellcome*;
- naloži Europskoj komisiji snošenje vlastitih troškova kao i troškova koji bi EAEPC-u mogli nastati u vezi s ovim postupkom.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužitelj ovom tužbom zahtijeva poništenje Odluke Komisije C(2014) 3654 *final* od 27. svibnja 2014. u predmetu COMP/AT.36957 – *Glaxo Wellcome*, kojom Komisija odbija tužiteljev prigovor i time i daljnju istragu o navodnoj povredi članka 101. UFEU-a od strane *Glaxo Wellcome SA*, sada *GlaxoSmithKline SA*, s obzirom na presude od 27. rujna 2006., *GlaxoSmithKline Services/Komisija* (T-168/01, Zbornik, EU:T:2006:265) i od 6. listopada 2009., *GlaxoSmithKline Services/Komisija* (C-501/06 P, C-513/06 P, C-515/06 P i C-519/06 P, Zbornik, EU:C:2009:610).

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog koji se temelji na činjenici da je Komisija počinila očitu pogrešku u ocjeni, protivno člancima 101., 105. i 266. UFEU-a i članku 7. Uredbe br. 1/2003 ⁽¹⁾, time što je odlučila da je učinak presude *GlaxoSmithKline Services/Komisija* (EU:C:2009:610) taj da se prvotna odluka iz 2001. smatra ništavom i da se treba smatrati da Komisija uopće nije ni donijela Odluku iz 2001. Tužitelj dalje tvrdi da je Komisija povrijedila svoju obvezu davanja dostatnog obrazloženja i obvezu saslušanja tužitelja o ovoj stvari prije donošenja konačne odluke.
2. Drugi tužbeni razlog koji se temelji na činjenici da je pobijanom odlukom povrijeđen članak 101. UFEU-a ili da Komisija nije postupila u skladu sa svojom obvezom obrazlaganja iz članka 296. UFEU-a prilikom ocjene Unijinog interesa u predmetu. Tužitelj nadalje tvrdi da je Komisija povrijedila njegovo temeljno pravo na saslušanje.
3. Treći tužbeni razlog koji se temelji na činjenici da u pobijanoj odluci nisu analizirana sva pravna i činjenična pitanja .

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1/2003 od 16. prosinca 2002. o provedbi pravila o tržišnom natjecanju koja su propisana člancima [101. UFEU-a] i [102. UFEU-a] (SL 2003 L 1, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 1., str. 165.).

Tužba podnesena 10. kolovoza 2014. – Pro Asyl protiv EASO-a**(Predmet T-617/14)**

(2014/C 409/68)

*Jezik postupka: njemački***Stranke**

Tužitelj: Pro Asyl Bundesweite Arbeitsgemeinschaft für Flüchtlinge e.V. (Frankfurt na Majni, Njemačka) (zastupnik: S. Hilbrans, odvjetnik)

Tuženik: Europski potporni ured za azil (EASO)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku tuženika od 10. lipnja 2014. – EASO/ED/2014/134 u dijelu u kojem se odbija pristup Operativnom planu slanja potpornih skupina EU za azil u Bugarsku („Operating Plan on Bulgaria”) te ne odobrava pristup registru dokumenata tuženika na temelju članka 11. Uredbe br. 1049/2001.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: povreda prava tužitelja na pristup informacijama

Tužitelj ističe da ne postoji razlog za izuzeće od općeg prava tužitelja na pristup informacijama na temelju članka 4. Uredbe (EZ) br. 1049/2001 ⁽¹⁾ u vezi sa spornim „Operating Plan on Bulgaria”.

Tužitelj u tom smislu navodi da se odbijanje pristupa informacijama osobito ne može opravdati zaštitom rasprava s ciljem izrade dokumenta na temelju članka 4. stavka 3. Uredbe br. 1049/2001 jer je „Operating Plan” dovršen.

Usto kod „Operating Plan on Bulgaria” nije riječ o dokumentu treće strane u skladu s člankom 4. stavkom 4. Uredbe br. 1049/2001 jer su tuženik i Republika Bugarska zajedno pripremili plan. Stoga i prema članku 4. stavku 5. Uredbe br. 1049/2001 „Operating Plan” ne potječe od te države članice.

2. Drugi tužbeni razlog: povreda prava na pristup registru

Nadalje, tužitelj ističe da pobijanu odluku treba poništiti i u dijelu u kojem tužitelju odbija pristup elektroničkom registru dokumenata u skladu s člankom 11. Uredbe br. 1049/2001, odnosno člankom 11. Odluke br. 6. Upravnog vijeća EASO-a.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL L 145, str. 43.).

Tužba podnesena 14. kolovoza 2014. – Bionorica protiv Komisije**(Predmet T-619/14)**

(2014/C 409/69)

*Jezik postupka: njemački***Stranke**

Tužitelj: Bionorica SE (Neumarkt, Njemačka) (zastupnici: M. Weidner, T. Guttat i N. Hußmann, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- utvrdi da je tuženik protivno članku 13. stavku 3. Uredbe (EZ) br. 1924/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 2006. o prehranbenim i zdravstvenim tvrdnjama koje se navode na hrani (SL L 404/09) propustio povjeriti Europskoj agenciji za sigurnost hrane na znanstvenu evaluaciju zdravstvenih tvrdnji o tvarima biljnog podrijetla radi donošenja popisa dozvoljenih tvrdnji o tvarima biljnog podrijetla Zajednice sukladno članku 13. stavku 1. Uredbe (EZ) br. 1924/2006 kao i svih uvjeta potrebnih za uporabu tih tvrdnji,
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe jedan tužbeni razlog.

Tužbeni razlog: povreda članka 13. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 1924/2006 ⁽¹⁾

Tužitelj smatra da je propuštanje djelovanja Komisije protivno članku 13. stavku 3. Uredbe (EZ) br. 1924/2006 koji propisuje 31. siječnja 2010. kao fiksni rok za provedbu. Tužitelj prigovara da je Komisija dopustila da taj rok protekne. Tužitelj u tom smislu ističe da Komisija nije ovlaštena odgoditi znanstvenu evaluaciju zdravstvenih tvrdnji o tvarima biljnog podrijetla na neodređeno vrijeme. Tužitelj smatra da propuštanje djelovanja tuženika ide u prilog rascjepkanosti prava širom Unije i protivi se temeljnoj težnji uredbe, to jest stvaranju jedinstvenih pravila diljem Europe.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1924/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 2006. o prehranbenim i zdravstvenim tvrdnjama koje se navode na hrani (SL L 404, S. 9) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 7., str. 172.).

Tužba podnesena 15. kolovoza 2014. – Diapharm protiv Komisije

(Predmet T-620/14)

(2014/C 409/70)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Diapharm GmbH & Co. KG (Münster, Njemačka) (zastupnici: M. Weidner, N. Hußmann i T. Gutttau, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- utvrdi da je tuženik povrijedio članak 13. stavak 3. Uredbe (EZ) br. 1924/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 2006. o prehranbenim i zdravstvenim tvrdnjama koje se navode na hrani (SL br. L 404/09) (posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 7., str. 172.) kada je Europskoj agenciji za sigurnost hrane propustio naložiti znanstvenu procjenu zdravstvenih tvrdnji o biljnim tvarima radi donošenja popisa dozvoljenih tvrdnji za biljne tvari na razini Zajednice u skladu s člankom 13. stavkom 1. Uredbe (EZ) br. 1924/2006 te svih uvjeta potrebnih za upotrebu tih tvrdnji,
- tuženiku naloži snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe jedan tužbeni razlog.

Tužbeni razlog: povreda članka 13. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 1924/2006 ⁽¹⁾

Prema mišljenju tužitelja Komisijino propuštanje djelovanja povrijedilo je članak 13. stavak 3. Uredbe br. 1924/2006 koja je propisala strogi rok za njezinu provedbu do 31. siječnja 2010. Tužitelj prigovara da je Komisija dopustila da taj rok istekne. S tim u vezi tužitelj ističe da Komisija nije ovlaštena na neograničeno vrijeme odgoditi znanstvenu procjenu zdravstvenih tvrdnji za biljne tvari. Prema mišljenju tužitelja, tuženikovo propuštanje djelovanja doprinosi fragmentaciji prava na području Unije i protivi se temeljnom cilju Uredbe – stvaranju jedinstvenih pravila u cijeloj Europi.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1924/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 2006. o prehrambenim i zdravstvenim tvrdnjama koje se navode na hrani (SL L 404, str. 9.) (posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 7., str. 172.).

Tužba podnesena 20. kolovoza 2014. – Beul protiv Parlamenta i Vijeća**(Predmet T-640/14)**

(2014/C 409/71)

*Jezik postupka: njemački***Stranke**

Tužitelj: Carsten René Beul (Neuwied, Njemačka) (zastupnici: H. Pott i T. Eckhold, odvjetnici)

Tuženici: Vijeće Europske unije i Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Uredbu (EU) br. 537/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o posebnim zahtjevima u vezi zakonske revizije subjekata od javnog interesa i stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2005/909/EZ.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj u bitnome ističe sljedeće tužbene razloge.

Kao prvo tužitelj prigovara tome da se Uredba (EU) br. 537/2014 ⁽¹⁾ ne temelji ni na jednom pravnom temelju koji bi tuženike ovlastio za njezino donošenje.

Nadalje, tužitelj smatra da pravila Uredbe br. 537/2014 na nedopušten način zadiru sadrže nedopušten zahvat u slobodu izbora zanimanja koja je zajamčena u skladu s člankom 6. stavkom 1. UEU-a u vezi s člankom 15. Povelje Europske unije o temeljnim pravima. Tužitelj izlaže da zahvat u slobodu izbora zanimanja osobito nije opravdan zbog nepostojanja proporcionalnosti. Osim toga, tužitelj ističe povredu načela supsidijarnosti.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 537/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o posebnim zahtjevima u vezi zakonske revizije subjekata od javnog interesa i stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2005/909/EZ (SL L 158 str. 77.).

Tužba podnesena 15. rujna 2014. – Trioplast Industrier protiv Komisije**(Predmet T-669/14)**

(2014/C 409/72)

*Jezik postupka: engleski***Stranke**

Tužitelj: Trioplast Industrier AB (Smålandsstenar, Švedska) (zastupnik: T. Pettersson, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva slijedeće:

- 1) Poništenje
 - a) da poništi dopis Europske komisije od 3. lipnja 2014. u predmetu COMP/38354 – Industrijske vreće – Trioplast Industrier AB;
 - b) da tužitelja oslobodi od plaćanja zateznih kamata u iznosu od 674.033,32 eura čije plaćanje je Komisija dopisom naložila tužitelju, ili smanji njihovu visinu , ,
 - c) da naloži Komisiji da naknadi tužitelju troškove u iznosu od 4.686,64 eura koje je imao zbog osiguranja plaćanja zateznih kamata.
- 2) Podredno, naknada štete sukladno članku 340. stavku 2. UFEU-a zbog povrede prava Europske unije navedene u tužbi, za:
 - a) iznos zateznih kamata ili jednog dijela tih kamata,
 - b) troškove u iznosu od 4.686,64 eura koji su nastali povodom osiguranja plaćanja zateznih kamata.
- 3) Naknada štete sukladno članku 340. stavku 2. UFEU-a zbog povrede prava Europske unije koja se odnosi na vremensko razdoblje u kojemu Komisija nije oslobodila ili smanjila iznos bankarske garancije u skladu s presudom Općeg suda donesene u predmetu T-40/06 za troškove koji su nastali povodom osiguranja plaćanja, do iznosa od 22.783,90 eura ili dijela tog iznosa.
- 4) Utvrđenje da postoji obveza plaćanja kamata na takve iznose.
- 5) Nalog Komisiji da snosi troškove postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog tužbi tužitelj ističe šest tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na nepostojanju pravnog temelja dopisa Komisije:
 - Odluka Komisije od 30. studenog 2005., kako je izmijenjena odlukom Komisije od 7. prosinca 2005., donesene u predmetu COMP/38354 – Industrijske vreće – Trioplast Industrier AB (u daljnjem tekstu: odluka iz 2005.) nikad nije predstavljala valjani pravni temelj za zahtjev upućen tužitelju koji se tiče naloga za plaćanje zateznih kamata, s obzirom na to da u njoj nije naveden točan iznos novčane kazne koju tužitelj mora platiti. Osim toga, Opći je sud poništio tu odluku presudom od 13. rujna 2010. donesene u predmetu T-40/06 *Trioplast Industrier AB protiv Komisije* (u daljnjem tekstu: presuda iz 2010.) u dijelu koji se odnosi na izricanje novčane kazne tužitelju.
2. Drugi tužbeni razlog temelji se na bitnoj povredi postupka i na nenadležnosti:
 - Dopis Komisije predstavlja odluku koju su nezakonito donijeli članovi Glavne uprave za proračun koji nisu bili nadležni obvezati Komisiju takvom odlukom. Ne može se smatrati da se dopisom Komisije izvršava ranija odluka te se dopis kao takav ne može smatrati uzgrednom mjerom upravljanja. Naprotiv, s obzirom da iznos koji je tužitelj dužan platiti nije određen ni u odluci iz 2005. ni u presudi iz 2010., dopis Komisije predstavlja odluku kojom se utvrđuje stvarni iznos novčane kazne. Takvu odluku ne može donijeti samo Kolegij povjerenika, kako bi ona imala obvezujući pravni učinak.
3. Treći tužbeni razlog temelji se na povredi načela pravne sigurnosti i načela individualnosti kazne:
 - Time što od tužitelja traži plaćanje spornog iznosa zatezne kamate, Komisija zapravo tužitelja sankcionira za situaciju koja je proizišla iz vlastite povrede načela pravne sigurnosti i načela individualnosti kazne. Komisija nije još ispravila tu povredu.

4. Četvrti tužbeni razlog temelji se na povredi članka 266. UFEU-a:

- Komisija je prekršila članak 266. UFEU-a zbog toga što nije postupala u skladu s presudom iz 2010. Dopis Komisije dokazuje da je njezina konačna odluka da ne donese novu formalnu odluku u kojoj će biti određen točan iznos koji tužitelj mora platiti, unatoč njegovoj obvezi da to učini nakon presude iz 2010. Dopis je, dakle, konačna izjava koja pokazuje da Komisija neće ispuniti svoje obveze iz članka 266. UFEU-a.

5. Peti tužbeni razlog temelji se na povredi načela proporcionalnosti:

- Komisija je povrijedila načelo proporcionalnosti kada je naložila tužitelju plaćanje zateznih kamata na iznos novčane kazne, čiji iznos nikada nije bio određen i koji je bio poništen u cijelosti, a da Komisija pritom nije donijela novu konačnu odluku o tome koji iznos tužitelj mora platiti. Cilj pravila koja Komisiji daju ovlast da u drugim slučajevima zatraži zatezne kamate nisu ispunjena u ovom slučaju. Podredno, barem je neproporcionalno naložiti plaćanje zateznih kamata koje imaju kazneni karakter, s obzirom na to da je tužitelj bio spriječen izbjeći taj trošak zbog postupanja Komisije.

6. Šesti tužbeni razlog temelji se na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava kada je odbila osloboditi depozit bankarske garancije nakon donošenja presude iz 2010.:

- U navedenoj presudi Opći sud je poništio odluku iz 2005. kojom je naloženo plaćanje novčanih kazni i slijedom toga Komisija nije mogla ostvariti nikakav pravni zahtjev prema tužitelju, sve do donošenja nove odluke. Time što je odbila ukinuti iznos bankarske garancije nakon donošenja presude iz 2010. Komisija je postupila suprotno presudi. Pogreška koja se tiče prava je tužitelju direktno prouzročila daljnje troškove zbog održavanja bankarske garancije. Podredno, Komisija je barem trebala odmah nakon donošenja presude smanjiti iznos bankarske garancije na najviši iznos koji je odredio Opći sud.

Tužba podnesena 22. rujna 2014. – Italija protiv Komisije

(Predmet T-673/14)

(2014/C 409/73)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Talijanska Republika (zastupnici: A. De Stefano, *avvocato dello Stato*, G. Palmieri, agent)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži Komisiji snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Talijanska vlada pred Općim sudom Europske unije pobija Odluku Europske komisije C (2014) 4537 *final* od 9. srpnja 2014., priopćenu 10. srpnja 2014., o osnivanju društva Airport Handling S.p.A. od strane društva SEA S.p.A.

Europska komisija tom je odlukom pokrenula formalni istražni postupak prema Talijanskoj Republici smatrajući prije svega da:

- osnivanje društva Airport Handling S.p.A. od strane društva SEA S.p.A., a nakon toga i ulaganje kapitala u iznosu od 25 milijuna eura, predstavlja državnu potporu koja je nespojiva s unutarnjim tržištem;

- društvo Airport Handling S.p.A. može se smatrati sljednikom društva SEA Handling S.p.A., pa stoga nastavlja ostvarivati pravo na potpore koje je to društvo primalo te se na njega primjenjuje Odluka C (2012) 9448 *final* od 19. prosinca 2012., s posljedicom da je društvo Airport Handling S.p.A. preuzelo obvezu društva SEA Handling S.p.A. u pogledu povrata tih potpora.

Tužitelj u prilog svojoj tužbi ističe sedam tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: povreda i pogrešna primjena načela lojalne suradnje i članaka 10. i 13. Uredbe (EZ) br. 659/1999 od 22. ožujka 1999.

- Pobijana odluka donesena je bez uzimanja u obzir dokaza i informacija koje su pružila talijanska tijela u predistražnom stadiju, kršeći načelo, u više navrata potvrđeno od strane Suda Europske unije, prema kojem Komisija i države članice imaju obvezu lojalne suradnje u cilju otklanjanja teškoća koje se pojave u stadiju izvršenja odluke o povratu državne potpore.

2. Drugi tužbeni razlog: povreda i pogrešna primjena načela pažljivog i nepristranog postupanja uprave

- Komisija nije s dužnom pažnjom ispitala informacije koje su pružila talijanska tijela tijekom predistražnog stadija postupka te je slijedom toga pobijanu odluku temeljila na pogrešno ocijenjenim činjenicama.

3. Treći tužbeni razlog: povreda i pogrešna primjena načela pažljivog i proporcionalnog postupanja uprave

- Pobijanom odlukom prekršena su sva načela prema kojima je Komisija bila dužna pričekati donošenje prvostupanjske odluke povodom tužbe protiv Odluke C (2012) *final* od 19. prosinca 2012. te je stoga prerano utjecala na postupak pokretanja poduzeća.

4. Četvrti tužbeni razlog: povreda i pogrešna primjena članaka 108., 120., 145. i 146. UFEU-a

- Pobijana odluka time što je temeljena na iskrivljeno ocijenjenim činjenicama ima za posljedicu sprječavanje društva SEA S.p.A. da posluje na tržištu usluga zračnih luka na području Milana te da osigura kontinuitet usluga njihovim upraviteljima.

5. Peti tužbeni razlog: povreda i pogrešna primjena članka 108. UFEU-a u odnosu na tvrdnju da navodno postoji kontinuitet između poslovanja društava SEA Handling i Airport Handling

- U pobijanoj odluci pogrešno se zaključuje da postoji kontinuitet između društava SEA Handling S.p.A. i Airport Handling S.p.A.

6. Šesti tužbeni razlog: povreda i pogrešna primjena članka 108. UFEU-a u odnosu na tvrdnju da se predmetna potpora može pripisati državi

- U pobijanoj odluci pogrešno se državnim tijelima pripisuje odluka društva SEA S.p.A. o osnivanju društva te o davanju tom društvu početnog kapitala.

7. Sedmi tužbeni razlog: povreda i pogrešna primjena članka 108. UFEU-a u odnosu na navodno nepostojanje ekonomske opravdanosti

- U pobijanoj odluci pogrešno se zaključuje da odluka društva SEA S.p.A. o osnivanju društva Airport Handling S.p.A. ne odgovara brižnom postupanju gospodarskog subjekta koji posluje u tržišnom gospodarskom okruženju.

Tužba podnesena 19. rujna 2014. – Teva UK i dr. protiv Komisije**(Predmet T-679/14)**

(2014/C 409/74)

*Jezik postupka: engleski***Stranke**

Tužitelji: Teva UK Ltd (West Yorkshire, Ujedinjena Kraljevina), Teva Pharmaceuticals Europe BV (Utrecht, Nizozemska) i Teva Pharmaceutical Industries Ltd (Jeruzalem, Izrael) (zastupnici: D. Tayar i A. Richard, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- prihvatiti ovaj podnesak i utvrdi da je tužba dopuštena;
- poništi članak 3. Odluke COMP/AT.39612 „Perindopril (Servier)” od 9. srpnja 2014. u dijelu u kojem utvrđuje da su Teva UK limited, Teva Pharmaceuticals Europe B.V. i Teva Pharmaceutical Industries Limited povrijedili članak 101. Ugovora;
- ukine novčanu kaznu izrečenu protiv društava Teva UK limited, Teva Pharmaceuticals Europe B.V. i Teva Pharmaceutical Industries Limited u članku 7. Odluke COMP/AT.39612 „Perindopril (Servier)” od 9. srpnja 2014.;
- ako ne poništi članak 3. Odluke ili u cijelosti ne ukine novčanu kaznu, znatno smanji iznos novčane kazne te
- Komisiji naloži snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog prema kojem je Komisija pogriješila i u pogledu prava i u pogledu činjenica kada je ugovor između društava Teva i Servier sklopljen 13. lipnja 2006. („Ugovor”) ocijenila kao ograničenje prema cilju. U pogledu prava, Komisija je pogrešno kao ograničenja prema cilju ocijenila sve ugovore koji mogu ograničiti tržišno natjecanje umjesto isključivo ugovora koji nedvojbeno, po vlastitoj naravi, pokazuju dovoljan stupanj štetnosti za tržišno natjecanje. U pogledu činjenica, okolnosti koje su bile aktualne u vrijeme pregovora o sklapanju Ugovora, a osobito stvarni rizici s kojom se Teva suočavala u vezi s pravima intelektualnog vlasništva, pokazuju da je Teva sklopila Ugovor kako bi osigurala pravovremeni ulazak na tržište, a ne kako bi primila pogodnost u zamjenu za odgođeni ulazak na tržište.
2. Drugi tužbeni razlog prema kojem je Komisija pogriješila i u pogledu prava i u pogledu činjenica kada je Ugovor ocijenila kao ograničenje prema učinku jer Odluka ne donosi dokaze u skladu sa standardom koji se traži za dokazivanje ograničenja tržišnog natjecanja u usporedbi s relevantnim mogućim suprotnim činjeničnim stanjem.
3. Treći tužbeni razlog prema kojem Opći sud, čak i ako utvrdi da Ugovor ulazi u područje primjene članka 101. stavka 1. UFEU-a, treba zaključiti da Komisija nije adekvatno ispitala argumente i dokaze koje su tužitelji pružili u prilog argumenta o ostvarivanju učinkovitosti i argumenta prema kojem Ugovor ispunjava sve pretpostavke iz članka 101. stavka 3. UFEU-a.
4. Četvrti tužbeni razlog prema kojem novčanu kaznu izrečenu tužiteljima treba ukinuti ili barem znatno smanjiti. Kao prvo, izricanjem prilično visoke novčane kazne Tevi Odluka krši načelo pravne sigurnosti, načelo zabrane retroaktivnog učinka i načelo zaštite legitimnih očekivanja. Kao drugo, izricanjem pretjerano visoke novčane kazne Tevi, Komisija je pogriješila odstupivši od Smjernica o metodologiji za utvrđivanje kazni te je povrijedila načelo pravne sigurnosti, načelo zaštite legitimnih očekivanja, načelo proporcionalnosti i načelo jednakog postupanja.
5. Peti tužbeni razlog prema kojem je Komisija učinila bitne postupovne povrede.

Tužba podnesena 22. rujna 2014. – Novomatic protiv OHIM-a – Simba Toys (African SIMBA)**(Predmet T-687/14)**

(2014/C 409/75)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački***Stranke***Tužitelj:* Novomatic AG (Gumpoldskirchen, Austrija) (zastupnik: W. Mosing, odvjetnik)*Tuženik:* Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)*Druga stranka pred žalbenim vijećem:* Simba Toys GmbH & Co. KG (Fürth, Njemačka)**Tužbeni zahtjev***Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:*

- poništi odluku četvrtog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) od 11. srpnja 2014. u predmetu R 2098/2013-4 s posljedicom da će OHIM morati u cijelosti odbiti prigovor zbog nepostojanja sličnosti proizvoda i/ili znakova odnosno zbog nepostojanja opasnosti od dovođenja u zabludu te dopustiti registraciju žiga Zajednice „African SIMBA” u skladu s prijavom br. 009752271;
- OHIM-u i, u slučaju intervencije, podnositelju prigovora naloži snošenje vlastitih troškova te tužiteljevih troškova postupka povodom prigovora pred Uredom za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) i troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti*Podnositelj prijave žiga Zajednice:* tužitelj*Predmetni žig Zajednice:* figurativni žig koji sadrži verbalne elemente „African SIMBA” za proizvode iz razreda 28 – prijava žiga Zajednice br. 9 752 271*Nositelj žiga ili znaka navedenog u postupku povodom prigovora:* druga stranka pred žalbenim vijećem*Navedeni žig ili znak:* nacionalni figurativni žig koji sadrži verbalni element „Simba” kao i međunarodna registracija verbalnog žiga „SIMBA” za proizvode iz razreda 28*Odluka Odjela za prigovore:* prigovor prihvaćen*Odluka žalbenog vijeća:* odbijanje žalbe*Tužbeni razlozi:* povreda članka 8. stavka 1. točke (b) i članka 75. Uredbe br. 207/2009**Tužba podnesena 22. rujna 2014. – Puma protiv OHIM-a – Sinda Poland (Prikaz izmišljene životinje)****(Predmet T-692/14)**

(2014/C 409/76)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski***Stranke***Tužitelj:* Puma SE (Herzogenaurach, Njemačka) (zastupnik: P. González-Bueno Catalán de Ocón, odvjetnik)*Tuženik:* Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)*Druga stranka pred žalbenim vijećem:* Sinda Poland Corporation Sp. z o.o. (Varšava, Poljska)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku od 14. rujna 2012. (Predmet R 2214/2013-5) na temelju toga što se nije ispravno primijenio članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe o žigu Zajednice što je rezultiralo pogrešnim utvrđenjem da suprotstavljeni žigovi nisu vizualno ili konceptualno slični;
- naloži Uredu za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) i Sinda Poland Corporation Sp. z o.o. snošenje troškova postupka pred Općim sudom i Uredom.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Podnositelj prijave žiga Zajednice: druga stranka pred žalbenim vijećem.

Predmetni žig Zajednice: figurativni žig koji sadrži prikaz izmišljene životinje za proizvode iz razreda 25 – Prijava žiga Zajednice br. 11 142 395

Nositelj žiga ili znaka navedenog u postupku povodom prigovora: tužitelj

Navedeni žig ili znak: međunarodne registracije br. 369 075 i 480 105 za proizvode iz razreda 18, 25 i 28 i međunarodna registracija br. 593 987 za proizvode i usluge u svim razredima

Odluka Odjela za prigovore: prigovor je odbijen

Odluka žalbenog vijeća: žalba je odbijena

Tužbeni razlozi: povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009

Tužba podnesena 22. rujna 2014. – EREF protiv Komisije

(Predmet T-694/14)

(2014/C 409/77)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: European Renewable Energies Federation (EREF) (Bruxelles, Belgija) (zastupnik: U. Prall, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odredbe Komunikacije Komisije od 28. lipnja 2014. – Smjernice o državnim potporama za zaštitu okoliša i energiju za razdoblje 2014.-2020. (SL C 200/1) u vezi s procenom spojivosti na temelju članka 107. stavka 3. točke (c) Ugovora u poglavlju 3.3.2. o izradi programa potpore za obnovljivu energiju pod naslovom „Operativne potpore za energiju iz obnovljivih izvora”.
- naloži Europskoj komisiji snošenje svih troškova postupka, uključujući troškove tužitelja.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog koji se temelji na nenadležnosti.

- Komisija je bila nenadležna za donošenje Smjernica zato jer europski zakonodavac ima ograničenu nadležnost u području energije. Na temelju članka 194. UFEU-a, tehnološki neutralni programi potpore obnovljive energije ne mogu se nametnuti državama članicama jer utječu na njihova suverena energetska prava. Europska komisija nije Unijin zakonodavac i ne može koristiti Smjernice radi donošenja „kvazi zakonodavstva” koji se protive odredbama sekundarnog prava Unije, to jest, Direktivi 2009/28/EZ o obnovljivoj energiji.

2. Drugi tužbeni razlog koji se temelji na povredi obveze obrazlaganja.

- Komisija je donošenjem Smjernica povrijedila obvezu obrazlaganja te je stoga počinila bitnu povredu postupka. Ni u samim Smjernicama ni u procjeni utjecaja ne može se pronaći dovoljno opravdanje za izbor politike kojom se od svih država članica u načelu zahtijeva usvajanje tehnološki neutralnog sustava konkurentnog nadmetanja za potporu obnovljive energije.

3. Treći tužbeni razlog koji se temelji na povredi načela proporcionalnosti.

- Komisija Smjernicama nadalje krši načelo proporcionalnosti jer se njima predlažu instrumenti koji nisu prikladni za deklarirane ciljeve promicanja Unijinih ciljeva kad je riječ o obnovljivoj energiji uz smanjenje narušavajućih učinaka. Ti instrumenti nisu ni proporcionalni, jer se njima pretjerano opterećuju i države članice koje će, gotovo sve, morati izmijeniti svoje programe potpore obnovljive energije i pojedinci na koje će također pasti administrativni teret uzrokovan sudjelovanjem u postupcima konkurentnog nadmetanja.

4. Četvrti tužbeni razlog koji se temelji na zloporabi ovlasti.

- Smjernice predstavljaju zlorabu ovlasti Komisije. Čini se da Komisija Smjernicama pokušava donositi propise u područjima u kojima Unijin zakonodavac nije nadležan, i ukazuje na to da bi svrha mjera čiji je suštinski cilj usklađivanje potpore za obnovljivu energiju u Uniji bila osiguravanje usklađenosti nekih mjera državnih potpora s unutarnjim tržištem.

Tužba podnesena 26. rujna 2014. – Omega protiv OHIM-a (prikaz slike u crno-bijeloj boji)

(Predmet T-695/14)

(2014/C 409/78)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Omega International GmbH (Bad Oldesloe, Njemačka) (zastupnik: J. Becker, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku petog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) od 18. srpnja 2014. u predmetu R 1037/2014-5 i naloži registraciju žiga iz prijave 12 174 215;
- tuženiku naloži snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Predmetni žig Zajednice: figurativni žig koji prikazuje sliku u crno-bijeloj boji za proizvode i usluge iz razreda 3, 5, 32 i 33 – prijava žiga Zajednice br. 12 174 215

Odluka ispitivača: prijava odbijena

Odluka žalbenog vijeća: žalba odbijena

Tužbeni razlozi: Znak je s gledišta prosječnog potrošača prikladan za označavanje proizvoda.

Žalba koju je 22. rujna 2014. podnio Bernat Montagut Viladot protiv presude Službeničkog suda od 15. srpnja 2014. u predmetu F-160/12, Montagut protiv Komisije

(Predmet T-696/14 P)

(2014/C 409/79)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žalitelj: Bernat Montagut Viladot (Schaerbeek, Belgija) (zastupnici: F. Rodríguez-Gigirey Pérez i J. Simón Sánchez, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- ukine presudu Službeničkog suda od 15. srpnja 2014. u predmetu F-160/12, Montagut/Komisija;
- prihvati kao dopuštenu i osnovanu tužbu B. Montaguta Viladota u predmetu F-160/12;
- u skladu s člankom 139. Poslovnika, prihvati njegov zahtjev iznesen u prvom stupnju, poništavajući odluku od 8. veljače 2012. o njegovu neuvršćavanju na rezervnu listu odabranih kandidata, i
- naloži snošenje troškova drugoj stranci u postupku.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Ova žalba podnosi se protiv presude Službeničkog suda od 15. srpnja 2014. u predmetu F-160/12, Montagut Viladot/Komisija, kojom je odbijen prigovor tužitelja na odluku povjerenstva za odabir EPSO/AD/206/11 (AD 5) da ga ne uvrsti na rezervnu listu tog natječaja.

U prilog žalbi žalitelj ističe tri žalbena razloga.

1. U okviru prvog žalbenog razloga navodi se da je Službenički sud povrijedio pravo prilikom tumačenja odredaba koje se odnose na točku 3.2 priloga obavijesti o natječaju i španjolskog zakonodavstva u području sveučilišnih diploma.
 - U tom se smislu navodi da se Službenički sud usredotočio isključivo na činjenicu da sveučilišna diploma B. Montaguta nije „službena”, o čemu ta stranka nije raspravljala niti je tu činjenicu opovrgnula, ne vodeći, protivno vlastitoj sudskoj praksi, računa o tome da je diploma B. Montaguta sveučilišna, što je uvjet iz obavijesti o natječaju, to jest da je riječ o „razini obrazovanja koja odgovara završenom sveučilišnom studiju u trajanju od najmanje tri godine potvrđenu diplomom”.
2. Drugi žalbeni razlog, utemeljen na povredi načela pravne sigurnosti
 - U tom se smislu navodi da Službenički sud u svojoj presudi nije ni prikladno ni pravilno procijenio španjolsko zakonodavstvo – Zakon o sveučilištima 6/2001 – u pogledu sveučilišne diplome B. Montaguta kako bi on bio uvršten na rezervnu listu, te da nije poštovao niti vlastitu sudsku praksu u sličnim slučajevima (Thomé/Komisija, F-97/12) niti uvjete iz obavijesti o natječaju sukladno odredbama koje se odnose na točku 3.2 priloga tog obavijesti.

3. Treći žalbeni razlog, utemeljen na povredi načela zaštite legitimnih očekivanja

- U tom se smislu navodi da Službenički sud u svojoj presudi nije pravilno procijenio legitimno očekivanje B. Montaguta da bude uvršten na rezervnu listu nakon obavijesti od 12. kolovoza 2011., s obzirom na to da se u sadržaju presude govori isključivo o poštovanju mjerodavnih pravila.

Tužba podnesena 29. rujna 2014. – MIP Metro protiv OHIM-a – Associated Newspapers (METRO)

(Predmet T-697/14)

(2014/C 409/80)

Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački

Stranke

Tužitelj: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Njemačka) (zastupnici: J. Plate i R. Kaase, odvjetnici)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Associated Newspapers Ltd (London, Ujedinjena Kraljevina)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku petog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) od 29. srpnja 2014. u predmetu R 606/2013-5 u dijelu u kojem se njome ukida odluku odjela za prigovore od 4. ožujka 2013. povodom prigovora protiv prijave žiga Unije 779 116 „METRO” i predmet vraća odjelu za prigovore na ponovno ispitivanje i odlučivanje;
- tuženiku naloži snošenje troškova postupka, uključujući troškove postupka povodom prigovora.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Podnositelj prijave žiga Zajednice: tužitelj

Predmetni žig Zajednice: figurativni žig koji sadrži verbalni element METRO za proizvode i usluge iz razreda 9, 16, 35, 36, 38, 39, 41 i 42 – prijava žiga Zajednice br. 779 116

Nositelj žiga ili znaka navedenog u postupku povodom prigovora: druga stranka pred žalbenim vijećem

Navedeni žig ili znak: nacionalni verbalni žig „METRO”

Odluka Odjela za prigovore: prigovor odbijen

Odluka žalbenog vijeća: ukida se odluka odjela za prigovore i predmet se vraća odjelu za prigovore

Tužbeni razlozi: povreda članka 74. stavka 2. Uredbe br. 40/94

Tužba podnesena 24. rujna 2014. – TV1 protiv Komisije**(Predmet T-700/14)**

(2014/C 409/81)

*Jezik postupka: njemački***Stranke**

Tužitelj: TV1 GmbH (Unterföhring, Njemačka) (zastupnici: C. Scherer-Leydecker, J. Mey i A. Rausch, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Europske komisije o dodjeli u vezi s fazom IV. postupka nadmetanja PO/2014-03/A4 i poništi odluke tuženika da ugovor ne dodijeli tužitelju, priopćene 25. srpnja 2014., te odluku tuženika da ugovor za fazu IV. dodijeli drugom poduzetniku, priopćenu 1. kolovoza 2014.;
- poništi ugovor o pružanju usluga sklopljen putem ili nakon postupka nabave;
- naloži tuženiku snošenje troškova, uključujući moguće sudske troškove, troškove vještaka i nužne izdatke tužitelja u vezi s postupkom, osobito putne troškove i troškove boravka kao i odvjetničku nagradu;
- naloži tuženiku, mjerom upravljanja postupkom sukladno članku 64. stavku 3. točki (d) Poslovnika Općeg suda, podnošenje dokumenata o dodjeli i drugih relevantnih dokumenata te pružanje tužitelju potpunog uvida u dosad uskraćene dokumente.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj u bitnome ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: neuobičajeno niska ponuda poduzetnika s kojim je sklopljen ugovor

Tužitelj prigovara da je Komisija propustila pažljivo ispitati, sukladno mišljenju tužitelja, očito neuobičajeno nisku ponudu poduzetnika s kojim je sklopljen ugovor i tu ponudu, odnosno ponuditelja nije isključila iz postupka nabave. Komisija je na taj način povrijedila svoju obvezu iz članka 110. stavka 2. Uredbe br. 966/2012 ⁽¹⁾ u vezi s člankom 151. Uredbe br. 1268/2012 ⁽²⁾ kao i dužnost dobre uprave koja za nju proizlazi na temelju članka 41. stavka 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.

2. Drugi tužbeni razlog: nepravilna dokumentacija za nadmetanje

Tužitelj nadalje prigovara da je Komisija povrijedila pravna načela o nabavi, osobito načelo jednakog postupanja i nediskriminacije te jamčenje poštenog tržišnog natjecanja kao i članak 102. financijskih pravila EU-a.

Tužitelj s tim u vezi tvrdi da Komisija nije poštivala pretpostavke iz članka 105. financijskih pravila EU-a o potpunoj, jasnoj i točnoj dokumentaciji za nadmetanje.

3. Treći tužbeni razlog: nepravilna evaluacija ponude poduzetnika s kojim je sklopljen ugovor

U tom smislu tužitelj ističe da evaluacija ponude poduzetnika s kojim je sklopljen ugovor ne ispunjava obvezu obrazlaganja i da počiva na nepravilno utvrđenom činjeničnom stanju te očitim pogreškama u ocjeni i zlouporabi ovlasti.

4. Četvrti tužbeni razlog: nepravilna evaluacija ponude tužitelja

Tužitelj k tome prigovara da informacije Komisije u odnosu na ponudu tužitelja ne ispunjavaju obvezu obrazlaganja i da je Komisija prilikom evaluacije ponude tužitelja počinila očite pogreške u ocjeni.

(¹) Uredba (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 1605/2002 (SL L 298, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 7., str. 248.).

(²) Delegirana Uredba Komisije (EU) br. 1268/2012 od 29. listopada 2012. o pravilima za primjenu Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije (SL L 362, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 9., str. 183.).

Tužba podnesena 3. listopada 2014. – Marine Harvest protiv Komisije

(Predmet T-704/14)

(2014/C 409/82)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Marine Harvest ASA (Bergen, Norveška) (zastupnik: R. Subiotto, QC)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Komisije od 23. srpnja 2014. u predmetu COMP/M.7184 – Marine Harvest/Morpol (članak 14. stavak 2. post.);
- podredno, poništi novčane kazne koje su Marine Harvest izrečene temeljem te odluke;
- još podrednije, bitno snizi novčane kazne koje su Marine Harvest izrečene temeljem te odluke;
- u svakom slučaju, naloži Komisiji da snosi pravne i druge troškove i izdatke Marine Harvest vezane uz ovaj predmet; i poduzme sve druge mjere koje bude smatrao primjerenima.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, kojim tvrdi da je prilikom donošenja odluke počinjena pogreška koja se tiče prava i činjenica jer je njome utvrđeno da je Marine Harvest trebao prijaviti da je stekao 48,5 % udjela u Morpolu u prosincu 2012. („stjecanje iz prosinca 2012.”) temeljem Uredbe Vijeća (EZ) br. 139/2004, i suzdržati se od stjecanja 48,5 % dionica u Morpolu prije nego što dobije odobrenje u odnosu na taj element cjelokupne transakcije, pritom odbacujući jedinstvenu narav i primjenjivost članka 7. stavka 2. Uredbe Vijeća (EZ) br. 139/2004 na stjecanje iz prosinca 2012. i naknadnu javnu ponudu koja je predviđena stjecanjem iz prosinca 2012. u skladu s norveškim propisima o javnom preuzimanju i koju je Marine Harvest uvijek namjeravao u kratkom roku realizirati kako bi stekao potpunu kontrolu nad Morpolom.
2. Drugi tužbeni razlog, kojim tvrdi da je prilikom donošenja odluke počinjena pogreška koja se tiče prava i činjenica jer je njome utvrđeno da je Marine Harvest postupao s nepažnjom kada nije prijavio stjecanje iz prosinca 2012. i kada se nije suzdržao od stjecanja 48,5 % dionica u Morpolu prije nego što dobije odobrenje u odnosu na taj element cjelokupne transakcije, pritom zanemarujući činjenicu da Marine Harvest nije mogao razumno predvidjeti, ni objektivno ni subjektivno, da stjecanje iz prosinca 2012. i naknadna javna ponuda ne spadaju u područje primjene članka 7. stavka 2. Uredbe Vijeća (EZ) br. 139/2004.

3. Treći tužbeni razlog, kojim tvrdi da je donošenjem odluke kojom se Marine Harvest kažnjava zbog (i) propusta da prijavi stjecanje iz prosinca 2012. prije (ii) njegove provedbe stjecanjem 48,5 % dionica u Morpolu povrijeđeno načelo da nitko ne može dvaput biti kažnjen za istu povredu.
4. Četvrti tužbeni razlog kojim se, podredno, tvrdi da se izricanjem novčane kazne Marine Harvest povrjeđuju načela pravne sigurnosti, „*nullum crimen, nulla poena sine lege*” i jednakog postupanja, zbog novih činjeničnih i pravnih pitanja u ovom predmetu i Komisijinog nedavnog postupanja u usporedivom slučaju, u kojem nije (i) pokrenula istragu, (ii) došla do konačnog i obvezujućeg zaključka o dosegu članka 7. stavka 1. i članka 7. stavka 3. Uredbe Vijeća (EZ) br. 139/2004 i (iii) izrekla novčanu kaznu.
5. Peti tužbeni razlog, kojim se, još podrednije, tvrdi da odluka sadrži očite pogreške koje se tiču prava i činjenica te nudi nedostatan obrazloženi u pogledu određivanja iznosa novčane kazne u ovom predmetu, jer (i) ne objašnjava kako su novčane kazne izračunate, (ii) naglašava ozbiljnost navodnih povreda tako što upućuje na okolnosti koje je ne potkrepljuju, (iii) u trajanje povrede uključuje razdoblja koja je u drugim predmetima isključivala na temelju pogrešnog obrazloženja da Marine Harvest nije dovoljno surađivala u razdoblju koje je prethodilo prijavi, (iv) izriče novčane kazne u iznosu koji je neproporcionalan u odnosu između ozbiljnosti i trajanja navodne povrede te u odnosu na ciljeve koje treba postići, te (v) ne uzima u obzir olakotne okolnosti, uključujući transparentnost i suradnju u postupku kontrole koncentracija, relevantnu raniju neosuđivanost i ispričivu zabludu prilikom počinjenja navodne povrede.

Tužba podnesena 2. listopada 2014. – Grundig Multimedia protiv OHIM-a (DetergentOptimiser)

(Predmet T-707/14)

(2014/C 409/83)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Grundig Multimedia AG (Stansstad, Švicarska) (zastupnici: S. Walter i M. Neuner, odvjetnici)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku prvog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) od 9. srpnja 2014. u predmetu R 172/2014-1;
- tuženiku naloži snošenje troškova postupka uključujući troškove postupka pred Uredom.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Predmetni žig Zajednice: verbalni žig „DetergentOptimiser” za proizvode iz razreda 7 – prijava žiga Zajednice br. 11 949 559

Odluka ispitivača: prijava odbijena

Odluka žalbenog vijeća: žalba odbijena

Tužbeni razlozi: povreda članka 7. stavka 1. točaka (b) i (c) u vezi s člankom 7. stavkom 2. Uredbe br. 207/2009

Tužba podnesena 6. listopada 2014. – Herbert Smith Freehills protiv Vijeća**(Predmet T-710/14)**

(2014/C 409/84)

*Jezik postupka: engleski***Stranke***Tužitelj:* Herbert Smith Freehills LLP (London, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnik: P. Wytinck, odvjetnik)*Tuženik:* Vijeće Europske unije**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku 18/c/01/14 Vijeća Europske unije od 23. srpnja 2014.; i
- naloži Vijeću snošenje troškova tužitelja u ovom postupku.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Ovom tužbom tužitelj traži poništenje Odluke Vijeća 18/c/01/14 od 24. srpnja 2014. kojom je Vijeće odbilo tužiteljev ponovni zahtjev za pristup, prema Uredbi br. 1049/2001⁽¹⁾, određenim dokumentima koji se tiču donošenja Direktive 2014/40/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o usklađivanju zakona i drugih propisa država članica o proizvodnji, predstavljanju i prodaji duhanskih i srodnih proizvoda i o stavljanju izvan snage Direktive 2001/37/EZ⁽²⁾.

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog

Prvim tužbenim razlogom navodi da je Vijeće prekršilo članak 4. stavak 2. drugu alineju Uredbe br. 1049/2001 jer i) ne ulaze svi dokumenti koje je utvrdilo Vijeće u područje primjene iznimke u pogledu zaštite pravnog savjetovanja; i ii) sukladno tužiteljevom zahtjevu za pristup postoji prevagujući javni interes za otkrivanje utvrđenih dokumenata.

2. Drugi tužbeni razlog

Drugim tužbenim razlogom navodi da je Vijeće prekršilo članak 4. stavak 6. Uredbe br. 1049/2001 utoliko što nije odobrilo djelomičan pristup zatraženim dokumentima.

3. Treći tužbeni razlog

Trećim tužbenim razlogom navodi da je Vijeće počinilo očitu pogrešku u procjeni u odnosu na doseg tužiteljeva zahtjeva za pristup dokumentima.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL 2001 L 145, str. 43).

⁽²⁾ SL 2014 L 127, str. 1.

Tužba podnesena 7. listopada 2014. – Arcofin i dr. protiv Komisije**(Predmet T-711/14)**

(2014/C 409/85)

*Jezik postupka: francuski***Stranke***Tužitelji:* Arcofin SCRL (Schaerbeek, Belgija), Arcopar SCRL (Schaerbeek) i Arcoplus (Schaerbeek) (zastupnici: R. B. Martens, A. Verlinden i C. Maczkovics, odvjetnici)*Tuženik:* Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji zahtijevaju od Općeg suda da:

- kao glavni zahtjev, poništi u cijelosti pobijanu odluku,
- podredno, poništi u cijelosti pobijanu odluku u dijelu u kojemu je u njoj utvrđeno da mjera potpore nije spojiva sa unutarnjim tržištem te naloženo Belgijskoj državi da povрати potporu i da se suzdrži od plaćanja osiguranja fizičkim osobama udjelničarima tužiteljâ,
- podredno tome, poništi članke 2., 3. i 4. pobijane odluke u dijelu u kojemu se tim člancima nalaže Belgijskoj državi da povрати potporu i da se suzdrži od plaćanja osiguranja fizičkim osobama udjelničarima tužiteljâ,
- u svakom slučaju, naloži Komisiji snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužitelji zahtijevaju poništenje odluke Komisije 2014/686/EU od 3. srpnja 2014. [priopćena pod brojem C (2014) 1021 final] o državnoj potpori koju je provela Belgija u okviru sustava osiguranja za zaštitu udjela fizičkih osoba udjelničara u financijskim zadrugama [državna potpora SA.33927 (2012/C) (ex 2011/NN)] (SL L 284, str. 53).

U potpori tužbe tužitelji ističu pet tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na povredi članka 107. stavka 1., članka 108. i članka 296. podstavka drugog UFEU-a, članka 14. Uredbe (EZ) br. 659/1999 ⁽¹⁾, načela obveze obrazlaganja pravnih akata i postupovnih pravila koja uređuju teret dokaza i njihovo izvođenje s obzirom na to da je Komisija pogrešno utvrdila da su tužitelji bili jedini stvarni korisnici potpore i to nije obrazložila
2. Drugi tužbeni razlog temelji se na povredi članka 107. stavka 1. i članka 296. podstavka drugog UFEU-a i načela obveze obrazlaganja pravnih akata te na pogrešci u ocjeni činjenica s obzirom na to da je Komisija pogrešno utvrdila da sustav osiguranja može narušiti tržišno natjecanje drugih zadruga i dobavljača investicijskih proizvoda kao i utjecati na trgovinu između država članica i to nije obrazložila
3. Treći tužbeni razlog, koji je istaknut kao podredni, temelji se na povredi članka 107. stavka 3. točke (b) i članka 108. stavka 2. UFEU-a te očitoj pogrešci u ocjeni s obzirom na to da je Komisija pogrešno utvrdila da sustav osiguranja nije spojiv sa unutarnjim tržištem.

Tužitelji ističu da, ako i postoji državna potpora, trebalo je utvrditi da je ona spojiva sa unutarnjim tržištem s obzirom na to da je cilj potpore otkloniti ozbiljni poremećaj u belgijskom gospodarstvu u smislu članka 107. stavka 3. točke (b) UFEU-a.

4. Četvrti tužbeni razlog, koji je istaknut kao podredni prethodnom, temelji se na povredi članka 108. stavka 2. UFEU-a i članka 14. stavka 1. Uredbe (EZ) br. 659/1999 te načela legitimnih očekivanja s obzirom na to da je legitimno očekivanje koje su tužitelji mogli imati u odnosu na zakonitost mjere suprotno zahtjevu Komisije da se vrati potpora.
5. Peti tužbeni razlog, koji je istaknut kao podredni prethodnom, temelji se na povredi članaka 107. i 108. UFEU-a i Uredbe (EZ) br. 659/1999 te na prekoračenju ovlasti ili barem na povredi načela proporcionalnosti s obzirom na to da su odlukom, kojom Komisija državi članici nalaže da donese posebnu mjeru kako bi ukinula potporu, kao što je u ovom slučaju obustava isplate fizičkim osobama udjelničarima tužiteljâ, očito prekoračene ovlasti Komisije ili je odluka barem očito neproporcionalna.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 659/1999 od 22. ožujka 1999. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (SL L 83, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku poglavlje 8., svezak 4., str. 16.).

**Rješenje Općeg suda od 1. listopada 2014. – Ratioparts-Ersatzteile protiv OHIM-a –
IIC (NORTHWOOD)**

(Predmet T-509/13) ⁽¹⁾

(2014/C 409/86)

Jezik postupka: njemački

Predsjednik petog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 344, 23.11.2013.

Rješenje Općeg suda od 11. rujna 2014. – AEMN protiv Parlamenta

(Predmet T-678/13) ⁽¹⁾

(2014/C 409/87)

Jezik postupka: francuski

Predsjednik devetog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 85, 22.3.2014.

Rješenje Općeg suda od 11. rujna 2014. – AEMN protiv Parlamenta

(Predmet T-679/13) ⁽¹⁾

(2014/C 409/88)

Jezik postupka: francuski

Predsjednik devetog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 85, 22.3.2014.

SLUŽBENIČKI SUD

Rješenje Službeničkog suda (treće vijeće) od 10. rujna 2014. – Carneiro protiv Europol

(Predmet F-122/13) ⁽¹⁾

(Javna služba — Osoblje Europol — Neobnavljanje ugovora na određeno vrijeme — Preoblikovanje ugovora na određeno vrijeme u ugovor na neodređeno vrijeme — Tužba koja je djelomično očito nedopuštena, a djelomično očito pravno neutemeljena)

(2014/C 409/89)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Maria José Carneiro (Bruxelles, Belgija) (zastupnici: J. Kempeners i M. Itani, odvjetnici)

Tuženik: Europski policijski ured (zastupnici: D. Neumann i J. Arnould, agenti)

Predmet

Zahtjev za poništenje odluke Europol da ne produlji ugovor s tužiteljicom na neodređeno vrijeme i zahtjev da se Europolu naloži isplata razlike između plaće koju je ona mogla nastaviti primati od Europol i svih drugih naknada koje je stvarno primila.

Izreka rješenja

1. Tužba se odbija kao djelomično očito nedopuštena i djelomično očito pravno neutemeljena.
2. M. Carneiro snosi vlastite troškove i nalaže joj se snošenje troškova Europskog policijskog ureda.

⁽¹⁾ SL C 52, 22.2.2014., str. 53.

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR